ဇာတ်ညွှန်းသရုပ်ဖော်
ဆွေမင်း ဓနုဖြူ
မြိုင်ရာဇာ
ကျွန်ုပ် နှင့်
ကျားဖြူတစ္ဆေ တောလုံးငွေ

မာတိကာ

အခန်း(၁) အသက်နှင့်ရင်းသောထမင်းတစ်လုတ်
အခန်း(၂) မုန့်တိုင်းမင်းဒင်နှင့်တွေ့ဆုံခြင်း
အခန်း(၃) ကျားဖြူရှာပုံတော်
အခန်း(၄) ခြေတုနှင့်ရွှေဒင်္ဂါး
အခန်း(၅) မိုးထိတောင်မှစိန်ခေါ်သံ
အခန်း(၆) ကစ်ပွဲတစ်လမ်းအကဲစမ်း
အခန်း(၇) မိုးသီးနှင့်ကြမ္မာဆိုး
အခန်း(၈) ကြက်ရိုးဗေဒင်နိမိတ်
အခန်း(၉) သားရဲတွင်းမှမျက်ရည်တစ်စက်
အခန်း(၁၀) လူသားစားချောင်းကိုဖြတ်ကူးခြင်း
အခန်း(၁၁) ကျားဖြူပူဇော်ခြင်း
အခန်း(၁၂) သွေးနှင့်ရင်းရသောနောင်တ
အခန်း(၁၃) လူဘီလူးကြီးယက္ခ
အခန်း(၁၄) တောဘုရင်နှင့်မုဆိုးတစ်သိုက်
အခန်း(၁၅) ခေါင်းနှစ်လုံးနှင့်လူ
အခန်း(၁၆) ကြွေကွဲဖွယ်အခန်းအနားတစ်ခု
အခန်း(၁၇) ရေကုန်ရေခန်းပွဲကြမ်းကြမ်း
အခန်း(၁၈) နိဂုံးမျက်ရည်

၁။အသက်နှင့်ရင်းသောထမင်းတစ်လုတ်

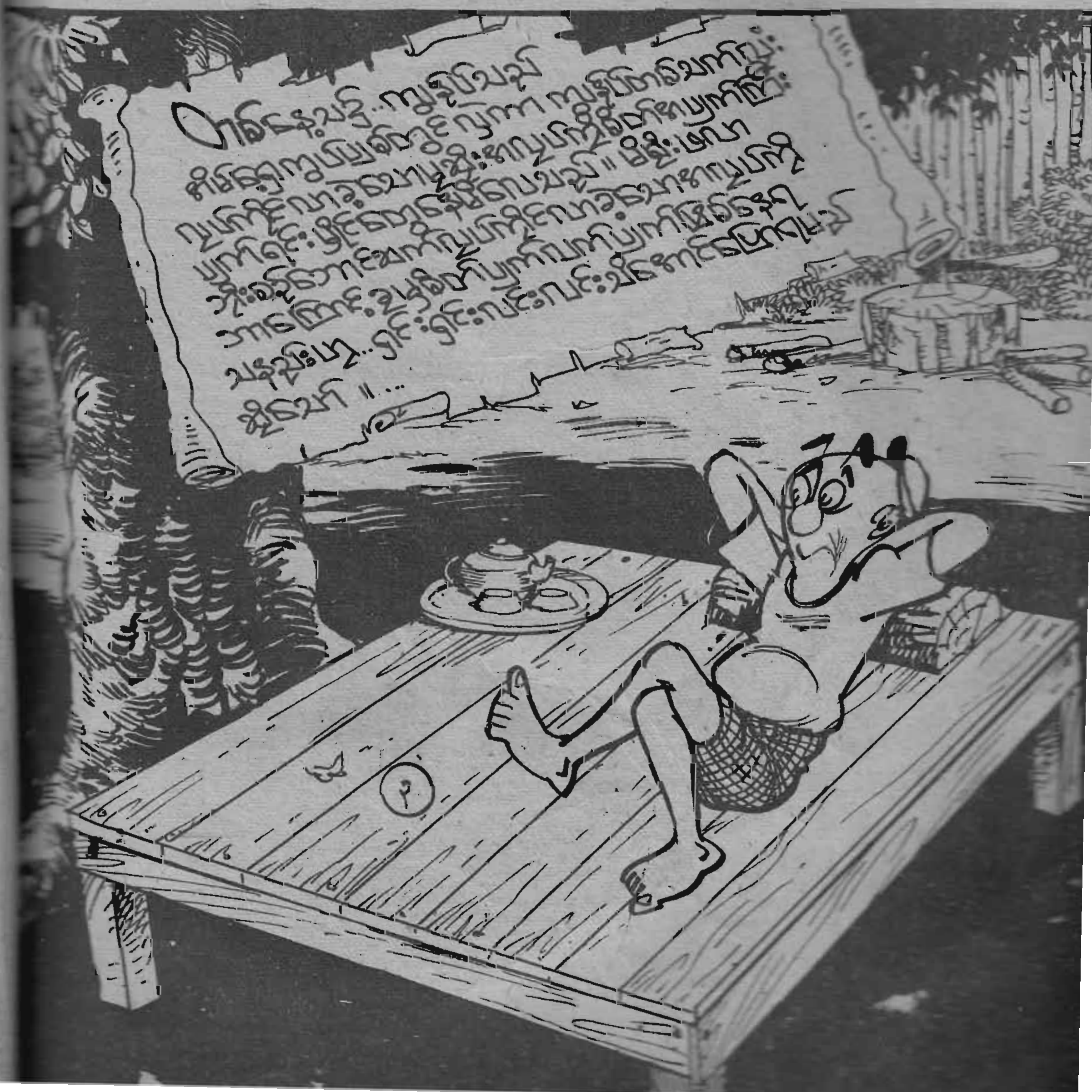

မုဆိုးဘာသာဝင်ဘို့ကား..ကံပါးပါးကို
လှုံ့ဆော်ထိန်းကြပေ၏။ ပါမြားသီးကို
ကျွေးလွှတ်ပျော်ရွှင်ကြပေ၏။ ကျွန်ုပ်ကား
ခိုနှံစဉ်ဆိုးတမျှ သူများတသက်ကိုသတ်
ဖြတ်နေရပေ၏။
ရှာကာဒို့ အကောင်းကြိုက် တာ..
မုဆိုးဘာသာဝင်ဘို့အလွန်
သုံးစွန့်သနိုင်ကြပေ၏။ ကျွန်ုပ်
ကိုဇာတ်ကြောင်းကြောင့်ကျွန်ုပ်
မုဆိုးဂူကျောက်သင်္ချိုင်းကိုဖြင့်
မလှုပ်ဝံ့။ ကျွန်ုပ်တို့ကား
ကံဆိုးရာဘဝတွင်နေကြရ
၏။
ကံကောင်းသူရာမကြီးဆွဲသမှု
က ကြရ၏။ တကယ်ဖြစ်မှတော့
ဟိုပါကြောက်နေရ မရှိ
ငသာ ကားလှုပ်မှုဆိုးဖြစ်နေ
မှတော့ ပုဆိုးပတ်ချင်ဖိတ်ကို
ချောက်ကြံ ဉာဏ်ရှိရပေ။
ကိုကိုတွာ ပစ်သာပစ်
ပစ်... ပစ်... ပစ်...

စက္ကူသိုလ်ပါကိုစွဲကိုင်ပြီး နောင်ဒါဂါ နောင်ဒါဝေး
မှုဘာသာသောသားရေပဲသောမှုသည်။ ကျွန်ုပ်ကား
သားကောင်များကိုရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ
ဖိတ်ဖြိုးသတ်ဖြတ်ခြင်းမပြုတတ်။ သားကောင်များ
မပသားခကျွန်းမှုကြောင့်သာပုပ်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။
ဘုပါရုက် ကြပ်ပါလေမှာ
မျှော် စာဘူက် ပါကွယ်
ဒိုင်း....
သို့သော်လည်း မုဆိုးရဲ့ပါကို
ဆိတ်သုဝရခြင်းအကြောင်း
ကိုဖနေးစရာကြုံပါသည်။
မျိုးမကျ.. ချင်ဘူး...
ကိုကိုဘွတ် စားနိုက် စားမနော့...

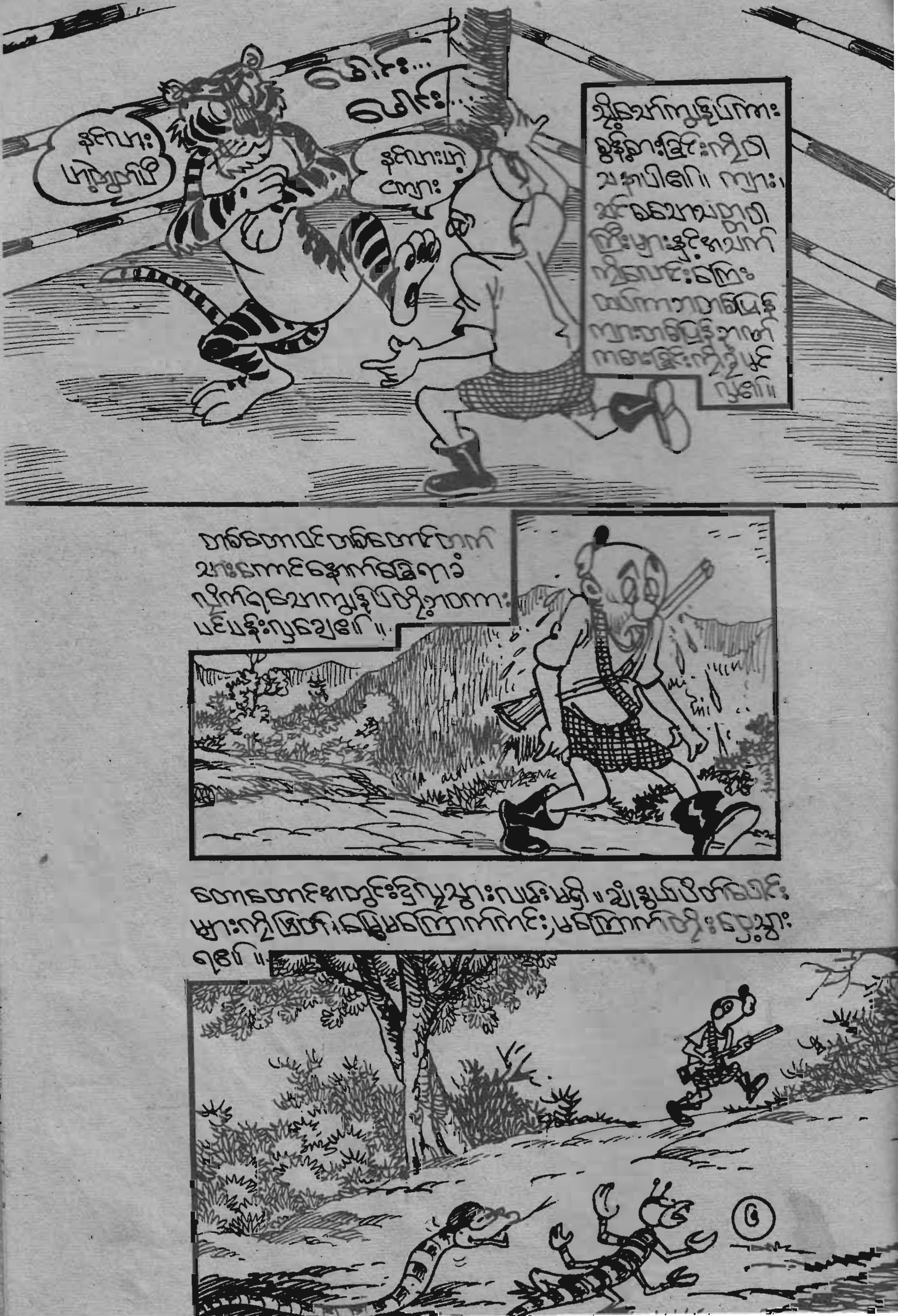
ဝေါ်း... ဝေါ်း...
နင်ဟား ဟဲ့ပြုလို
နင်ဟားဟဲ့ ကျား
ဘိုးသော်ကျော့ပြီကြား မှိန်းသွားခြင်းကိုခံ ရသွားပါတော့။ ကျား၊ ဆိုတော့သော့တွေ ကြီးမှားနိုင်ပေသက် ကိုတော်ဆင်းတောကြီး ထပါကဘာသာမိန်း ကျားဆာဖြိုနိုင်ကာက် ကာလားခြင်းကိုခံ ရပေါ့။
ဘိုးတော်ဒေါင်ဘိုးတော်ကိုက် သားကောင်နောက်ဆီရှာခဲ့ ကိုကိုရဲသာကျနိုးပြီးဘိုးတောက မင်းမနိုးလှလှခြောပေါ်။
တောတောင်ထဲတွင်းဦးလှသွားလမ်းမှာ။ သို့နှယ်ပိတ်ဆောင်း များကိုဖြတ်၊ မြှုံမကြောက်ကြောင်း၊ မကြောက်ဘိုးလှသွား ရပါ။
၆

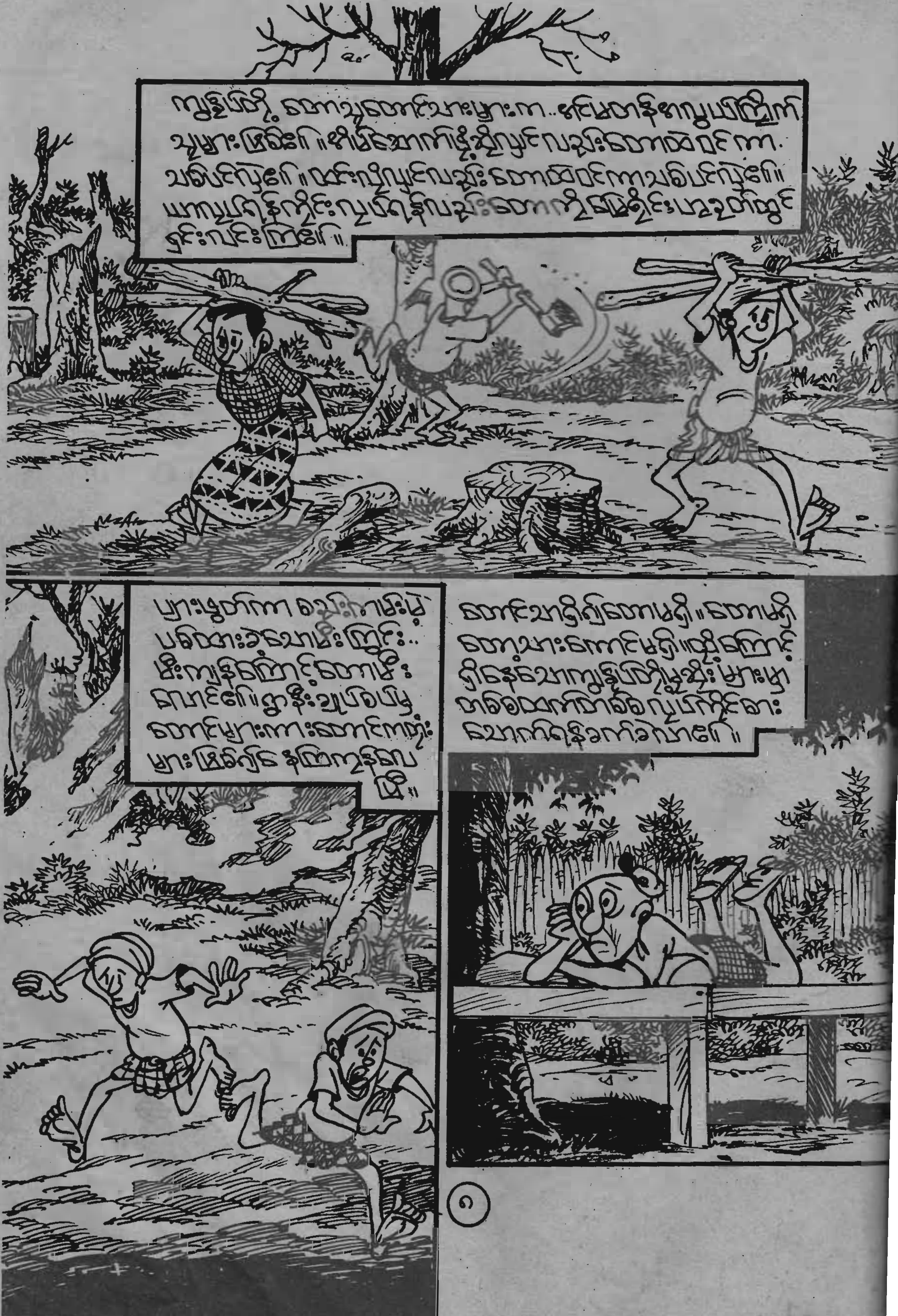
ကျွန်ုပ်တို့ ဘောသူဘောင်သားများက.. ဇင်မတန်နိစကျူးပေါက်ကြီး
သူများ ဖြစ်ခဲ့၏။ မိမိသဘောကါနှံ့ သို့ကျွင်လည်းဘောတ်ထိုင်ကာ.
သစ်ပင်ကိုခုတ်၏။ ထင်းလှီကျွင်လည်း ဘောတ်ထိုင်ကာ သစ်ပင်ကိုခုတ်၏။
ယာကျွန်ုပ်ရန်ကိုင်းလှုပ်ရန်လည်း ဘောကို မြေကိုင်းပြဲသည့်တွင်
ရှင်းလင်းကြ၏။
များမကြာမီ တောင်ကျွန်းမျိုး ပစ်ထားခဲ့သော ကြွင်း.. ပိုး ကျွန်ုပ်တို့ ကြောင့် ဘောင်း ဝါးကင်၏။ ရွာနီးချုပ်ပေါ်ပြမှ ဘောင်များ ကားဆောင်းကြတုံး များ ဖြစ်လာ၍ ကြာ ကျွန်ုပ်တို့ ပြီ။
ဘောင်သာဒိုရဲ့ဘောမရှိ။ ဘောမရှိ ဘောသားဒေါင်မရှိ။ ထို့ကြောင့် ရှိနေသော ကျွန်ုပ်တို့မှ ဆိုး များမှ တစ်ခုတည်းကိုသာ လုပ်ကိုင်စား သောက်ရန်ခက်ခဲလာ၏။

ယခင်က..ကျွန်ုပ်နှင့်ဗိုက်ကလေးသည် ယမန်နေ့ကသူပါကိုယ်ဒိုင်နှင့်နှုတ်ဆက်စေ သောအခါကျွန်ုပ် ဓနုမောင်ခင်ဂျာမြန် ရောက်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ကားသားကောင်ပေါ်များသည်ဟုသတင်းရှိသည်။
ယခုတော..ကြိုင်,ဝေ,ဆတ်နှင့် တောတက်ခဲ့သောသားကောင် များမှာစ..မျောက်များစုံ သားကောင်များသည်တော တောင်ထူထပ်ရာသို့ဝင်ရာ မပါဘဲပြောင်းရွှေ့သွားကြ ကုန်သည်။
ထို့ကြောင့်ဗိုက်ကွန့်သောသားကောင် ကြီးများကိုပစ်ခတ်ရန်ကျွန်ုပ် နှင့်ဗိုက်ကလေးသည်ဝေးကံသော တောနက်ကြီးသို့ဝင်ကြရ၏။

ဒီတော့ရွာကိုအချိန်မီ
မပြန်နိုင်။တောထဲတွင်
ဖြစ်သလိုအိပ်ကြရသည်။
သနား
တယ်..
ကျွန်ုပ်တို့သည်သားကောင်များ
လှမ်းမမီနိုင်သည့် သစ်ကိုင်းများ
ပေါ်တွင်အိပ်စက်ကြရပေ၏။

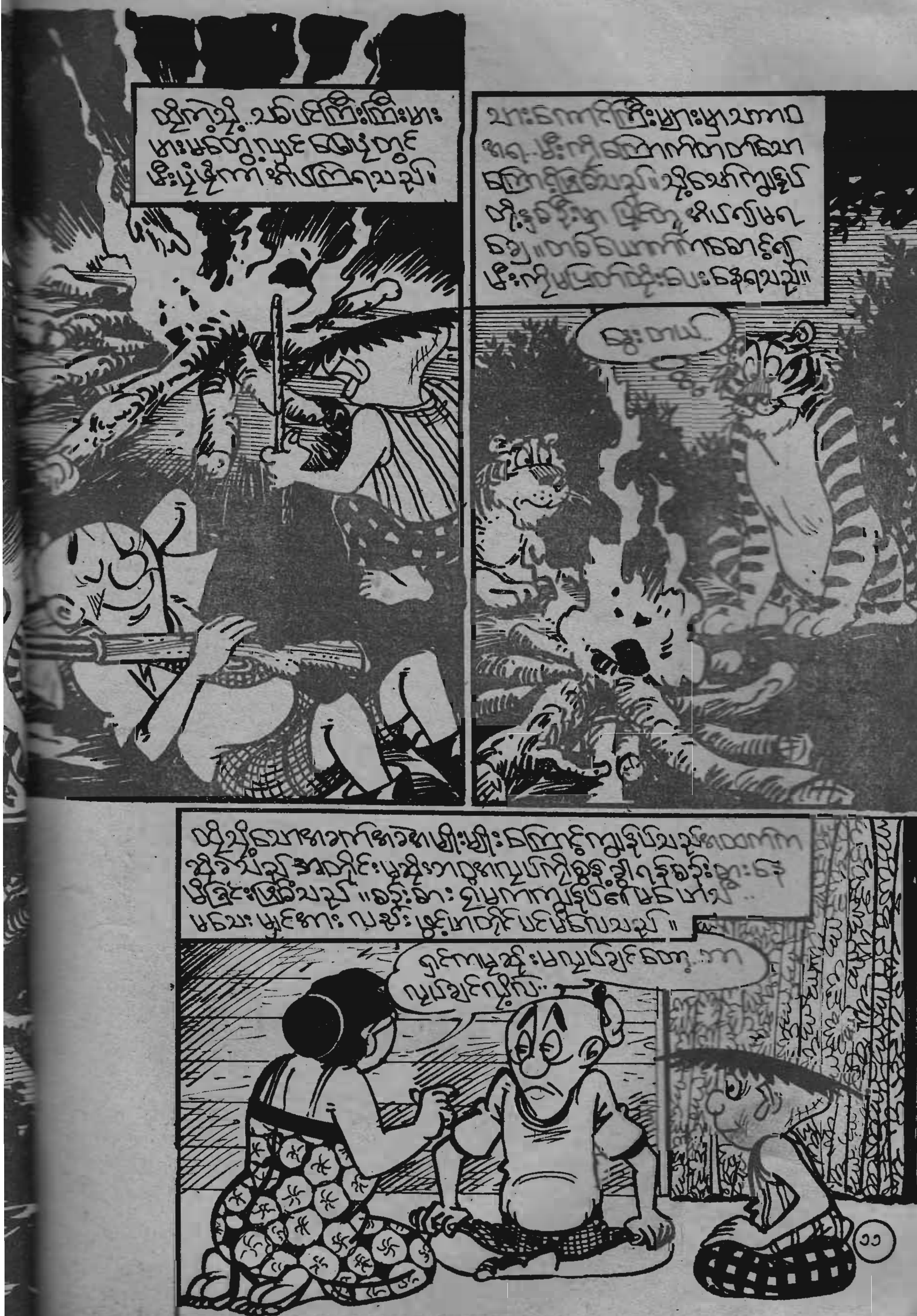

ထိုကဲ့သို့..သစ်ပင်ကြီးကြီးမား
မားမတော့ ကျွန်းထောင့်တွင်
မီးပုံဖိုကို မီးဖိုကြရသည်။
ညနက်ကြီး မှောင်မှောင်သကာလ
ရေ..မီးကို ကြောက်တတ်သော
ကျားကြီးကြော်သည်။ သို့သော်ကျွန်ုပ်
တို့နှင့်ရင်း ပြီးတော့ မီးပြင်းမရ
တော့။ တစ်ခေါ်ခါကျော်ခါတို့ကို
မီးကို မမြင်ရအောင် နေရသည်။
ဆူးတယ်..
ထိုသို့သော အခက်အခဲများ များစွာကြောင့် ကျွန်ုပ်ပါသည့်
ခရီးသည်အထိုင်းမှ
မိခြင်း ဖြစ်သည် ။
မငေးမှုန်ဝါး လည်း ။
ရှင်ကမှတ်အိုးမလှုပ်ချင်တော့..ဘာ
လုပ်ချင်လို့လဲ..
၁၁

ဘာတော်တို့ကြမ်းပွင့်ချင်ကျိုက်ပါး ဒါမှမဟုတ်..သွင်းကုန် သူ့ညကြုန်ကျွမ်းမှာတဲ့ မောင်ချင်ကျိုက်ပါး..
သဘောတွတ် ကျုပ်လာတိမ်ကျုပ်နှင့်တော့ ဇာတ္တကာဒိမြိုက်တော်တော်စဉ်နေ ဂျ..ချိန်သွားနော်..
မနေ့မူကြိုးပေါ်ကောင်းပါလျှက် မယ်သည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်ကောင်း ကျွန်ုပ်ပယ်လူပါစေကာင်လူသိုး.. ကျွန်ုပ်ပါတွင်ရေပြီ နေ့ရှည်ရုယ် လျှင်ကောမှာ ကြိုးတော့ကျွန်ုပ် ကာလသိုး မုဆိုးစာလူပါကာလို့ ၍ဘာကိုမျှလူပါတော်ပါသူ မဟုတ်။
ကျွန်တော်ကကာလသိုး မုဆိုး နောက်ကိုလိုက်ပါလို့ပါတော်ဘာ..
ကျုပ်ကကာလသိုး မုဆိုးကာတော်ပါ လူပါတော်ဘာ..
မနေ့မူကြိုး..ဦးကိုကာလပေးကာလသိုး. ကျွန်ုပ်နှင့်မတွေးခြား။ဒီတောကျွန်ုပ် ရှာမတိုးသာ၊ နောက်မြဲသူတော့သာ.. အုံးကြားမှာဘူးခါးလှိုနဲ့ကျွန်များ၍ နေနရပ်တော့သည်။..

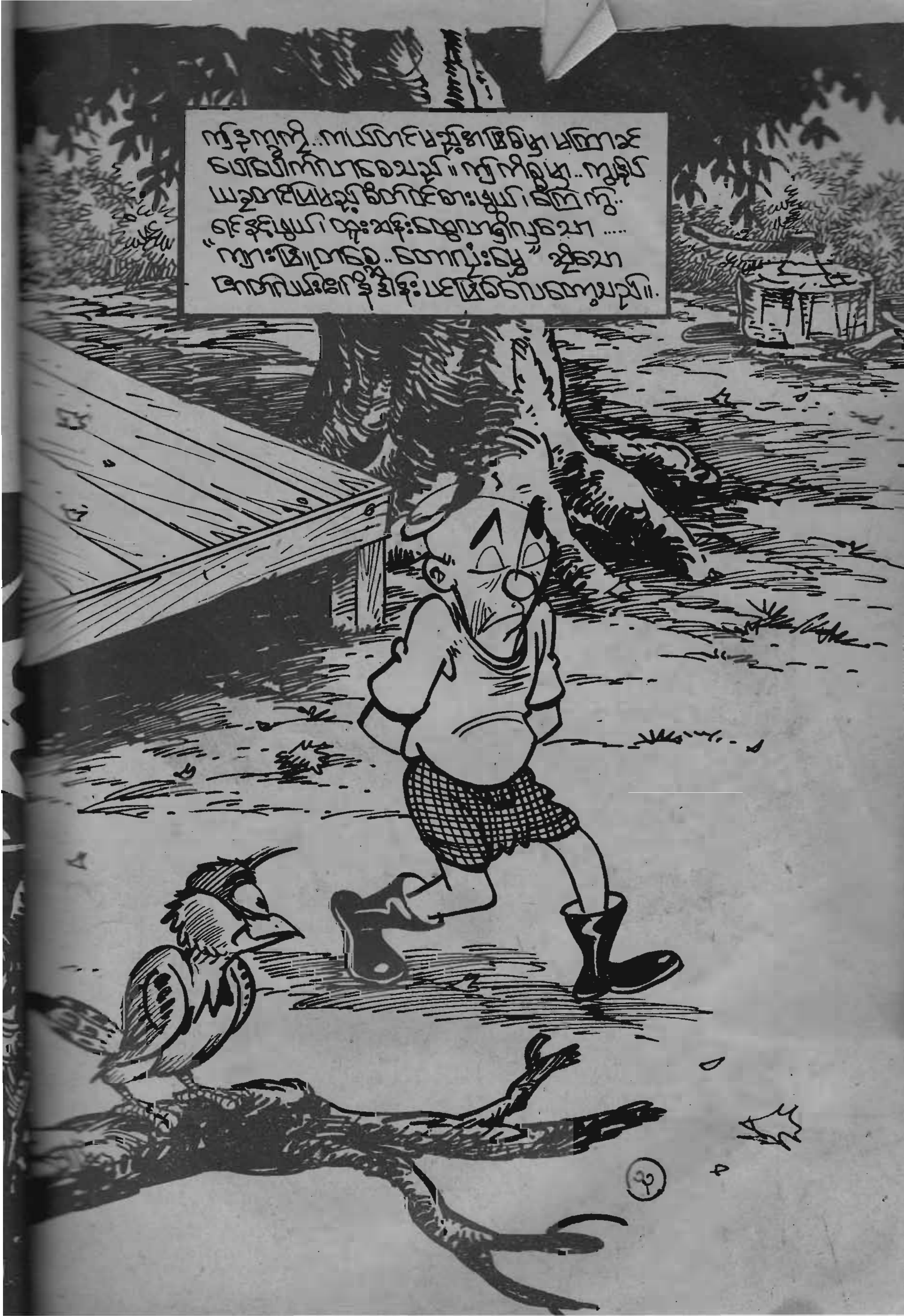
ကျွန်ုပ်ကို.. ကယ်ပါတော်မူသည့်ဖားဖြစ်ခြင်း မကြာခင်
ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ.. ကျွန်ုပ်
ယခုအကြိမ်မှသည့် ဒီတစ်ခါတွင်စားမှုသာ၊ အကြံကြီး..
ရင်နင့်မှုသာ၊ ထူးဆန်းလှစွာကြုံရသော .....
"ကျားမြီးဆွဲရ.. ဒေါက်ကျ ရဲ့" ဟူသော
စကားပုံကြီးကို ဒိန်းခနဲ သတိရလိုက်လေတော့သည်။

၂။မုန်တိုင်းမင်းဒင်နှင့်တွေ့ဆုံခြင်း

ထိုစကားကြောင့်
ကျွန်ုပ်မျက်လုံး
ပြူးကျယ်သွား
တော့သည်။

လာပြီ...
မုန့်ဟင်း

မောဒ္ဓိကနေတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဓားပြဦးစီးကြီး ဖြစ်တဲ့.. ကိုဆော်မင်း ပါပဲ..
ကိုဆော်မင်းဆိုသူကတော့ ညိုတိုတိုသာဆိုတာမြင်ပေါ်။ သူ့ အသားအရေမှာ ပိုင်တား အသားအမှုပါးရာ ဓနပစ် အနုတ်ကြီးနှင့် တကူဆုပ် အကျင်းသားပုံပေါက်နေသော ကိုဆော်မင်းမှာကျုံးဝင် မကျိုကဲပကဲပကျုံဖြစ်နေသ သည်။
ဓားပြနှင့်ကတိုးလေပြာရပ်ကျကျနှုံးခေယာက် မှာပုံခံသုံးမျိုးဖြစ်နေသော ဂတာရှတသူး တွေ့ရခြင်းကာပင်ဆန်းကျယနေခဲ့လေသည်။
တသန်း ပေကား
သူတို့ရဲ့ကိုရောက်လာတာကိုတွေ့ရ ကျားသစ်ပေါက်ငြိမ်သွားပြီ ... ဘိုကာဒိုက်ပုံမှာရှိနေ တော်တော်ကောင်းလေး မဟုတ်...

ယူကာ သူ့ကျောပိုးအိတ်ကြီးကို
ရှေ့တွင် ချကာဖွင့်ပြသည်။
အိတ်ထဲတွင် ထောင်တန်
တော်တော်များများ တွေ့
ရှိကြရသည်။
ကောင်းပြီ
ရွှေဘိုဖိနပ်ကောင်းစုံပေး
လိုက်မယ်..

ထိုအချိန်တွင်ရွာတောင်ပိုင်းမှ
ကျိုမိုးသီးဒိုက်ကြန်နေသည်ကို
တွေ့ရှိရသည်။
ကိုယ်တွေ့ပါပြီ
ကျိုမိုးသီးကလည်း
ဆီများတို့ရွာကိုကျ
ကို..ဆိုက်ပြီးနိုင်တာ
လက်ကိုဆွဲပြီး ဗလာ
ဖြစ်တာပါ...
ကွား..မပစ်နဲ့ဟ ..
ကျုပ်အစ်ကိုသွားနိုင်တယ်..

ဝှစ်...

မြားတံက..ကိုမင်းဇင်ထံ ဦးတည်သွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်ရင်ထဲတွင် ထိတ်ကနဲဖြစ်သွားသည်။ မင်းဒင်တပည့်သုံးဦးက..မင်းဒင်ကို ကာကွယ်ရန် သူ့ဘေးနားကို ပြေးကပ်လိုက်ကြသည်။
ဟင်...
ရှိုး...
ဗျာ..
အို..
ဖြစ်ကာ..ကိုမင်းဒင်နောက်သစ်ကိုင်း ကိုတွယ်ကာကပ်နေသည့် မြွေတကောင် ၏ခေါင်းကို စိုက်ဝင်သွားသည်။

၃။ကျားဖြူရှာပုံတော်

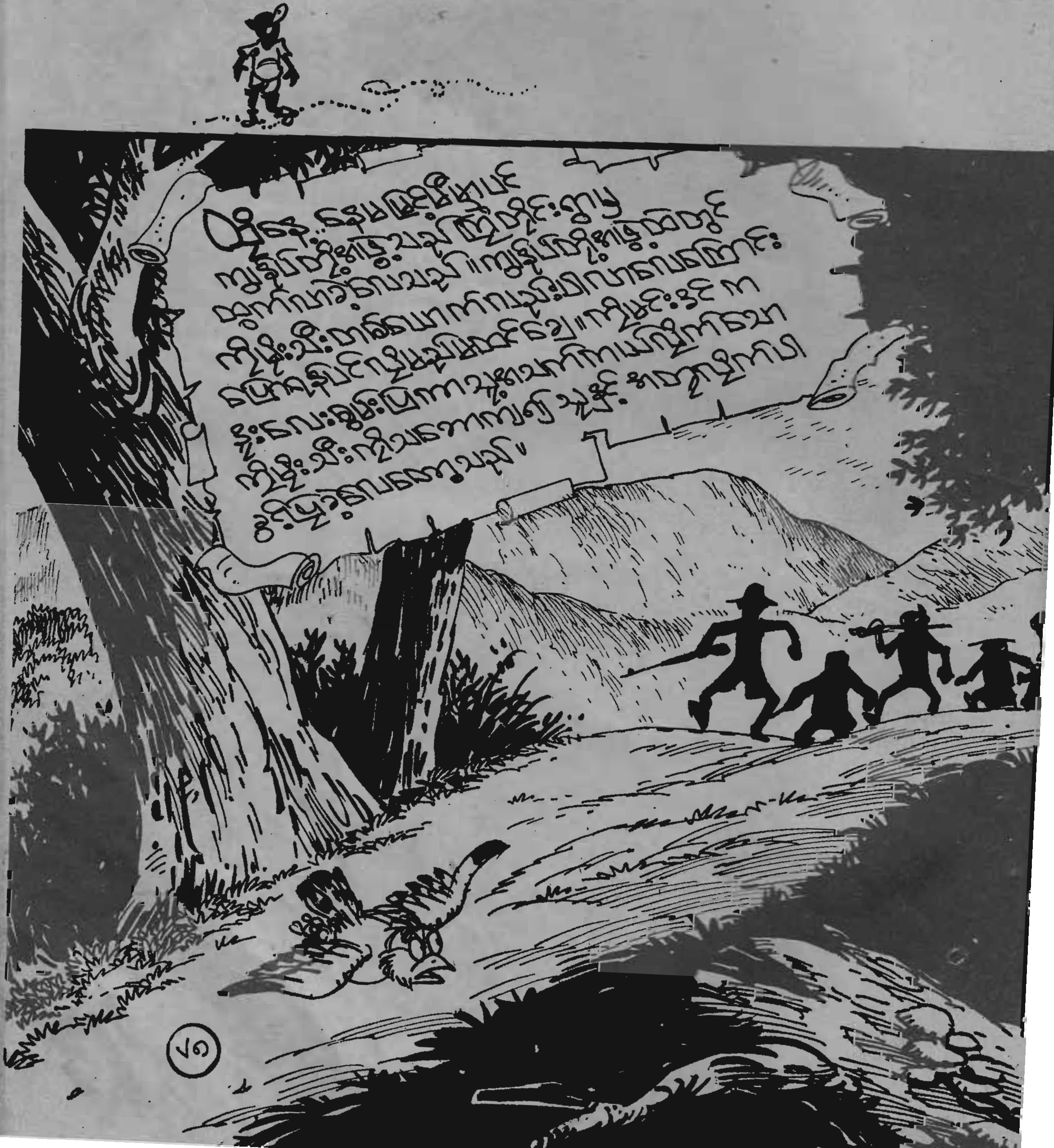

ကိုမိုးသီးရရန်ရှိသောငွေငါးသောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်ရရန်ရှိသောငွေငါးသောင်းကိုလည်းကောင်း

ထွက်ခွါသွားသည်။
ရှိမယ်..
ရမယ်..

မကြာခင်မှာပင်ဆူညံပြီး

ဟား..
ဟား...
ဟား..
ဟား..

ဒီလောက် ဆိုတော့ မကျေပါနဲ့ဦးကလေးရာ ဒီအသားစကြောင်း ၃၊ ၄ ကောင်း ကောင်းသိတာပဲ.. မကြာခင် ကျားတွေ ကျက်စားတဲ့ နေရာကို ရောက်တော့မှာပါ...
ကျားပေါ်ပြီးရင်.. ဟိုလူတွေနဲ့ ပြေးပြေး.. ရှောင်နိုင်ကြတာပေါ့.. မဟုတ်ရင်မှ.. သေနတ်ကိုတစ်ချက်ပြပြီး ချက်.. ကျွန်တော်.. မင်း ဟာလေးပေါက်သွားရင် ထိုင်စားပေလား...
မကြာမီ.. မိုးသည်းသည်းရွာပါတော့သည် ဘွားဂျိုဗိုလ်ကြီးခိုမြှုပ်ကျက်သွားရာမှ ရုပ်သေးပေးပေး ဖြန့်ဖြေးလာကာ။
ကျားခြေရာကို.. ကျုပ်တွေ့ပြီ ဗျို့။
၃၃

ထိုစကားက..မိုးရေကိုမျှော်နေဆဲခိုက်မိုးရွာချလိုက်သလိုနှင့် ကြည့်နေသောကမ္ဘာရုပ်ရှင်မင်းသားကြီးကွန်ဒိတ်တို့အားကျုံးဝါးဆိတ် အလုံးကိုလှုပ်ကာပြန်၍ထောက်ကြွခဲ့သည်။
ကဲ..ဒီကျားကို ယူခွင့်ပြုကြရအောင်..
အားလုံး ဝေးနေသောကိုယ်ပေါ် ဖြန့်ကျက်၍သွားကြသော် လည်း..ခရီးတွင်ဘကျော်မင်း တစ်ယောက်သာ ကျွန်ုပ်နှင့် ကပ်လျက်ပါလာခဲ့လိုက်သည်။
ထိုမှတစ်ဆင့် ကျွန်ုပ်နှင့်ဦးကိုကြံဆားက ကလျှော်ခဲ့ ဖြစ်ရပါသည်။

ကျားခြေရာတွေ့သောနေရာ
ကိုဇာရင်းသွားကြသည်ကာ.
ခြေရာခံလိုက်ခဲ့ရ၏။
မြေကမပျော့လှနိုး..မာလှနိုး..
ကျားခြေရာမှာတချို့နေရာတွင်
ထင်ရှားမှုသာသည်။ တချို့နေရာ
များတွင်ကျုံးမထင်။ ချုံနွယ်ပိတ်
ပေါင်းများကိုကျားကသဘောသွားရာ
မှပြုလဲကျိုးပဲကျန်ရစ်နေသဖြင့် ကျား
သွားရာလမ်းကြောင်းကိုလမ်းပြနေသကဲ့သို့
ဖြစ်နေသည်။
မကြာမီ..ချုံတော
တစ်နေရာတွင်ပက်လက်လျောင်း
နေသောကျားကိုတွေ့
လိုက်ရ၏။ သို့သော်
ကျားကခြေပစ်လက်ပစ်
အိပ်ပျော်နေသဖြင့်ပခေါ်ရှုံ
ပကတိသွင်နိုးနေမိသည်။
ခေါ...
ခေါ...
သေချာတွက်
ပစ်လိုက်ကွာ..
ဒီအတိုင်းပစ်လိုက်ရင်
ဦး..မတရားရာကျနေ
မှာပေါ့...

ကဲပါ...

ကျားကြီးဟာဟာ..ဒေါသဖြင့်
ဒိုင်းဒေါင်ကြွလှုံ့ရှိသေး၏။
ဒီတော့မှ ကျွန်ုပ်ကပြီးသည်း အသင့်
ပြင်ထားသောသေနတ်ပြောင်း
ကိုမြှောက်ကာရိုက်လိုက်လေသည်။
သို့သော်ပစ်ချက်ကားလွဲ
ချော်သွားပေ၏။
ဂြိုန်း
ကျွန်ုပ်ပြုံးမှုဆိုးကျော်ဟာခဲဒိုး
အနိုင်ကျိုးမှာကျားအဝေးမှ ပစ်ခတ်
ရှုံးကြွခွာရာအကြောင်းမရှိ။
ကျယ်လောင်လှသောသေနတ်သံ
ကြောင့်ကျားကြီးနောက်ကျွမ်း
ပစ်ကာထွက်ပြေးသွားတော့သည်။
ဟာ..
ကျွန်ုပ်သည်အားကောင်းမျှကျွန်ုပ်၏
သေနတ်ပြောင်းကိုတစ်ချက်
ဆောက်ကာမှတ်ကြိုက်လေသော
ကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။ ကြည့်လိုက်တော့
ကိုမင်းဇင်ဖြစ်နေသည်။

ဟုတ်...
ဟင်...

ဗျာခြေတုနှင့်ရွှေဒင်္ဂါး

ဒီတောမှာ..ကျားဖြစ်
လို့ပဲဆိုတော့..ကျုပ်
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုစောင့်ရ
မှာပါဗျို့...
ကျုပ်တော့..မယုံဘူး
ကျားဖြစ်ဆိုတာ..ကြားသော်
မကြားဖူးဘူး..ခင်ဗျားနဲ့..ဦး
ကျားနဲ့ကြုံခဲ့ရတယ်ဆိုတာ..ဘာ
သက်သေပြနိုင်လို့လဲ...
ထိုအခါ.သစ်တုံးတစ်တုံးပေါ်တွင်ထိုင်နေသောကိုမင်းဒင်က..
ဘောင်းဘီရှည်ကိုလှန်တင်ကာ..ဘယ်ဘက်ခြေထောက်ကို
လှန်ပြလိုက်သည်။
ဟာ...
ဒီအကောင်းဆုံး
သက်သေအထောက်
အထားပါပဲ...

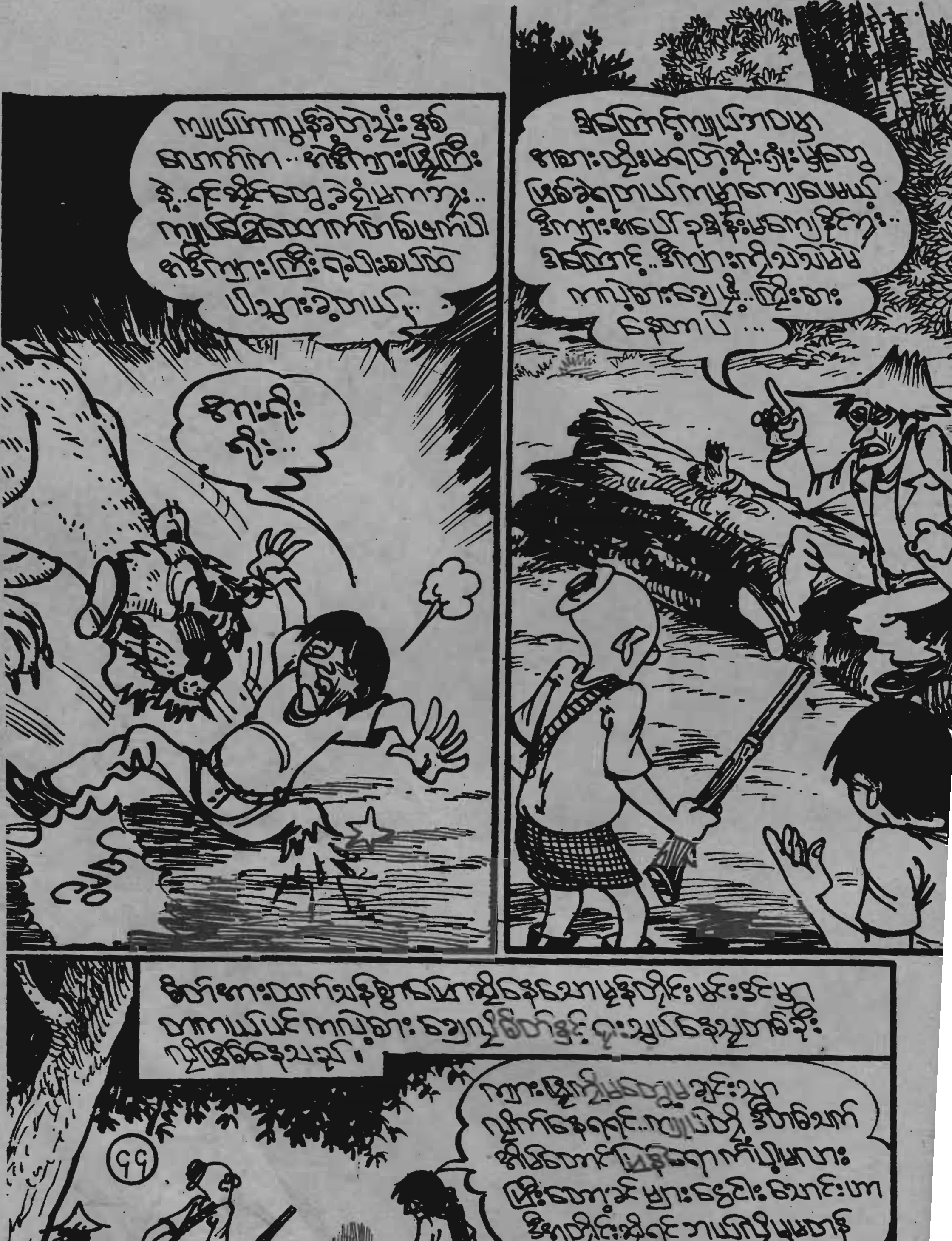
၄၄

ကောင်းပြီလေ..ခင်ဗျားတို့ တော့နေပါစေတော့..ကျုပ်ပြေးမယ်...
သူက..သူ့အိတ်ထဲနှိုက်ထုတ်လိုက်ရာ ရွှေဒင်္ဂါးပြားတချို့ ပါလာသည်။ ထို့နောက်မှ ရွှေဒင်္ဂါးသုံးပြားကို သူ့သားသမီး ...
ကျားမြေကို သူတို့ခင်ဗျားတို့ ဘယ်သူမှမသိ..ကျုပ် ဒီရွှေဒင်္ဂါးသုံးပြား
ငါသာဆိုရင် မာန်းသိန်းကြီးကြီး တခုလုပ်မယ်..
ကျွန်ုပ်ပြန်ချက်ဒီထဲတွင်တော့မလေးမှုင်ကလည်းပင်းမှကြွက်ကြီးကိုသာ မြင်ယောင်နေမိတော့သည်။
၄၅

စကားနည်းလှသော ကိုကျော်မင်း ကသေနတ်ခလုတ်ကို ဖြည်းညင်းစွာ ဒါရမ်းလိုက်ကာ။
ကိုမင်းဒင် အမျှားတွေနဲ့မျှားပြီး လူတွေကိုသတ်နေတဲ့ မုဆိုးကြီးတွေနေမှာ ပါဘူး...
ဟို..လူနဲ့ပဲ တော်တော်ခဲ့ပြီ အဖြစ်တွေကို မသိရသေးဘူးလား
သို့သော်..သူ့စကားကို မုဆိုးကြီးမင်းဒင်က လုံးဝဂရုမစိုက်။
မကြာသေးခင်က..ကျုပ်တို့ဝမ်း ဒိုးသားတွေ့ရှိသွားတယ်..မုဆိုး တောင်တန်းတစ်နေရာမှာ ဒီ ကျား...ကိုတွေ့ လိုက်တာပဲ..
ဒီကျွန်းမှာ ဒီနယ်မြေကြီးကို အစိုးရများတာပဲ..ကျုပ်တော့ လာခဲ့တာပါ..ဒီကျွန်းနဲ့ကျုပ်တို့ မတိုက်ခင်တွေ့ရှာပါနိုင်ပါဘူး ကျုပ်တို့ခံနေတာပဲ..
၄၆

တောကျုံးပတ်ပြီးမိုးသက်သွားကြသည်၊ ကိုမိုးသီးနှင့်ပါခဲ့ခါ မီးပုံဘေးစံပုံတွင် ငှက်များသားသောကြောင့် ငှက်သားကင်နေသည်။
ထိုကာလအခါက.. သူကပြောင် ကိုကိုအမြင်.. ကောင်းစွာမဖိပ် ရသည်ကို မအောင်းမြင်ကာ သစ်ပင်ခြေရင်းသို့ဖိပ်ကာ.. ဖိပ်မကပ်မကပ်နေလေသည်။
ငှက်များကြည့်ရတာ ကိုမိုးနှင့်ကိုသဘော ကျမှာမဟုတ်ဘူး..
ဒီကာလတော့..ဒီလူဟာ ငှက်မှန်ရှာကောင်းတဲ့..ဂျ ဟာဓိမေကလိပါပဲ .. ဟဲ့ ကြောက်သွား ကတည်းက..အကြောက်ရော ကောင်းတဲ့..ဒူးသူ နေတာကျ အိပ်ပင်းသွား ဟာ....
ကိုမိုးနှင့်ကားသမီးမြိတ်ကာ ထွေးဘာဓိမေကာကိုသည်း..ဝိတ် ပျက်စွာထိုင်နေသည်။

ဦးမျှားပေါ.. ကျွန်ုပ်ငါ ကြုံဖူးသဘောမကျဘူး အခုကြီးနေတော့ လည်း.. တို့နောက်ကို လာတာမဟုတ်ဘူး..
ဒီတောမှာကိုရောက်ခဲ့မှ ..ကြီး... ဒါလောက်ကြီး... ပြီးမှ ...ရှိနေသည်။ ...ဖြစ်သည်။
ဦးမျှားနဲ့ ဆက်ဆက်တွေ့ ရမှာပါ..
တို့မှာလေ ကျွန်တော့်ရဲ့ ..အခု ..ပါ...
၄၈

ဇော်မင်းနှင့်.. မင်းဒင်သည်တက္ကသိုလ်မှ
ကတည်းက ကျောင်းနေဖက်ဖြစ်ခဲ့သည်။
အမဲလိုက်ဝါသနာလည်းတူညီကြသဖြင့်
ကျောင်းအားရက်များတွင် အမဲပစ်
ထွက်လေ့ရှိကြသည်။
ကျားကြီးတစ်ကောင်နှင့်တွေ့ဆုံခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ကာ.. ထိုကျားကြီး၏ကိုက်ခဲမှုကြောင့်
မင်းဒင်၏ခြေထောက်တစ်ဖက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။
တစ်နေ့တွင် အမဲလိုက်ရာမှ
မင်းဒင်.. ဒဏ်ရာရလာသည်
ဆိုသဖြင့်.. ဇော်မင်းသွားရောက်
တွေ့ဆုံခဲ့သည်။
ဟာ.. စိတ်
မကောင်း
စရာပဲ..
ဒီကျားကို.. ငါ.. တစ်သက်မမေ့ဘူး
ဇော်မင်း.. ဒီကောင့်ကို.. ငါမမိမချင်း
လက်စားချေမယ်....

ဟ.. ဒီကောင့်ကို သတ်ရမှ.. ကျေနပ်မယ်...

ဒီကျားမြို့ဆိုတဲ့အကောင်ကြီး
ဒီကျားမြို့ရှိတဲ့နေရာကိုတခြား
ကျားတွေကရှောင်ရှားကြတယ်..
ဆော့ကောင်
ကျား ကျိမ်
နေရာကိုယ်
နေနေလား..

သို့ဖြင့် ခေါင်းမင်းသည် မင်းဒင် နှင့်ဓာတု ကျားဖြူနောက်သို့ လိုက်ခဲ့ကြသည်။ ကျားဖြူကိုရှင်ဖို့ တိုးခဲ့ကြသော်လည်း ကျားဖြူက ကမ်းပါးပါး နပ်ပြီး ချောင်တိမ်း နေရသဖြင့် မပစ်ခတ်နိုင်ခဲ့။
သူတို့နှင့်ဓာတုပါလာသော လူတချို့သာ ကျားဖြူလက်ချက်ဖြင့် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။
ဝေါင်း..
အား..
တစ်ရက်တွင် ကျားဖြူနောက်ကို မနားမနေလိုက်ရင်း မင်းဒင်နှင့် ခေါင်းမင်း လူကွဲသွားကြသည်။ ဒီနောက်တွင် ခေါင်းမင်းကို ရှာမတွေ့တော့။
ခေါင်းမင်း ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်
နောက်ဆုံး.. မင်းဒင် တစ်ယောက်တည်းသာ ပြန်လာခဲ့ရလေသည်။

ထောက်ချောင်းက..သူ့တကောင်ကို အဆုံးသတ်ပိုက်ရင်း မဂ္ဂလာ တကောင်ကို မပေါ်သေးရှိသည့် သူ့ဖနောင့်စိတ်ကို ကျွန်ုပ်ပြသည်း ... ကာ သုံးမြဲ စိုးမှုမြင်လေသည်။

၅။မိုးထိတောင်မှစိန်ခေါ်သံ

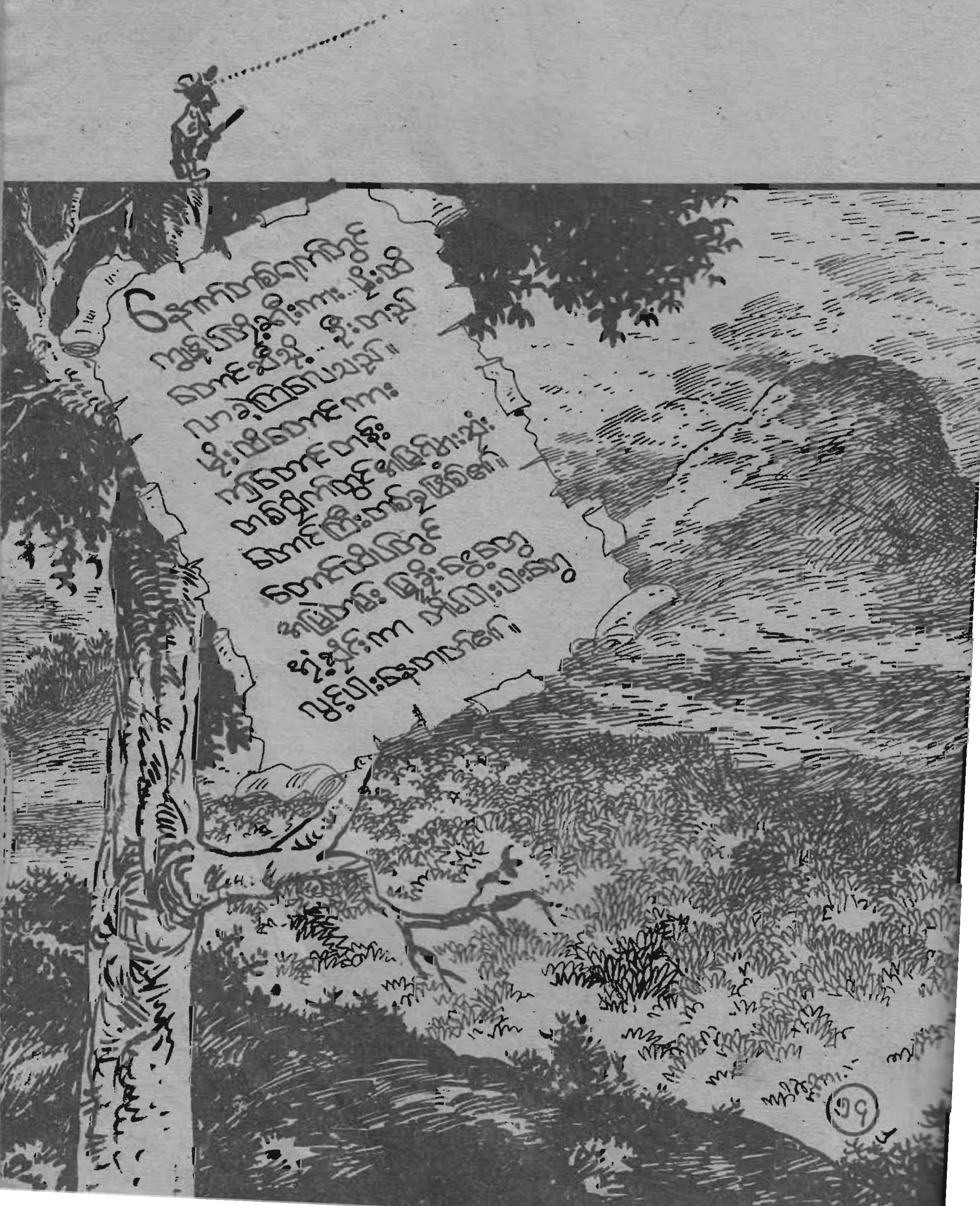

မိုးသိဆောင်ကို ဝင်ကာပါဆောင် ဟူသည်း
တချို့က နေဝါခေါ်ကြသည်။ ဆောင်သည်
မိုးသိဆောင်ခြေရင်းတွင် ခမ်းခြောက်ပေါက်ဆိုသော
ရွာကလေးတစ်ရွာရှိ၏။ ထိုရွာတွင် ကျွန်ုပ်၏....
မိတ်ဆွေ ဦးဆောက်ပန်ဆိုသော မုဆိုးကြီးတစ်ယောက်
ရှိ၏။
ရောက်ကြပြီဟ
ငါ့မိတ်ဆွေ..
ဦးဆောက်ပန်
နေအိမ်ကိုပဲ..

ဖိုးထိပ်ခေါင်ကားသူ့စမိုကျွက်
သားရဒေသဖြစ်သောသူ့ကိုခေါ်
ဆောင်လျှက်ကျွန်ုပ်တို့စကျွက်
စာသင်ခြင်းခရီးကိုစ၏။ သို့သော်ကြီး
ကိုကျွန်ုပ်တို့မှာရှိုင်းမင်းခေါင်ကို
မှာ့ဘာကိုယ်ပင်ကျွန်ုပ်ကြသည်။
သူ့စကျွက်
မနိုးရာရအောင်..ကျုပ်
ငွေကြေးပေးပါ့မယ်..
ဒါဆို..ပျိုကောင်း
ဘာလေ့ကိုတွက်ပါ..
လိုမယ်ဆိုရင်ခေါ်သာ
ခေါ်ခဲ့ပါ..
ဒီခေါကားကို..သူ့ရွာမှာမပေါ်
ပနဲ့ကိုမင်းနှင့်..ကျုပ်လွှေမှုးတဲ့
အသိမှာရှားရှားပါးပါးနဲ့
တွေ့ဖေါက်ကပါ။
သူပါတာငွေကြေးကိုမက်မောလို့လူ
မဟုတ်ဘူး..မှုထိုးစာလျှပ်ကိုသိသနဲ့
ပါလူနိုးလို့..လှုပ်စေတဲ့လူပ...

သို့ဖြင့်ကျွန်ုပ်တို့သည်ဝမ်းပေါက်ရှိရွာကလေးဆီသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေ..ဦးထော်လန် ကား ကွင်းပြင်ထဲ ပေါက်ပြားကိုင်လျက်ရှိသည်။
ကျွန်ုပ်ကိုတွေ့သောအခါဝမ်းသာ အားရဖြစ်သွားလေသည်။ လက် ထဲကပေါက်ပြားကိုချကာ ကျွန်ုပ်တို့ကိုသူ့ယာတဲပေါ်တွင် ဧည့်ခံ၏။
သူ့ဇနီးမှာဒေါ်ခိုင်မြမြဖြစ်ကာအသက် ကြီးသော်လည်းကျန်းမာ သန်စွမ်းလျက်ရှိနေသည်။
ဗျို့...ဦးထော်လန်
ဟာ.. ... ကိုပွားပါ ကလားဗျို့
ကျုပ်မှာအသက် (၇၀)ထဲရောက်ခဲ့ပြီ ကိုပွားရဲ့ .. ကျုပ် မိန်းမကလည်း..ဒီအရွယ်ပါ

ကောင်းပါတယ်
ခင်ဗျားက (၅၀)
ဟင်..

ဒီကျားကိုလူတွေကမြှ ကြော့တာပါ...
ဒီလူတွေကိုလမ်းပြပေးစေ ကျုပ်တို့ခေါ်သွားရင် ဖြစ်မလား..
ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး..သူတို့က ဒီကျားကိုကြောက်လွန်းလို့ ဘလွှမ်းကြီးလုံးထားလို့ ဘလွှားတဘုန်းဆုံးနေ ကြတယ်..
ဒီမိုးပိုကြောင့် ခံနိုင်ပါပဲ..
ကြောက်ကလည်းကြောက်ကြလို့ သူနိုင်ပြနေကြတယ်..ဒီ ကျားဖြူကြီးပါးမကောင်း ဆိုးဝါးဂုဏ်ဝင်တန်ခိုးမိတ် ပါရှိ့မှုသကြတယ်...

ကျုပ်တို့ပါကကားဦးထောက်နဲ့
စကားပြောကြောင်းပမ်းသက
သလို..ပမ်းနွဲ့ညှိုးသလို
ဖားနာသကဲ့ဖြစ်ခဲ့သည်။
စကားမပြောကြည့်ဖြစ်သော်
ကျုပ်တို့ပါတဲ့ပါးမှင်ရင်း
ရှိဖြင့်သူမကျပ်ဆိုလော
ကျုပ်ကိုပြန်ကြည့်ပေ။
ဖြင်းကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

ကဲ.. ဒါဖြင့်.. သွားကြရအောင်..
မှုန်ပြိုင်းမင်းနှင့်ကာလဆော်ကြွက်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ထွက်ခွာပြီး စတော်ထေးသည့် ဇာတိဒေးကြည့်နေသည့် ဒေါ်မြစိန်ဝါ ပုံရိပ်ကား ကျွန်ုပ်မျက်လုံးထဲက မထွက်တော့ပါပေ။
ထိုညမှ.. ကျွန်ုပ်တို့ခပ်သွက်သွက်လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ကြသည်.. မိုးလင်းတော့ ကားလမ်းသာနီးခဲ့ကြသည်။ အိုးဝေးသည့်တောင်ဟု ခေါ်သည့်ရွာသို့ရောက်၏။ ညနေတောင်ခွဲ ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့ တောင်ခြေသို့ရောက်ခဲ့၏။
ဒီညနေတော့ ကျွန်ုပ်တို့.. ဒီတောင်ခြေမှာပဲ နားကြမယ်...
မနက်ကျမှပဲ တောင်ပေါ်တက်ကြတာပေါ့...
၆၄

ထုံးစံအတိုင်းပင် ဟင်းလျာပစ်ရန်
ထွက်ခွာသွားသည်။
ယုန်ကောင်ကြီးနှင့် ငှက်ကြီး
တစ်ကောင်ကို ရလာသည်။
ကိုမိုးသီးနှင့်
ကူညီ၍
စသည်တို့ကို
ပြုလုပ်ကြလေသည်။
နှုတ်မယ်..
ပြုတ်မယ်..

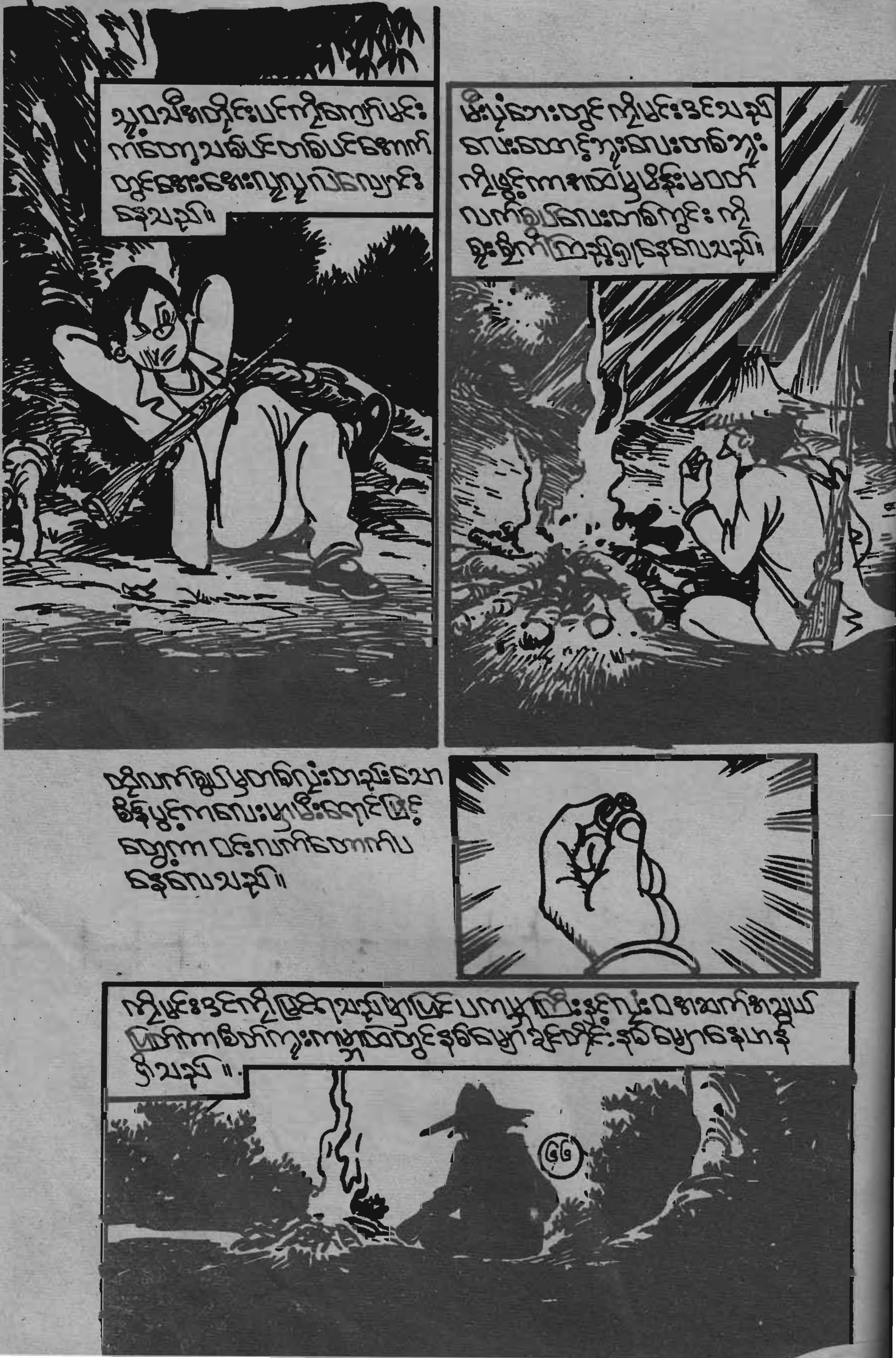
သူ့ဝသီအတိုင်းပင်ကိုဘကျင်မင်းကတော့ သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်တွင်အေးအေးဆေးဆေး ဂူဂူကလေးလျောင်းနေသည်။
မီးပုံဘေးတွင် ကိုမင်းဒင်သည် ဓားပေးသောင်ကူးဆေးတစ်ဘူးကိုဖွင့်ကာ စာဆိမ့်မိန်းမတတ် လက်ချောင်းပေါးတစ်ကွင်းကို ဆုံးဖြတ်၍ကြည့်ရှုနေလေသည်။
ထိုလက်စွပ်မှတစ်ကြိုးတခုံးသော စိန်ပွင့်ကလေးများဝင်းလက်နေသော့ကာ ဝင်းလက်ခေါက်ပနေလေသည်။
ကိုမင်းဒင်ကိုပြင်ရာသည်မှာ ပြင်ပကမ္ဘာ ... ရှိသည်။

ကျီးမိန်းမပထတ်ဖေသာခိုနှိပ်ကော်ချပ်
ကလေးသည်ကိုယ်ပင်း၃ငါနှင့်ရုပ်မှုညီ
ပတ်ပေါက်ခြေနေသနည်း။
ယူလည်းလာ
လာကိုသားလေးမို့
လွမ်းလေးပါမိမယ်..
ဆိုတော်ကြီးကျကြီးဟုလင်းရှာသော
ကိုယ်ပင်းနှင့်အတူသည်းနှုံးထဲတွင်
အချိန်ဆိုသောဗုံကုလားသည်ကိုနိုးကောင်း
နေနိုင်ပါလေလော။ကျနိုပါက်ကျောက်
ပပိတ်ရှုပ်ကြောင်းမြင်ပါကနေသော
ကိုယ်ပင်းဒင်ကိုကြည့်ကာ စဉ်းစားမျှ
နေမိသည်။
ဦးလေးကျန်ကေားပျော်
တမ်းလေးနှတ်ကိုကြိုက်
ပွတ်သနိုင်ငံလျှက်ရှိ၏
သူပါးစပ်တွင် ဝေား
ဆိပ်ဆေးတံကမ်းဆိုး
တလှုလှုလွှင့်နေလေသည်။
ထိုအချိန်တွင်ပင်ကျယ်လောင်လှသောကျား
ဟိန်းသံကြီးကားညကျယ်ကိုလောက်လွှင်းကာ
မိုးထိလောင်းဆိမှုပျံ့နှံ့လာသည်။
ဝေါင်း
ထိုအသံကြောင့်စားကျုံးရှုပ်ရှုပ်သံသံ
ဖြစ်သွားကြလေသည်။
ဟိုး

ကျုပ်..ကောင်းကောင်း မှတ်မိတယ်..ဒါ ကျားဖြူ ကြီးရဲ့ဟိန်းသံပဲ...
ကျွန်ုပ်ကားမှုန်းပြီးပြီ ကျားဟိန်းသံ အမျိုးမျိုးကိုကြားမှုန်း၏။ ထို့နောက် ကျကျား၏ဟိန်းသံကား ကျွန်ုပ်ထောက် သည့်နှင့်စာမျှရှိတော့ခြင်းမရှိခဲ့ကြောင်း လှ၏။
တစ်ခါကြားဖူးသည့်တစ်သက်မမေ့နိုင်စရာ ဟိန်းသံကြီးပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်အားနားသို့ ဦးမောင်ကြီးနှင့်ကာရွှေကာပြီးကာကာဆိုးမိုး ကပ်၍မေးကြသည်။
ကျွန်ုပ်ကား တစ်ပွဲတစ်ခါလမ်း မကမ်းရပ်တော့မည်ကို ဘွေးကိုကိုမပါတော့သည်။
မိုးထိတောင်ကကျားဖြူကြီး ကတော့..ကျုပ်တို့ကို.. ဖိနှိပ်နေပြီ ကိုကျော်ပါပြီ...

၆။တစ်ပွဲတစ်လမ်းအကဲစမ်း

ထို့နောက် နေ့လယ်ခင်း
၁၂ နာရီရောက်သည့်တိုင်အောင်
ကျားမုဆိုးကြီးနှင့်ပတ်သက်၍
မည်သည့်သဲလွန်စကိုမျှရှာမတွေ့
မရ။ ကျားမုဆိုးကြီး၏ ခြေရာ
ခြေသံကိုမျှ မကြားရ။
ကျုပ်တို့လူစုခွဲရှာကြမယ်..
ကျားမုဆိုးကြီးကျုပ်တို့ကို
ပြန်ချောင်းမြောင်းနေမှာ
သေချာတယ်..ဒါကြောင့်
အားလုံးသတိဝီရိယနဲ့
လှုပ်ရှားကြပါ..
ထို့နောက် ဦးဘောက်ပန်၊ ကိုမင်းဒင်နှင့်
ဘူတာပွဲပြင်ကဘော်မက်၊ ကျွန်ုပ်
တို့သုံးယောက်ကလေးနှင့်ကိုမှုံးသီးက
တခြားနှစ်ဖွဲ့ခွဲ၍လိုက်သည်။
ကိုကျော်မင်းကျွန်မသဘော
နဲ့သူ့ကိုကိုင်းသာတာဆိုရင်တော့
သူ့တာသာဘုံးပြောပါခေ...
ကျုပ်စခန်းမှာပဲ
နေခဲ့မယ်ပါ..

ဟိန်းသံမှာ တစ်ခါတစ်ရံ နီးကပ်လှမ်းလှရာ ကျွန်ုပ်တို့စခန်းအနီးတွင်ပင် ကျလှသို
ပတ်မြောင်း ... နေသည်ဟု ထင်ရပြီး စိတ်ဝင်စားမိသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ..
ကောင်းစွာမအိပ်ပျော်ကြဘဲ တစ်ညလုံး ... ကျမ်းစာ
နေရ၏။

ကျားမြို့ကြီးကားပါးနေပြင်ပိုမှာ လှမ်းလှသည်။ နောက်နေ့များတွင်လည်း
ကျွန်ုပ်တို့ကိုလှည့်ပတ်ရှာဖွေကြပါးကာနေပါ။ ညအခါတွင်မူ ဝါးနိုး...
ပတ်ပန်းကျင်ရှိလှည့်ပတ်ကာပဲနိုးဆောက်သံပေးနေပြန်သည်။
ဝေါ်း
ဝေါ်း
သုံးရက်ခန့်ကြာသောအခါတွင်မူ ကျွန်ုပ်တို့လှုပ်ရှားမှုကို သတိထားမိကြပါသည်။ သူကကိုယ့်ကိုမမြင်ရ ကိုယ်ကသူ့ကိုမမြင်ရခြင်းမှာ လည်း မခံချိမခံသာဖြစ်ကောင်းလှ၏။
ကျွန်ုပ်တို့ထဲတွင် စိတ်အားထက်သန်သူမှာ မူနိုကိုင်းမင်းဒင်ဖြစ်ပေတော့သည်ပေ။ မင်းဒင်ကအားလုံးရှေ့တွင် သူအောင်းအိပ်ကျူလျှိုကာပစ်သား နေတတ်သည်။ ဆေးလူကြီးပေါ်တွင်ရှိကြိုးများကိုရှိက်သွင်းကြိုက်ပြန်သည်။
ဟွန်း
ယခုအခါ ဆေးလူကြီးပေါ်တွင်ရှိကြိုး များမှာ ကောက်ပြားသိတိကျ အဆိုးပြီ ဖြစ်ပေပြီ။
၇၂

ကျားဖြူကြီးကို
မသိနိုင်တော့ဘူးကို... ဒီ
ရွှေဒင်္ဂါးတွေပေးမယ်..
ခင်ဗျားတို့ကြိုးစားကြ...
ရွှေဒင်္ဂါးတွေမြင်ရသောအခါကိုမိုးသီး
တက်ကြွဖြစ်လာလေသည်။
ဒီဒင်္ဂါးတွေယူကာ..ကျုပ်တို့တော့ကျားဖြူ
ကြီးကို..ကျုပ်မရ..ရအောင်
သတ်မယ်...
ခင်ဗျားကို..ကျုပ်
ယုံကြည်သွားပြီ..
ကဲ..ကိုမိုးသီး.
ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ်တို့
တစ်ခွက်တည်းသောက်ကြရအောင်...
ကိုမိုးသီးက..ဗိုလ်ကြီးပုဏ်းကိုနောက်ကကကိုမိုးသီးနှင့်မောင်ကျော်
သွားနေကြသည်။ ဒီးလောက်ကနောက်မှာ ရုံမကျင်းပြင်
ထွက်ပြီးရပ်နေလေသည်။

သို့သူတို့ပထမဆုံး
ကင်းစောင့်ရန်တာဝန်
ကျသူနှစ်ယောက်မှာ
ကျွန်ုပ်နှင့်သံခဲဖြစ်နေ
တော့.. မီးပုံဘေးတွင်
ထိုင်ရင်းစကားစမြည်
ပြောဆိုနေမိကြသည်။
ကိုမင်းအောင်သည်ဓါးပါဂျာဘေးတွင် သစ်တုံးတစ်တုံးကို မှီ၍ထောင်ထားသော
သစ်သားဓါးရိုး ထောက်တုတ်ကြီးမှ ရှဉ့်ကိုး များမှာ ပုံထားသော မီးပုံမှ မီး
ရောင်အကြောင့် ပင်လက်၍နေလေသည်။
အင်း..ကိုမင်းအောင်
မှန်းမယ်ဆိုရင်တော့မှန်းလောက်
ပါပေတယ်..ဒီကျားကြီး
အကြောင့်သူဟာ..လူကောင်းဘဝက
ဒုက္ခိတဘဝရောက်ခဲ့
ရတာကိုး...

ဘူ..တကယ်ပါဆိုးရဲ့ကူးမျှား
တကာ..ဒီနေရာကောက်ပါစေမှာ
မတွေ့ဘူး..နိုးဗျာပဲ..ရှင်ဟာ
အသည်းနှလုံးတစ်ခုပါ..
အသည်းနှလုံး..××
မရှိရင် လူမည်းချင်း ××
ကင်းမဲ့မယ်..××
ဒီမျှားစကားကို
ကျုပ်..နားမလည်ဘူး
အသည်းနှလုံးမရှိရင်လူဟာ
ဘာကြောင့်ပါအသက်ရှင်
တော့မှာလဲ...
ဗျူဟာ..သူကြမှာ
ဘဝမှာအသည်းနှလုံးမရှိဘဲ
အသက်ရှင်နေနိုင်ပါ
ဆိုတိုက်ပါရစေတော့...

ပံ့ပိုးကူညီသော.. သူ့ဆရာ
အကြောင်းကိုမပြောပေးသည့်မှာ
ကျိုးသို့ဖြစ်လေသည်။
ဘွဲ့ရ
သူဌေး
မင်းဒင်
မင်းဒင်သည်ဘွဲ့ရသူဌေး
ကလေးတစ်ဦးဖြစ်သည်။
ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းသဘောကောင်း
သဖြင့်လူချစ်လူခင်များသည်။ သူ
ကိုယ်ပိုင်ကုမ္ပဏီဘဝကိုပျော်
ရွှင်စွာဖြတ်သန်းနေတော့သူဖြစ်သည်။
သူ့ဘဝကကုမ္ပဏီပျော်ရွှင်စရာမှာ။
မိတ်ဆွေများဖော်ကြပေးပါသည်း.. သူ
တစ်သက်စားမကုန်နိုင်သောအမွေ
အနှစ်ပင်ဆုံးများစွာထားခဲ့သည်။
ဒီ ဒိုင်.. ချီးယား..
မိဘတွေက
ထားခဲ့ကြ
သွားပြီ..
သားသမီး
တွေနဲ
တကျအောင်
သုံးမှ
ပြီးတော့သူ့မှာစိတ်တူကိုယ်တူ၊
ချစ်တဲ့သူ တမြတ်နိုးရှိသော
မိန်းမလှလေးတစ်ဦးလည်းရှိ၏။
ချစ်တယ်
မောင်ရယ်...

မင်းဒင်ကားစက်ရုံပိုင်ရှိသော
သူဌေးသားပီပီ ပြည့်နေသောအချိန်
များကို အပျော်အပါးကိစ္စများ
နှင့်သာ အချိန်ဖြုန်းလေ့ရှိ၏။
ဘိလိယက်ထိုးခြင်း၊ ဂေါက်သီးကစား
ခြင်း၊ အမဲလိုက်ခြင်း။ ထိုကိစ္စများတွင်
သူသည် အမဲလိုက်ခြင်းတစ်ခုကို...
တော်တော်ပင် စွဲစွဲမြဲမြဲ ဝါသနာထုံသူ
ဖြစ်လေသည်။
ထိုကိစ္စကို.. ဒေါ်မြတ်နှင်းက သဘောမကျ။
ဒီအမဲလိုက်တဲ့အလုပ်ကို စွန့်လိုက်ပါ
အစ်ကိုရယ်.. ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက်
အနေနဲ့ သူ့အသက်ကို အပျော်သဘောနဲ့
သတ်တယ်ဆိုတာ မသင့်တော်
ပါဘူး...
ကဲ..မင်းပြောတာကြားပြီးရင်
ဒီအလုပ်ကို..ကိုယ်တစ်ခါတည်းလုံးလုံး
စွန့်လွှတ်ပါ့မယ်လို့ ကတိပေး
ပါတယ်...

ထိုစကားကြောင့်ဝေမြတ်နိုးမှာ
ငြိမ်းသွားသည်။ သို့သော်၊
တစ်ခုတော့ရှိတယ်..
နောက်ဆုံးအမဲပစ်တဲ့တနေ့
သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တောကြက်
နှိုက်ကြက်နောင် ခရီး
လျှောက်ခဲ့တယ်...
အတားနိုးအားနိုး မဖြစ်ပေါ်လည်း..
မိုးအကြာ တောင်းပင်တောင်းပန်
နေသဖြင့် နောက်ဆုံး တခေါက်
ထိုနေ့ဖြင့် ဝေမြတ်နိုးကခွင့်ပြု
လိုက်ရလေသည်။
ထိုတခေါက်မှာ သူ့ကျွက်ကြောင်
စေစသာတခေါက်ပင်ဖြစ်သည်။
သရာမင်းခွင်
ဒီလူ မနက်က တောထဲမှာ
ကျားမြှုက်ကို တွေ့လာ
ခဲ့တယ်တဲ့..

ဘာဗျ..ကျားမြ ဟုတ်လား...
ဟုတ်တယ်..တစ်ရွာလုံး အတော်ဒုက္ခပေးနေတဲ့..ကျားကြီး ပါဗျ။
ခင်ဗျားတို့ပြောတဲ့ ကျားမြဆိုတာ..ဘာကောင် ရှိသလား...

ကျားတစ္ဆေဆိုတာ အဓိပ္ပာယ် မရှိဘူး ခင်ဗျားတို့ ကြောက်တာ...ဒီ ကျားသာ တကယ်ရှိတယ်ဆိုရင် ဒီကျားကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ပစ်ပေးမယ်...
ကျုပ်ရဲ့မုဆိုးဘဝမှာ..ကျားပေါင်း တခါမှ မလွဲခဲ့ဖူးဘူး..တခြားမုဆိုး တွေလည်း ပစ်ခဲ့ဖူးကြမှာပဲ... ကျုပ်ရဲ့မုဆိုးဘဝ နောက်ဆုံးအကြိမ် ထူးခြားတဲ့ အမှတ်ရစရာတခုအနေနဲ့ ဒီကျားကို ပစ်ချင်တယ်...
ဒီကျားဖြစ်ရဲ့ အရေခွံကို ကျုပ်ပြချင် အထူးကိုယ်တိုင် ဆောင်ဖို့ဖြစ်.. အခြေအနေ သိချင်ပေးချင်တယ်..
ခင်ဗျားတို့ကျားကြီး ရှိတဲ့နေရာကိုသာ လိုက်ပြ ပို့ကြပေတော့ ကျုပ်ပစ်ပေးမယ်...
၆
၁၀

သို့ဖြင့် မင်းဒင်ကြီးသည် ထိုနေရာမှ
ကျားသူခိုးနောက်ကို မပြတ်မြဲ
လိုက်ခဲ့တော့သည်။
ကျားဖြူကြီးနှင့် သူ ထိပ်တိုက်
တွေ့ဆုံလိုက်ရသောအခါ..
ကျားဖြူကြီးကိုသူ ပစ်ခတ်
နိုင်ခွင့်ကြုံသော်လည်း
သည်..ရင်ခုန်မှုထိန်းသိမ်း
မရအောင်ဖြစ်ပေါ်လာ၏။
ထူးထူးခြားခြားသူများ ကရနိုင်သောသား
ကောင်မျိုးကိုပစ်ခတ်ခွင့်ရဖို့ သူသည်မူ
တစ်ခုပင်ဖြစ်လေသည်။
ဟာ...
ကျားဖြူ...
သို့သော် ကျားဖြူကြီးကား
ပစ်ခတ်ခွင့် မပေးသောနေရာပင် ဖြစ်လေသည်။
ဟားဟား..
၈၁

တစ်ခုသွားသူတို့ ခင်နိုးဖွင့်သောဓနုကာသို့ကျွန်ုပ်ကြီး
က..ပင်ဆောက်တိုက်ကြီးကြာခင်နိုးတစ်ချက်ခုံး ...
ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်ကုန်ကြသည်။
သူနိုးလာတော့ပြီး
ရှောင်ကြသွားတော့ပြီ။
ဝေါ်း။
ဒိုက်း။
ခင်နိုးမှ သူတော်ရှုကိုကြိုကာသတ်ရှုံ
မကာ ကျန်ရှုံခဲ့ခြင်းမကကိုလည်းဒိတ်
ရာရှိခဲ့၏။ အဆုံး တွင်မူ ဦးနှင့် ဒေါ်
ဓမ္မသောကိတဲမဲမကိုပင်ကိုကဲဆွဲ
ဖိသွားတော့သည်။
သူတာပသည်သံ ကာမီးလွှဲနေသည်
ထင်းချောင်းများ ဖြိုပြီးတော့သတ်ဖို့
လှုတ်ချသောခွဲခြင်းဖြစ်သည်။
မဖြစ်ဘူး
လမ်း...

သူ့စမြို့ဆိုးသက်တောင်းတွင် ရက်ကျွမ်းပေါက်ပေါက်ဖိုက်ရုံး နိုင်မှု နှင့်ကြိုးကြိုးစားမပြီးစားမလိုသည်။
ယိုကြီးသေးတာလေ့ ကျူးဖြစ်ရမယ်..
သူ့စိတ်ထဲဆောက်တာဖြစ်ပေါက်ကိုဖြေပေးပေါ်ချိုက် ရသည်။ သူ့အဖြစ်သူကောင်းသည်။ သူ့ကိုတွန်းနိုင်သွား ခဲ့သည်။ သူ့ဘာပစ္စည်းမှိုတ်ပြန်ကိုကျွေးစားလုံး.. ဖြိုကွဲသွားခဲ့ရသည်။..
သူသည်ထောက်ကိုယာစားပေးမှုဖြစ်နေရတော့သည်။ အားပေးဖားဆို ကမြဲ့ကမျှလည်းသည်းကြမ်းတမ်းလာသည်။
ဆောက်..
ဂွ
သူ့ကျွန်းမာရေးမကောင်းသည် ကြာကြီးမှိုက်ဖြစ်ဖြစ်သည် နောက်၊ သူ.. ကျွန်းဖြေ ကိုသက်ရှိနိုင်ပါ.. မကြိုခံရိုးထွက်ခဲ့ပြန် သည်။

ဂျမိုးသီးနှင့်ကြမ္မာဆိုး

ကျွန်ုပ်သည်ကား နွေခေါင်းခေါင်း ကျော်ခဲ့ရသည်ဆိုသော အချက်ကို မေ့လျော့ကာ.. ထူးထူးခြားခြား သစ်ရွက်တောစိမ်းကောင်းကိုဖြတ်၍ခရီး ကျွန်ုပ်ပင်ပန်းခြင်းသာ မှုံမှိုင်းခဲ့ လန်းဆန်းနေကြောင်း ပြင်းထန်ခဲ့ရပါသည်။
ကံအားလျော်စွာပင်ကျွန်ုပ်တို့သည်.. ကျားခြေရာများကို စတင်တွေ့ရှိရသည်။
ကျားခြေရာ.. ကျားဒုရှင်ကျန်ခဲ့ ကြာတယ်..
ကျားခြေ ရှိတဲ့ တောထဲမှာ.. တခြား ကျားငှက်..မနေ ဘူးလို့ကြားဖူး ပြောတယ်..
ဒီတော..ဒီခြေရာပဲ..ကျားကြီးရဲ့ ခြေရာကလွဲလို့..တခြားပါ မတွေ့ရနိုင်ဘူး...

ဒီတော့..ဒီကျားပါကျားကြီး

ဒါကတော့..ပိုပိုသာက
မကျပါဘူး..ဆိုက်ကလေးရှယ်
ပါးစပ်ပြောစကားတွေပါ..
ဒါကိုမလိုက်ကြနဲ့..လူအောင်
မနိုင်အင်းနှိုက်တောထဲကကျား
မတွေ့ဖူးသေးပါဘူး..ဒါကယ်
တော့..လူဗျာ..သိရှုန်
ပါတဲ့ရှာနိုင်ပါ..
ကျုပ်ကတော့ဘာကျားဖြစ်ဖြစ်
ပစ်မှာပဲဗျာ..ကျုံးနားမှာပေးမယ်
ဆိုတဲ့ရွှေဒင်္ဂါးတွေဟာ..ကျုပ်
အတွက်ပါဖြစ်ရမယ်..
တစ်ခုတော့..ကျုပ်ပြောပြပေးမယ်
ကိုမှိုင်းရေ..ကျားဆိုတဲ့သတ္တဝါဟာ
တောထဲမှာတော့..ဘုရင်ပါဗျ

ဒါတော့..ခင်ဗျား
ကျုပ်ကို အထင်
သေးတာပဲ...
မခံနိုင်တော့ဘူး

သို့သော်ခြေရာခံမှုကိုရုံးပင်တော့
ဒီနေရာသူကြားခြေရာများက..
ပျောက်ခြင်းမှာပျောက်သွားလေ၏။
ထိုနေရာမှာပျောက်သွားသည်မှာ.
မြေမာဖြစ်သဖြင့် ခြေရာထင်
မကျန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ထိုအချိန်မှာနေမွန်းတည့်ပြီဖြစ်
သဖြင့်ကျွန်ုပ်နှင့်ဗိုလ်ကလေးမှာ
မောပန်းနေ၊ဆာလည်းဆာလာကြ
ပါပြီဖြစ်တော့၏။
ကဲ..ကိုမှီးခိန်..ကျုပ်တို့ခွန်အားလည်း တော်တော်သွားပါပြီ.. ပူရင်းစားကြရအောင်..ဖြိုးမှာကိုမင်းနဲ့ တို့ပါခဲ့ပြီးအကောင်ကြိုက် တာဝေ့..
ခင်ဗျားက..ကိုယ့်ကိုယ့်ကို ဖိတ်ပျော်ဗိုလ်ခွဲနေတာ များကို..ဘာလို့မေးမနေတာလဲ..မင်းနဲ့တို့ လူစုက..ညနေ့ထိ..ဒီကျားကိုခြေရာခံမှ ပဲ..ကျုပ်တို့ကတော့နည်းနည်းဒီကျားကို ထောက်ခံနိုင်တာ..

ဒီတောကျားကို

ဟေ့ကွ.. နေပါဦး..
ကျွန်ုပ်တားသော်လည်း မရတော့ချေ။ ဗဟာဒူရ်သည် ကျွန်ုပ်ကိုမြီးပိုးသည် နှီးဓားကိုဆွဲ၍ခုတ်ကာ ကိုင်းတော ထဲသို့ဝင်သွားလေတော့သည်။
ကျွန်ုပ်ကား၊ ကိုမြီးပိုးကို စတကာ ရှာဖွေပါ နောက်ဆုံး မြင်ကွင်းက ကြီးပင်ဖြစ်ကြောင်း သို့ဖြစ်ပါက.. ကျွန်ုပ်မတွေးမိခဲ့ပါချေ။ တွေးမိမည် ဆိုပါက တစ်ရွာတည်းသားဖြစ်သဖြင့် ပေးမည်ထင်သည်ကျွန်ုပ်လည်း ယှဉ်တွဲ ထွက်ခဲ့ပါသွားမိပေလိမ့်မည်။
တော်တော် ဗဟာဒူရ်ကြီး ကျုပ်
ကျားမကြီးကို.. သူပဲသတ်မယ်
ငွေဒင်္ဂါးဆုကြေးကုန်း.. သူ
ယူမယ်လို့ ကြံပြီး ထွက်သွား
တာမှ...
၉၂

မှိုကြီးကလေးစကားဆုံး
မည်နှင့်ကျိုးနိုးပြီးလွှတ်
သွားရာကိုင်းတောထဲမှ
ဆိတ်ကြက်မြက်ပင်ရာ
ကျားဟိန်းသံကြီး
ကိုကြားလိုက်
ရသည်။
ဝေါင်း...
ဟိုက်..
ကျွန်ုပ်သည်ချောင်းနားမှနေ၍ ကျားဟိန်းသံ
ကြားရာဆီသို့ပြေးထွက်လာရာ ကျွန်ုပ်နောက်မှမှိုကြီးကလေး
လည်းထက်ကြပ်မကွာလိုက်ပါလာသည်။
ဟာ...
ဟာ...
သို့သော်.. ကျွန်ုပ်တို့ကား
စကားကောင်းနေမနေ့ ထိုအခါ
မြှုပ်နှံခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ထို့နောက်
ရှေ့တွင်ကျိုးနေပြီးကျကျန်ရစ်
ခဲ့သော နှုတ်သီးလေးနှင့်..
ကုပ်မှထွက်သော
သွေးကွက်များကိုတွေ့ရ
လေသည်။ နှုတ်သီးမပါမော်
ရှေ့သည်ကိုတောက်
ကျား၏ကြီးသည်ကိုမှီးပြီး
ထက်ခြေရာကြီးကြီးများ
လေပြီကောက်။

ဓာ။ကြက်ရိုးမေဒင်နမိတ်

ပိုမိုနေသူမိကား
ကျနော်တို့ဧနေ့ရောက်ကြ
သင်းနည်းရှေးဟောင်းနေ့စာဖြေးနဲ့
ဖြစ်ပါလေသည်။
ကျနော်တို့ကား တစ်ကြောင်းသည်
သားဖြစ်သဖြင့် ပိုမိုစိတ်
ထိခိုက်မိပါလေသည်။
စိတ်မကောင်း
ဘူး...ဗိုက်
ဆာလေး

ကိုမင်းအကား..ဂျူတာဖိလောကကြီး ဝေသဆိုးရေသူ့ကိုရှာကြံပင်..ဂျူမထား နိုင်ငံပေါက်အောင်..ကျားဖြူကို ယက်ပွနှိပ ရေသူ့စတွက်ခိုင်ဟာအား တက်ကြွနေသည်။
တခဏ္ဍတာဖြင်း သော့တွေကြုံပြီးပေ့ ကျားဖြူရေယ်..
မနက်ဖြန်ဆာဆာ ကျပ်ပြည်ကိုတာတွေ..ဒီကျားဖြူ၊ နောက်ကကိုတစ်ခုတစ်ခုသည်းတာသိ: လိုက်ကြမယ်..ကျားဖြူလောတော့ ကျပ်ပြည်ကိုကိုဒိန်ဒေါ်ရေနေပြီ။
သူကင်းကို..သတ်ထားဆောင်ပြီး ဖိုးပုံ့ကိုလည်းမှီးမပြတ်အောင်ဖမ်းထား ဒီကျားဖြူ၊ သိပ်ကြာကြာမျှားတာမယ်.. သခင်ကြီးကျပ်ပြည်ကိုခွင်နိုးကိုပင ချွန်နှံ့ကျပ်ပြင်ခဲ့ရပြီ...
ကုန်းပိုကားလာကျွန်ုပ်ပျကြလေးသပြီး ဆာတော်မှိပြတ်ကြင်ခဲ့ကြလေသည်။

သူငယ်မလေးတော့ကိုမှ ကျွန်ုပ်ကို ဆိုက်ကိုလေးကာပါဒ်ဖြင့်ပေါ်။
ဆရာတူဟ ဝဝလေး..
ကျွန်ုပ်ကိုဦးဇာတ်နိုးလေးကပ်ပြန် ကျိုက်ကပ်ခဲ့လေပါပြီ။ ကျွန်ုပ် ဘီမှာ ဆေးဝေးညှာတကားဆပြ ဆိုးမကြိုခဲ့ရှဲသွားလေ။
ဘယ်ကဖြစ်ပါ..စာဘိုးကြီး ဓားကြီးကြီးကို... ကျမ်းနေပါလား..
ကျွန်ုပ်ဦးဇာတ်သူကအားကျူသူ မှာကျွန်ုပ်ဝိုက်လဲကျိုး.. ဒိုး လောက်ကြီးဝိုက်စိတ်ဝေးမသွား။
ဝိုး
ကျမလေတွ..ဦးဝိဉ်ကျွန်တာ ဆရာနေတယ်..နိုဝိတ မကောင်းဘူး...
ဘာပြဇာတ်ကြီး ဓလကြီးမှဆေမှ အပြာကိစ္စရှိလား
၉၇

ကြက်ဖိုးကလေးပျားကပျော်မော့ ပြန်ကြွသွားသော်။ ဦးထော်ကပ်နှင့် သူ့အဖွဲ့အလျှိုးရာ ကြက်ဖိုးသေဒဏ် ကိုကြည့်ရှုနေရခြင်းဖြစ်ပေ၏။
ဘာတွေတွေ့လဲ ဦးထော်ကပ်..
ကျုပ်ပြောတုန်းကတော့ ချေးတွေနဲ့ ဝဲလာ ခွဲတော့ပဲ..
ဂစ်
ထိုစကားကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဗိုလ်ထော်ကပ်နှိုးသွား၏။
ခွေးသိုးကလေးပြီး.. သေခြင်းတရားတော့တော မရပြောနိုင်တော့ဘူး...
ဒီကောင်ဗျာ..ကျုပ်ပြောတာ ပါသလား ဦးထော်ကပ်
ဝိညာဉ်တွေကို..ကျုပ် ပဲခွဲကျွန်တော်မနိုင်ဘူး အပျားတွေကျုပ်ပြော ဘာပြီးမသိဘူးဖြစ် ခိုကြာမယ်။
၉၉

မီးပုံမှမီးရောင်ဟပ်နေတာကြောင့်ဦးစောလပန်မျက်နှာမှာနီရဲ
နေကာသူ့မျက်လုံးတွေကသာယက်ယက်တောက်ပြောင်နေ၏။
ကျွန်ုပ်ကားစာသက်ပျံ့ဆုံးမေးခွန်းကိုမေးလိုက်သည်။
ကျားမြီးကြီးရော သေမှာလား..
နောက်ဆုံးမှာသေမယ် ဒါလေးမှာ..ကျားမြီးကြီး သေမယ်ဆိုတာပါဘဲ ဒီစာရပ် မှာမပါဘူး...ဓာတ်ရှုးရှုး မှာကြုံတွေ့ရင်မှတ်နိုင်တဲ့ အကျက်ကြီးဖြစ်မှာပါ..
အခုဒီအမုန်းဘာရားတွေ ရှိပြီးတော့..ကကျွဲစားရေချမ်းတွေ စားကြိုးရာဆုံးသက်သွားပါပြီမယ်..
အခုဒီနေ့ရာဟာဒီနေ့ရာနဲ့ ဆက်စပ်ပြီးလား..
အုဦးမထောန် ပေးတယ်...

၁၀၂

နေ့လွှတ်ပြီးမကာဒေသး၊ သို့သော်မှောင်မှိုက်ကာကျွမ်းနေပေပြီ။ နေ့ခါ
ရှိနေပြီး နိမ့်မြင့်ဖြစ်သော တောင်ကုန်းမြင့်မှ နေကာ ကောကာပါ ခွင်ဖာ ရွီ့လုံး
ပေါ်သို့ ခုန်ပျံကြ သူကျနေပေ၏၊ သို့ရောက်သောကျားကြောင်သော်လည်းပေါ်မှ
ဝင်ရာတွင်ထဲ သင်ရှာရှာ ဖြတ်ဖြတ် သွားသွား မြင်ကြနေသည်။
ထိုနေရာကားကြီး ဟုခေါ်သော ကျားမကြီး မဝဖြစ်နေသည်။

ဒီကျားဖြူ။ ဘယ်ရောက်သွား ပါလိမ့်..

သတိထား
မှ...

ကျိုက်ထိုနေရာမြို့တွင် ကျွန်ုပ်ပါဒေါ်ဖြိုးယောက်ဖဖြစ်သူကိုကိုဖောပေးပါမလာသည်
အထွက်တစ်ခုနံနက်ဦးတစ်ခုဆီတက်ကျွမ်းသာရာ ရွာရောက်လေသည်။ ထို့နောက်ဆိုပါ
ကျွန်ုပ်ကျွန်ုပ်ကိုယ်ပိုင်တိုင်စာသင်ကြောင်းရှင်းရှင်းနေရခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်ကိုသိကြမည်
တောင်ဆိုင်ရာနှစ်ခွင့်အစောင့်မှာနှင့်ပါ လှူလေမည်ဖြစ်ကြောင်းလေသည်။

သူနှင့်ဒိုးဆုံးဖြစ်သွားမလို့ပါ
သို့ရာတွင်ရုတ်ခြည်းဆိုကာဒိုးဆုံး
မင်းခင်ဆီသို့ပြေးလွှားသွားပါ၏။
မင်းခင်ကကျားမကြီးကိုပစ်ရန်သေနတ်ကို
ချိန်ရွယ်လိုက်ပါ၏။ သို့သော်ကျားမကြီးက
သူ့ဆီသို့ရှိတ်ကာကန်ကာတက်ဖြင့်ပတ်ကိုက်
ရာမှခြေ့ခုတ်တွင်သူ့နေရာမှလည်းလက်မှင်း
သွားရှိမှာ.. မင်းခင်ပါနောက်သို့လွင့်စဉ်
ကျသွားပါ၏။
ထိုးသူမှိန်ကျားမကြီး ကြိုးသည်ကျောက်သား
ခုံရုံဆီသို့ပြေးလွှားသွားလေ၏။ ကျောက်သား
ခုံရုံကား မကြာခဏ ကျားတို့သည်ကျွတ်ခင်း
ထားကြနေသောနေရာဖြစ်ပုံရပေ၏ ။။

သာမန်ကျားသစ်ကောင် ဖြစ်နေခဲ့မည်ဆိုလျှင် ဤနည်းနှင့်မှု ကျော်လွှားနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ ယခုမူ ထားသော မြင့်မားလှသော ကျောက်နံရံကို ကျားမကြီး နှစ်ဆုံးသုံးဆင့်မျှ ကျော်လွှား ဒိုင်ဘက်ဝှေ့နှင့် ပေါက်ကွဲသွားသော ဓါတ်ကြောင့်ဖြစ်သည်။
မြန်လှချည်လား..
ဦးတာရုက်ကြောင်ငေးနေရာမှ သတိရကာ ကျွန်ုပ်ကားပစ်ခတ်ရန်ကိုက်ဆော်လည်း လက်များ တုန်ခါလှုပ်ရှားသွားတော့သည်။
ဟာ.. လွဲပြီ..
ဒိုင်း..
ဘိုးဆောက်လန်ကိုယ်ဖိတ်ဂွင်လည်း သေနတ်ကိုကိုင်ကျစ်ငေးငိုင် ကြည့်နေသည်။
လျှော့တွက်မိတာ ကျားမကြီး..
၁၀၉

ပါးစပ်က ဆဲသံကြီး ကျိန်ဆဲနေသည်။
ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ရောက်သွားသောအခါ ကိုတွေ့ရသည်။
ကိုတွေ့ရသည်။
မင်းဘာဖြစ်နေလဲ.. ဟဲ့
ပါ.. ဆရာမင်းဒင်..

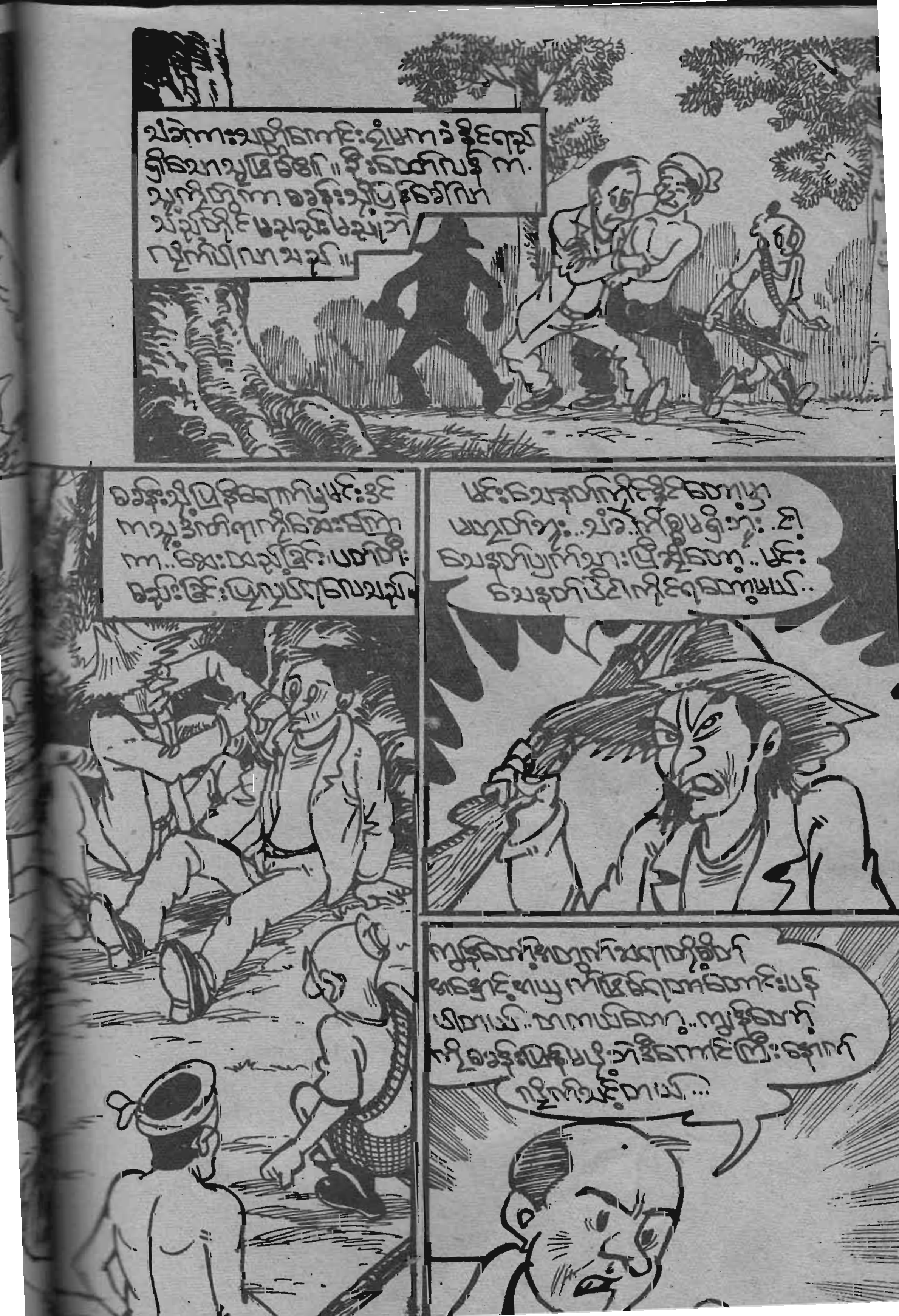

ပဲခဲကားသမ္မာကြောင်းချုံမကာဝံ့နိုင်ရှာသည်
ရှိသောသူဖြစ်၏။ ဦးဖေကာလန် ကာ.
သူ့ကိုလှကာ ခနိုးသို့ပြန်ခေါ်လာ
သည့်ကိုင်မရည်းမခံ့ပေ
လိုက်ပါလာသည်။
ခနိုးသို့ပြန်ရောက်မှမင်းဒင်
ကာသူ့ဒဏ်ရာကိုဆေးထည့်
ကာ..ဆေးထည့်ခြင်းပထမိုး
ချိုးခြင်းပြုလုပ်ပေးသည်
မင်းသေနတ်ကိုင်နိုင်တော့မှာ
မဟုတ်ဘူး..သံ့..ကျည်ဆံမရှိဘူး..ဒါ
သေနတ်ပျက်သွားပြီထင်တယ်..မင်း
သေနတ်ပိုင်ရှင်ကိုရှာတော့မယ်..
ကျွန်တော့်ကိုတော့သူတို့ကိုလိုက်
ဖမ်းချင်းမှာ လက်မြဲဖြစ်ရှာကောင်းပါ
ပါတယ်..ဒါကတော့..ကျွန်တော့်
ကိုခနိုးပြန်မှုသိတော်ကောင်းကြီးနောက်
လိုက်ခဲ့တယ်...

ရဲဘော်ရဲဘက်ချင်းမို့ ကူညီရုံသက်သက်..ဘယ်လိုဆုကာမှ အရေးမကြီးပါဘူး..ဒါ့ပဲ..မြို့တော်ထွန်းဝေပြီးနေပြီ ဒီကောင်ကြီးနောက်ကို..သက် လိုက်ရုံဆိုတာ သိပ်ပြီးကြာမယ် များမယ်...
ဒီတခါတော့..ကိုမင်းဒင်ကကျွန်ုပ်တို့အားကြည့်ရှုပြောဆိုလိုက်သည်။
မှုပဲလေ..ဒါ့ပြင်..ဒီကောင်ကြီး တို့ကကျားပမ်းမဟုတ်ပါဘူး.. နောက်မြင်တွေ့ရင်သူ့နောက်ကိုသက် လိုက်ကြမယ်..မင်းတို့တွေ လက်စားချေမနေကြနဲ့ ဒါကောင်းပေးပါမယ်...
ကျွန်တော်ကတော့နာနေရာ မလိုက်နိုင်တော့ ဒီတခါမကောင်း ပါဘူး..
ဒါ့ကြောင့်ကားသူတို့လူစုတောပတ်ခဲ့ ရပြီဖြစ်ပါသည်။ မင်းဒင်ကထင်ပါ သို့သော်ကျနော်တို့မလေ့လာမသိရသည့် ကြည့်ရှုလိုက်သည်။
ကျားမကြီးကို မင်းရကြံသားနဲ့မှား ဘာကြုံမယ်တော့လ..

ခင်ဗျား ရူးနေသလား...ကျားဖြူကြီးက
နောက်တစ်ခါကြုံရင် ခင်ဗျား
ကံကောင်းပါစေလို့ ဆုတောင်း
ပါတယ်။

မနေ့က ကျားမြီးကြီးကောက်
တက်သွားသောအခေါက်ကမူ
ပါးကြီးကိုဦးဆောင်လိုက်
လာခဲ့လျှပ်တော်ကြိုင်ပါ။
စပါးကြောက်မှု သူကြီးတစ်ခုကို
သစ်ပင်ကြီးတွင်ချည်မြိတ်ကောင်းကာသစ်ကျ
မြန်မြန်ပေးရာ..ကျွန်ုပ်များမှာလည်းကြိုးဖ
ကိုဆွဲပြေးကာတွယ်တက်ကြရလေသည်။
ရှေ့ဆုံးမှချောင်းကျော်ကော်ဆောင်ကျော်ကော်ဆောင်
သူ့ထာမိနံသာလွှင်ပြင်။ထိုလွှင်ပြင်တွင်
မောက်ခုမိုးဆို့ဆို့ဖောက်ဘုပ်ယဲတော့ခဲ့။
၁၁၇

ကျားမြီးကြီးကို..အမဲလိုက်မုဆိုးကြီး ရှာမတွေ့နိုင်သေး။ ဝင်းစားရှာကြသည်။ သို့သော်ကုန်းကြီးဘက်ကျွန်ုပ်တို့ ဘက်မှ အပြေးကျရောက်လာသည်။
ဒီမှာ.. ပါကြည့်... ခင်ဗျား....
အားလုံးကြည့်လိုက်ကြသောအခါ မြေပြင်တွင် ထင်နေသော သွေးစက်တချို့ကို တွေ့ကြရလေသည်။
ဒါ..ကျားမြီးကြီး ကိုမှန်ထားလိုက်တဲ့ သွေးစက်တွေပဲ!
ကျွန်ုပ်က သွေးစက်များကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုလိုက်သည်။
ဟုတ်တယ် ဒါပေမယ့်..သွေးစ ကခြောက်နေတယ်..
နောက်ကြိုးတို့နေရာကထွက်လာတဲ့ သွေးတွေမဟုတ်ဘူး...ဒီသွေးစက်တွေ ရပြီး ၁၈နာရီလောက်ရှိသွားတာဖြစ်မယ်...

သူတို့အားလုံး များက နည်းပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသွေးစက်များကို ခြေရာခံကာ လိုက်ပါခဲ့သည်။ သွေးစက်ကျကျချို့မှာ မြေပြင်တွင်ကျနေကာ တချို့နေရာများမှာတော့ သွေးများပေကျံနေသော မြက်ပင်ရွက်များ ကိုတွေ့ရသည်။

ဒီတခါကြီးမြတ်တွေ့သော ကျွန်ုပ်တို့သည် မနေ့ကကြုံခဲ့ရသော တံပြောက်ကို
သင်ခန်းစာယူကာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခပ်ကျဲကျဲမနေနဲ့တော့ဘဲ.. ဦးဦး
ကပ်ကပ်ပြင်ပြင် ဖိုဖိုကပ်ကပ်ကြပါ။ သို့မှသာ အရေးကြုံလျှင် တစ်ဦး
နှင့်တစ်ဦး ကူညီနိုင်မည် မဟုတ်ပါလား။
မြက်ရိုင်းတောကျွန်းကြားတောအုပ်ထဲ
ဝင်ပါသည်။ ဝိုင်းစောင့်ကျားကြီး
ကြီးနှင့်မတွေ့ရခြင်းကိုကံဆိုး
သည်ဟုဆိုရမလား။ ကံကောင်း
သည်ဟုဆိုရမလား ကျွန်ုပ်
မပြောတတ်တော့ချေ။
တစ်ခုတော့ဝန်ခံနိုင်ပေါ်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်
မုဆိုးကြီးအင်ဂါကဲ့သို့ ပေးကျားဖြစ်ကြီး
တွေ့ပြင်ချုပ်ကိုခြင်းကိုခံရကာ ရှုံး
မသွားနိုင်သော အဖြစ်ဆိုးနှင့်
ဝင်တော့ကိုခံရပေတော့သည်။
ပျက်စံးလှိုင်
တာကိုး..ဒီပေါ့..

ရှာတွင် ကျသစ်ခွဲ။
ခဏနေ ကြပါဦး..
ရွာကျောသား..သားရဲတွင်း တစ်ခုပဲ..ဒီလူဆိုက..ကျွန် တော်ပြန်နိုင်ပါတယ်.
ဒီမြို့ရှောင်မှာမရှောင်သောသား ကျွန်းမြို့ကြီး ကျောက်ဆောင်းတွေ ပေါ်ကကျော်သွားတာဖြစ် ရမယ်။
မှတ်မိတယ်..ကျွန်တော်ပါ ဒီမြို့ကမှာနေခဲ့တယ်..
သားရဲတွင်းဆိုသည်မှာသစ်ပင် ကြီးများဖော်ပြသော ဖြစ်သည်၊ သို့သော်မူ တွေ့နိုင်သည့် နေရာဖြစ်သည်။

ဒါက
ကိုကျော်မင်း
၁၂၀

ဒိုင်း
ဖောင်း
စောသင့်ပါတယ်..

ကိုမင်းဇင်ကအရှေ့ဆုံးကပြေးသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့်ဦးဘော်ကျော်တို့ကနောက်က ကသေနတ်များကိုကိုင်၍ ချိန်ရွယ်ကာပြေးကြသည်။
မအောင်ကျွန်ုပ်တို့ရောက်ကြသော သင်္ချိုင်းကြားမြေ၊မြောက်ဘက်တွင် အရိုးစုတစ်ခုနှင့်အလောင်းတစ် လောင်းကိုသာတွေ့ရသည်။
ဟာ...ဒါ ကိုဖိုးဗိုး...
ကျွန်ုပ်ပါးကြိုက်သိုဘော ရခြင်းစသွက် ပခုံးနှိုးပြီး သင်္ကြိုက်ကြည့်လိုက်သည်။
အသက်ပါ သေးရဲ့
ဝမ်းသာခြင်းမှာကျွန်ုပ်ပါးစပ်ကိုမောင်းကိုကောင်းကောင်း မျှမ်းနိုင်မြောင်းသကြီးဖိုးဝင်းရဖြိုးအောင်ပေးမြဲသည်။ကိုမိုးသိုး မအောင်းသောတွင်အရိုးစုတစ်ချက်ကိုသာတွေ့ရတော့သည်။

ရုပ်ဝါရုက်ကိုကျော်မှိုင်းက
ထိုအရိုးစုအား ထောင်ထိုင်ချကာ
တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ငိုကြွေးနေသည်။
ဂုဏ်နိုင်ဘုန်ဒဂါ ကျားဆွဲလို့ သေဆုံးခဲ့တာ..ကျုပ်တို့ ဆရာမှိုင်းပါ..
အိုက..ဘာဖြစ်လို့ လဲ..
ဘာစိုးလောက် အလောင်းဆိုလို့ လဲ..
အဖေတော်ကိုအလောင်း ကဖေတော့ဖေဘဦးကြီး ဖေလေးပါ..
ကျော်မှိုင်းကအရိုးစုပေါ်မှ ပြင်းထွင်းထို ထား၍ဖေကြီးဆေးကိုပြုတ်ယူရင်း ငိုကြွေးလာသည်။ ထိုသို့ကြီးစေးမှ ကိုကျော်မှိုင်းထံသွားဆောင်ရုံ ဖေကြီး ဘေးနှင့်ဘာမီဓာတ်ပုံသုံးဖြစ်နေသည်။

ဪ..မင်းရှိတော့မှကို
ချွတ်ခံရတာကိုကြာရဘူး...
နားမလည်ဘူးကွာ....
ဝေါင်း

ကျွန်ုပ်တို့စားလုံးကျားသမိန်းဝံကြီးကျသို့
ပြေးလွှားမိကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ရောက်ပါ
မှကြီးကျွန်ုပ်ရောက်မရှိ ရေစီးသန်လှသော
ချောင်းအစ်ချောင်းကိုတွေ့ရလေသည်။
ထိုချောင်းကြချောင်းကိုဖြတ်
ကာကျားဖြူကြီးသည်တစ်
ဖက်ကမ်းသို့ကူးသွားနေပါ။
မင်းဒင်ကသေနတ်ကို
ချိန်ကိုက်လိုက်သည်။
ဟုတ်..
လွှားပြီ..
ထိုကြောင့်သောင်ဝေါ့ပြေးပေါ်လာခဲ့ရာ ကျားဖြူကြီးမှာ
ပြေးသွားပြီ။
ဟာ..
လျှော့
သွားပြီ..

ကျုပ်တို့..ကူး ကြရအောင်..
ရေကာပါးကုန်းထိုးဆင်းနေတာ ကျိုမင်းဒင်..ဒီမိတ်ကို..ဒီနယ်မြိုင်းဆင်း လျှိုကြရင်..ကျုပ်တို့တွေ..သစ်ရွက် ကကြေးတာဝိစ္စကိုကို..ရေစီးမျောပါ သွားမှာပါ။ ကျွန်းပြုကြီးကူးသွား ဖို့..
ဟုတ်ပါတယ်..ဦးဘုတ်ပိ ဆိုတာမှန်ပါတယ်..ကျုပ်တို့ကူး မယ်ဆိုရင်ကုန်းကူးမှဖြစ်မယ်.. ဝဲခန်းကကျွေတွေ့ရှိပသွားရင်.. ဖြစ်ကြောင်းမှကူးကြတာပေါ့!
ထောက်လှမ်းရေးတော့မင်းဒင်ကဝဇ်စီးရှိမြေယာကိုယူလက်ခံပြီး ။
ရေစီးသန်လှသောချောင်းကိုကျော်ပေးကာဝခန်းသို့ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

၁၀။လူသားစားချောင်းကိုဖြတ်ကူးခြင်း

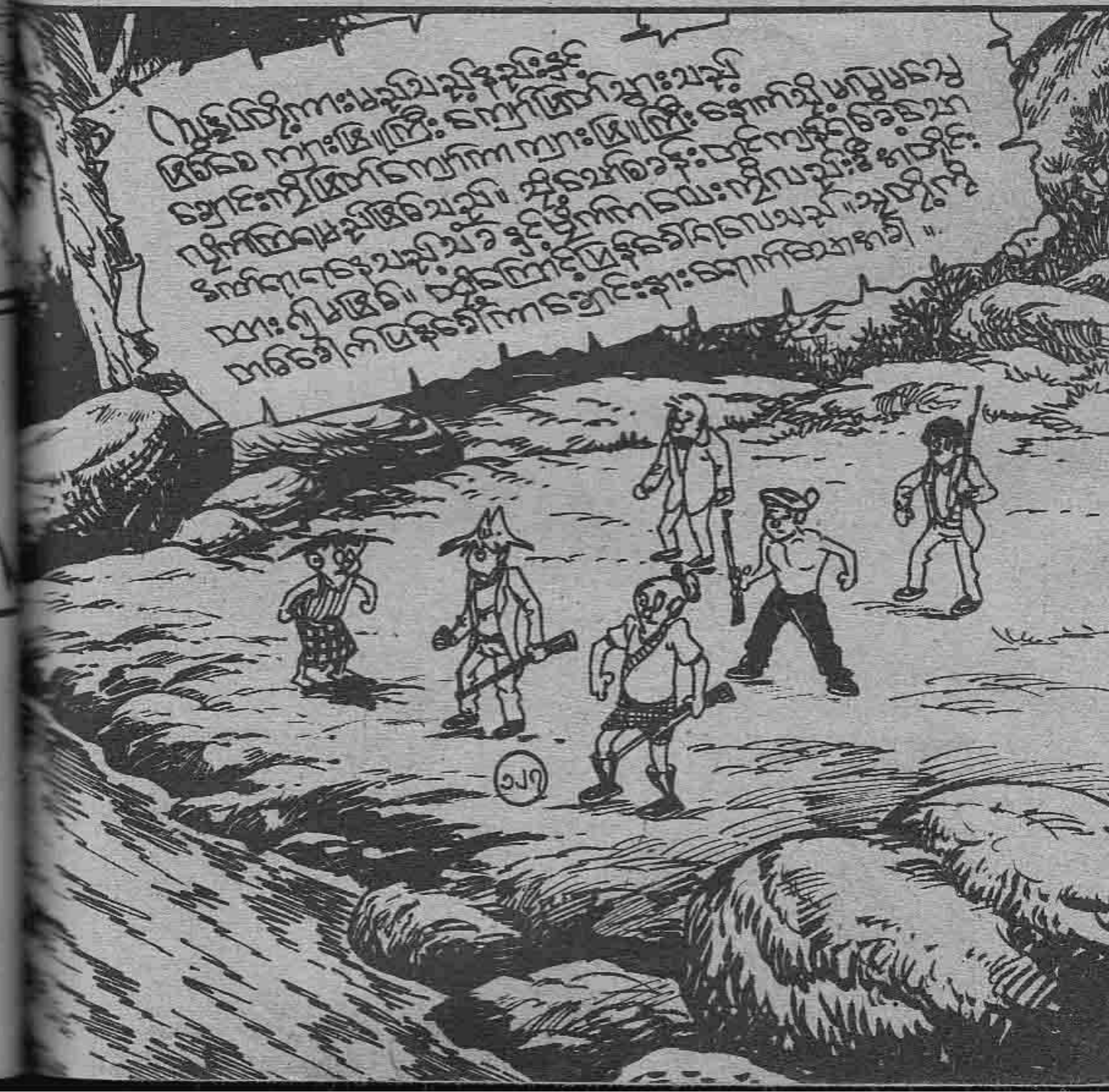

ဝင်မျှားနေပြီတာမှန်ပါ
တယ်.. ဒါပေမယ့်ချောင်းရဲ့
တကျဉ်းဆုံးနေရာကိုရှာပြီး
ဖြတ်ကြရင်ပိုကောင်းမယ်.. ဒီ
ချောင်းကို ဒီနားပတ်ဝိုက်ကြ
လှည့်သွားတဲ့ချောင်းကျိုး
ဖြစ်ပါတယ်..
မင်းနှင့်ကိုဆိုးဖောက်ပနီတကားကို
ဖြင့် မနေတော့ဘဲစုနည်းငယ်
ကျဉ်းမြောင်းသည့်နေရာမှ ကူး
ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။
ထိုနေရာတွင် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်
ရှိ၏။ ထိုသစ်ပင်ကြီးမှာ တစ်ဖက်
ကမ်းသို့ ညွတ်ကိုင်းနေသည်။
တပင်ကကြီးလှမ်းနေတယ်
ဟိုဘက်ကမ်းကိုကူးလို့ရတာပေါ့..
ဒါဖြင့် သစ်ကိုင်းပေါ်ကနေ
တွားသွားတော့ သစ်ခေါင်
လုပြီး ကူးရင်ကော..

ချောင်းမှာရေစီးသန်သည့်အပြင် ကျောက်ဆောင်တွေပေါ သဖြင့်ကျွန်ုပ်တို့လှည်းဖြင့်ဖြတ်ကူးရန်ခက်ခဲနေပေတော့သည်။ ထို့နောက်ကျွန်ုပ်တို့အကြံအစည်ကိုဖြေရှင်းပေးမည့်သူ ပေါ်လာ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ထဲတွင်ဉာဏ်အရှိဆုံးဖြစ်သော ကျော်မြင့်ပင်ဖြစ်သည်။
ဒီကိစ္စပါ.. ကျွန်တော်ကြိုးတစ်ချောင်း ယူပြီး ဟိုဘက်ကမ်း ကူးမယ်..
ကြိုးရှင်.. ဟိုဘက်ကမ်း က သစ်ပင်မှာချည်ပြီး.. ဒီ ဘက်ဖြတ်ကူးလာမယ်... ကြိုးစတစ်ဖက်ကို ဒီမှာချည်ထားမယ်...
ဒီကိစ္စရှင်ဒါ ဒီကြိုးကိုထားပြီး ကျွန်တော်တို့ ဒီချောင်းကိုဖြတ်ကူး ရပြီ။ ကြိုးကိုကိုင်ပြီး ကူးမှာဆို တော့ရေစီးသန်သန်မှာပါသွားမယ့်အကြောက် ရတော့ဘူး...
မင်းနည်းက ကောင်းပါတယ် မောင်ကျော်မြင့်ရယ်.. ဒါပေမယ့် ဒီလောက်ရေစီးသန်တဲ့ချောင်းကို မင်းဘယ်လိုကူးမယ်ဆိုတာ.. ကျုပ်ဖြင့်စဉ်းစားကြည့်တာနဲ့ မတွေ့ဘူးကွာ...

၁၃၁

ဪ..သွားရမယ့်ပုံပဲ..
ဒီနွေရာသီမှာ တောထဲ..မတော်
ကျ ငါပြန်မလာနိုင်ရင်..မင်း
ဒီမြေနောက်ဆုံးစကားမှာသွား
တာယကိုမှတ်ထားပေါ့..
ဟိုနှီးမြေတော်ကြီးသက်တမ်း
တစ်ခါတုန်းကကျွန်..ငါ့ဘကကဆရာများ
စာပွင်းဖို့ ရင်ခွင်ကျန်ခဲ့ပြီလေ..ပြီးရင်
မှုံဆီးမှာပဲ..
လိုက်ပါ..ငါ့ခွဲခွာတာယကိုး..
ဟာ..မှာတာပါးခွေးကြီးရင်သွားပြီ
ရွှေခေါင်းကျိုးတာပါပဲ..ခင်ဗျားပဲ
မိကျူးပေးထော့...
မင်းနှင့်ဇေယျာ့သြဘဖြင့်ကျွန်ုပ်ဖခင်ကားခဲ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်ကားဒေါကား
ကျွမ်းကျင်သူမဟုတ်။ သို့သော်ပြီးကိုစားပြောကားရသဖြင့်မိမိအား
ထိုခံသိပြဲကြ။

ကြိုးကြီးကိုသာကိုင်၍ မကွေးချောင်းကို ကူးနိုင်ပါသည်
ချောင်းရေစီးအတွင်း လွင့်ကာမျောပါသွားနိုင်
သေချာလှသည်။
ကျွန်ုပ်၏အနောက်ဘက်တွင် ဦးဖော်ဂန်၊ ဦး၏ထော်ဂန်နောက်တွင် ပူး၊ ၎င်း၏နောက်မှ ကေလာ၊ နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်၏ ဂျာကမ်းသို့ ရောက်လာကြလေသည်။
နောက်ဆုံးမှာကား ကေလာကား ကျော်မင်း ဖြစ်သည်။ ရေစီးကြောင်း၏ ကြိုးမှာ ကမ်းခြေ ကျောက်ခုန်း ဆီသို့ ဖြစ်နေသည်။
ထိုအချိန်၌ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး မည်သို့မျှ ကြိုမမြင်နိုင်သော ကျော်မင်း၏ ဖြစ်လေသည်။

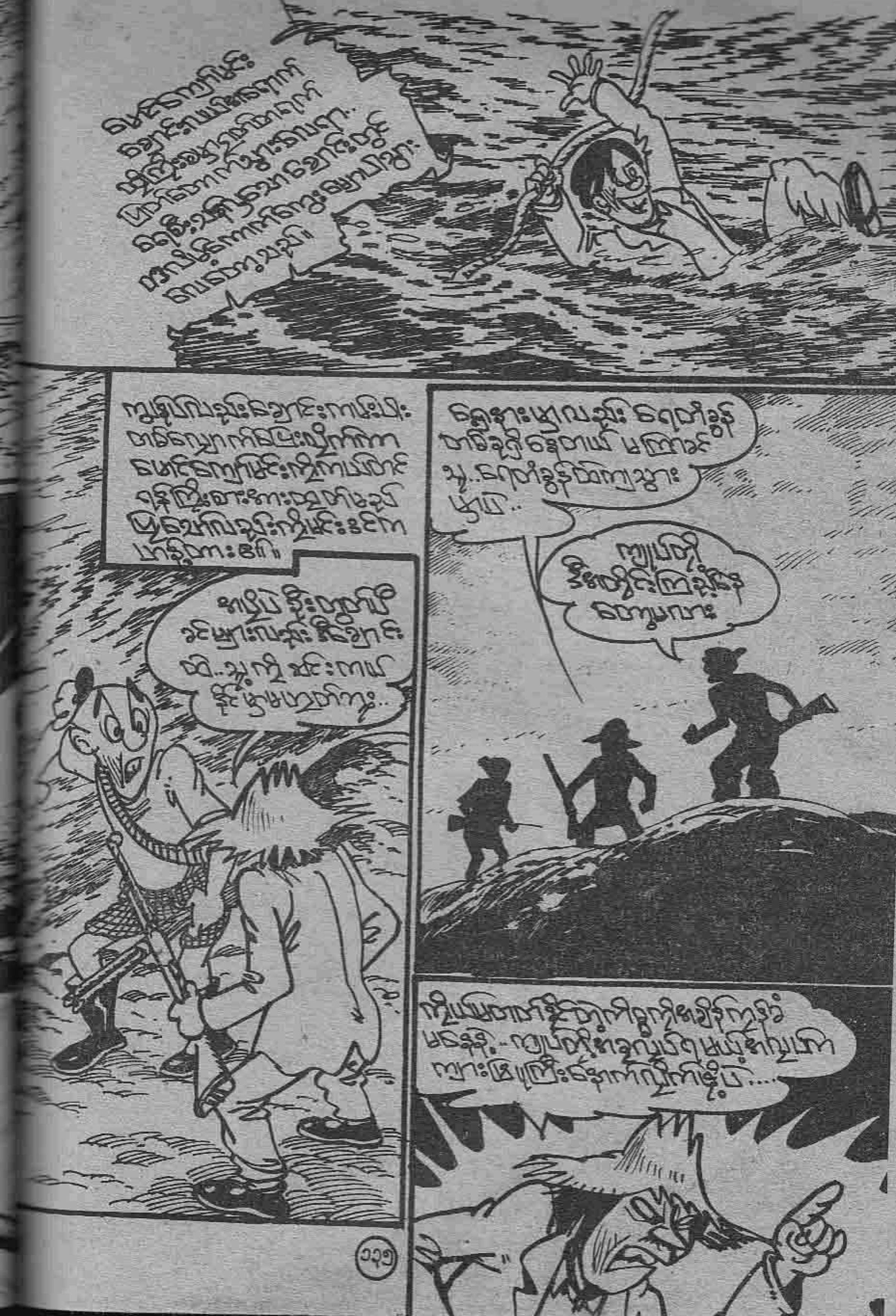

၁၁။ကျားဖြူပွဲတော်ခြင်း

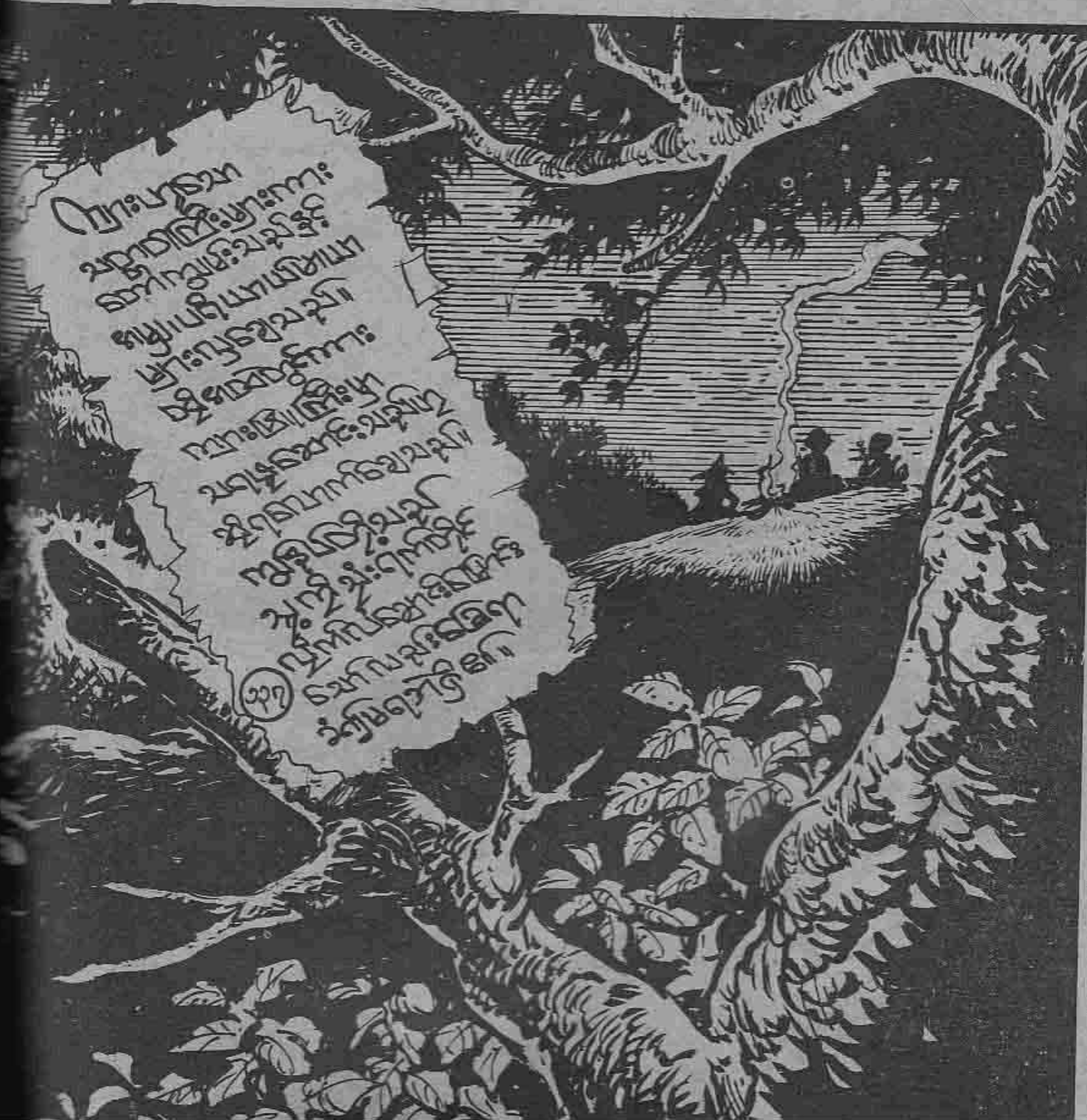

ထိုကဲ့သို့ကျွန်ုပ်တို့စကားပြော
ဆားနှုန်းနေစဉ်ကိုင်ဆွဲမှ
ကြေသ်ဓောင်ကားကျွန်ုပ်
တို့ရှိရာသို့တိုက်ကြိုက်လာနေပါသည်။
အဘောင်းနက်ကားဘောင်းကျော်စိနိုးဝေးသည်
ကြေးမွေးလာပေါက်ကသာမျက်ခွံများကို
ထိန်းဝေးနိုင်ကြောင်း၍မျှမင်းသာဆောင်ကွက်
ဘာမျှကြိုက်ကြိုက်ငြိမ်းသည်။
ဆိုပြီးတိုက်ကြို မဖြစ်ဘူး..
မင်းဒင်ကျကျွန်ုပ်ကိုမြင်ကြောင်းမြင်သွား
ဘာပြောချင်မှန်းကြီးမူတွေဘူးသည်။
ဟောက်...
ဘာကြောင့်ဦးတွယ်ပြီ.. ခင်များနဲ့စီးတပြီးဝေယာက် ကျမိအနေပြီ...ဒီလောက်ပဲ သတိပေးချင်တာ ရတယ်..

ဆိုကာခြိမ်းခြောက်ကြလေသောအခါ ဆောင်ကျိုက်ကြလေသော ကျွန်ုပ်တို့မှာ ငြိမ်ခံလိုက်ရ
ဖြစ်နေသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့ကို သွားပေါက်ဝိုင်း၍ မျိုးနွယ်များ ဝိုင်းပြီး
လိုက်ပါလာကာ ကျွန်ုပ်တို့ကို ရိုက်ပုတ်ကာ ဂုံသားခြင်း ခံလိုက်ရလေသည်။

ယူလိုက်ကြပြီးနောက် ပုဆိုးတိုများ ဓားများ လှံများ ကိုင်ဆောင်ထားသော လူကြမ်းများ
ခိုက်နေကြသော တောင်ကြားလမ်းကိုဖြတ်ကာ ချီတက်နေကြလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ
မသိမသာ ညွှန်ကြားချက်ကိုသာ နာခံနေကြလေသည်။

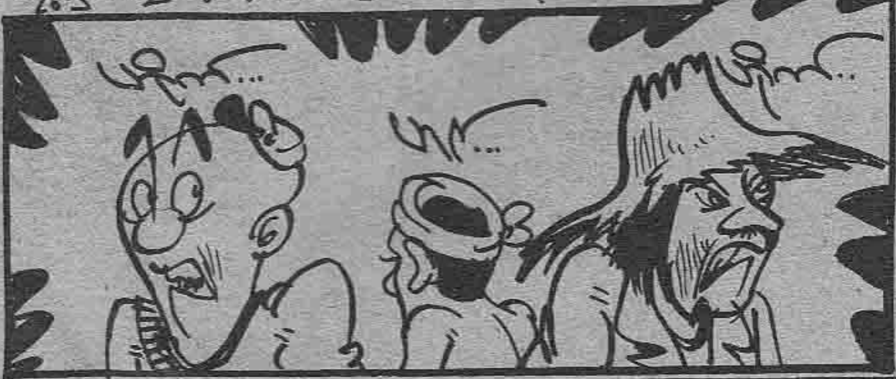

ကျွန်ုပ်တို့မှာ တောင်ကြောင့် ဝိုင်းရံထားသော ပုဆိုးတိုများ ကိုင်ဆောင်
ထားသော မနည်းမနော ကျွန်ုပ်တို့၏ ရှေ့တွင် ခရီးဆက်ကာ
မသိမသာ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်လာခဲ့ကြလေပြီ။

ကျုပ်တို့ရွာကိုမီးလောင်တိုက်ခိုက်သွင်းပစ်မယ်ကြံ
ကြိမ်းဝါးနေတယ်..ဒီကောင်တွေ ဒီကျွန်းမြို့ကြီးကျိုး
သတ်ဖြတ်နေတဲ့ ကျုပ်တို့ရပ်ဝန်းကရပ်ပြီး..ဒီကောင်
ပေါ်ကောင်းသွားကြပြီ...
မသင်းဘူးဆိုရင်တော့
ထိုလူများကားကျွန်ုပ်တို့တောက်၍
နေသောတောင်ပေါ်ရွာမှလူများဖြစ်
ပေသည်။ထိုလူများကား ဓားပေါက်ဓားရှည်
များနှင့်သက်ဆိုင်သူများဖြစ်ပုံ
ရပေ။
ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့ကတော့
ဘကြီးပြေမသွားရပါဘူး
ကျုပ်တို့ရွာသူကြီးကို ရှင်းဖို့
ပါတယ်-

ကိုညွန့်ဦးကာ သေနတ်နှင့် ချိန်
ရွယ်မိသည်နှင့် ဝှီးခနဲ မြှား
တစ်စင်းက သူ၏သေနတ်ဒင်ကို
လာရောက်စိုက်ဝင်ကာ ထိုးစိုက်သွား
လေသည်။
ကျွန်းပြည်ရိုင်းသားများ မမြင်သာသော
နေရာများမှ ပုန်းလျှိုးကာ ယက်ခိုး
နေရာယူကာ မြှားတင်ချိန်ရွယ်
ထားကြပုံရသည်။
ဟိုက်… မဖြစ်ဘူး
ရန်သူမြင်ပြီနဲ့တူ…
ကျွန်းပြည်ရိုင်းသေနတ်များကို ကြောက်ကာ မပစ်ဝံ့တော့ဘဲ ပုန်းနေရာမှ
သူတို့မြှားဒါးများ ကျွန်းပြည်ရိုင်းတို့ ပစ်ခတ်ရန် ပြေးဝင်လာကြ
မှုကြောင့်ဖြစ်သည်။ ကိုညွန့်ဦးလည်း ဒါးမတော်ကျခွင့်ကြုံ
ရသည်။ ဒီတော့မှ သူ့လူတွေ ထိုးပေါက်လာကြလေသည်။
ဝါး
ဝေ
ဟေး

ထို့နောက်ကုန်းပါသရာကာနိုး တောင်ပေါ်ဆောင်ရာနောက်သို့
ဖွားသားများလိုက်ပါသွားကြလေတော့၏။ တစ်ပါပမ်းလုံး မောင်း
မောင်းများလည်း၊ ဗိုးကျွမ်းများကိုလည်းမြှောက်ကာ ဆုံရှုံးတော်ပါစ
ဂီတသံများကြောက်ဖွားကြလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ လေသနတ်များ အသိမ်းခံလိုက်ရသဖြင့် ပါကင်နုတ်မှုဖြစ်ကာ
စိတ်ပျက်စွာကျန်နေခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်မှာပထမဆိုတော်ဓိကကျမှုသည်
မှန်သော်ပြား ဒီတာမဲတော်ကြောက်ပါ ဆိုတာမိတ်ကျမြင်းမကြွမှု
အကြောင်းပန်းသွားလေသည်။

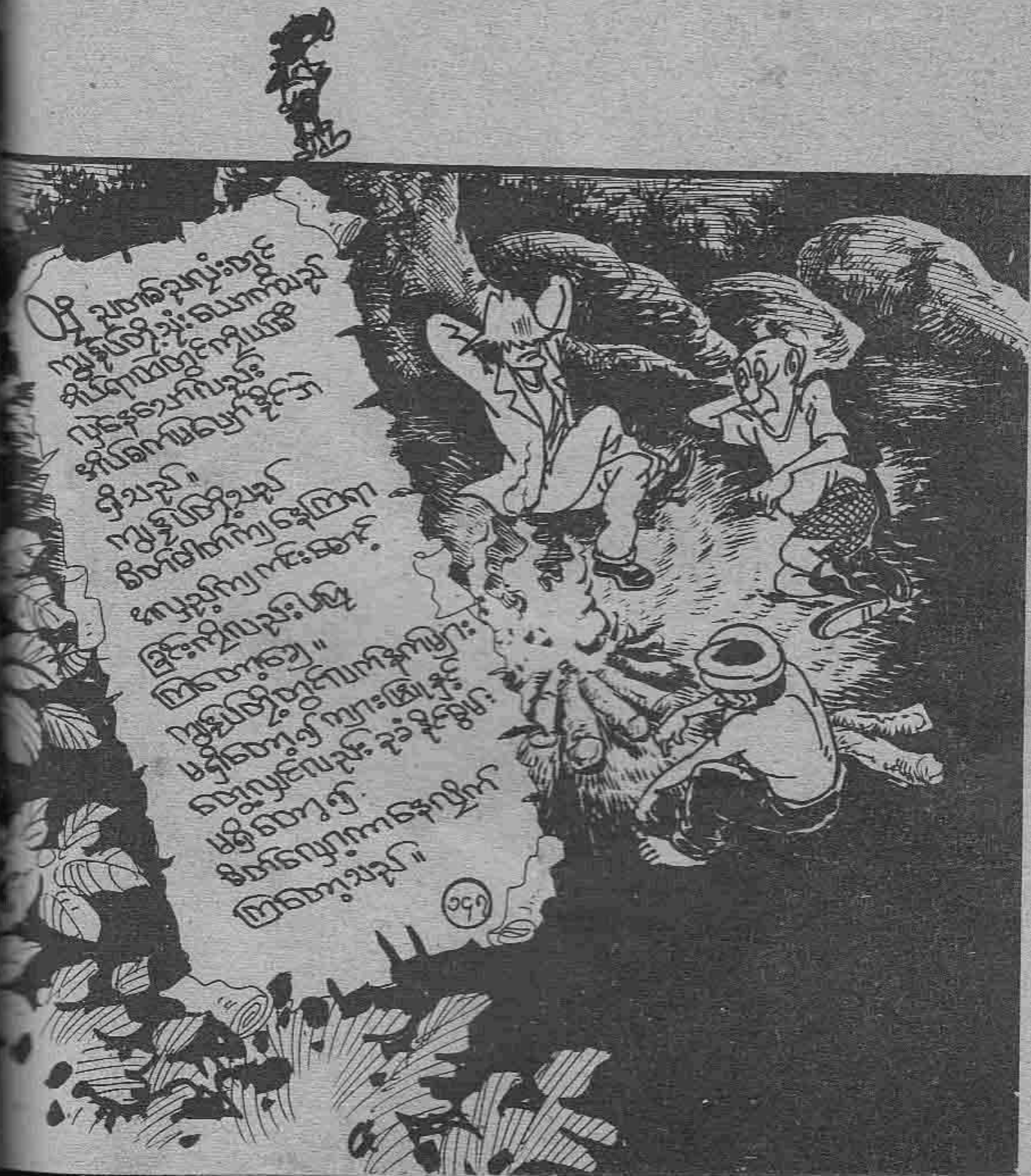
ကျွန်ုပ်တို့သုံးယောက်သည်
ဖြစ်သည်။

ဟိုက်.. ဘာသံတွေလဲ..
ကာနီးကျမှ မောမောနဲ့
အိပ်ပျော်သွားကြတယ်..

လမ်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ရှေ့မှ ဖြတ်သန်းသွားသော ကျားမကြီးကို တွေ့လိုက်ရသည်။
ဟူ...
တောက်...လက်ထဲမှာသေနတ် မရှိတာ..နာတာပေါ့ကွာ..
အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ လက်ထဲတွင်သေနတ်သာရှိပါက ကျွန်ုပ်တို့ကျားကို မလွှတ်တမ်း အမှန်ပင်။

အခင်းဖြစ်ပွားရာနေရာ၌
ကျွန်ုပ်တို့ရောက်ရှိသွားသောအခါ၊
သွေးသံရဲရဲနှင့် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ
မြင်ကွင်းကိုမြင်ကြရသည်။
လူဆိုးတော်တော်များများပင် ကျားကုတ်
ကျားဆိုတာ..
ရှောင်တာကြီး
မှာကောင်း
မှာ.

မကြာခင်သူကြီးနှင့်သူ့လူများ

ကိုမင်းခင်၏ ပြိမ်းပါးသံကို ကျားကြီး ကြား၍ ပါးစပ်နှုတ်သံ ကျယ်မားမှု သွား၏။ ကျွန်ုပ်တို့သုံးယောက်ကား တိုင်ပင် စကား ဆက်၍.. ထိုနေရာမှ ကျားကြီး နောက်သို့ ပြေးလိုက်ခဲ့ကြ သည်။

ကျားကြီးကား ဆောက်မုန်ဝိတ်သံပေး ကာ ရှေ့မှ ပြေးပေါင်း ဝေါ်သောင်သွား၏။ ထိုသံကြား ရသည်မှာ ကောင်းကာ ညသည်မှ မြင့် ရသည်မှာ မခံနိုင်စရာ ကောင်းလှသည်။

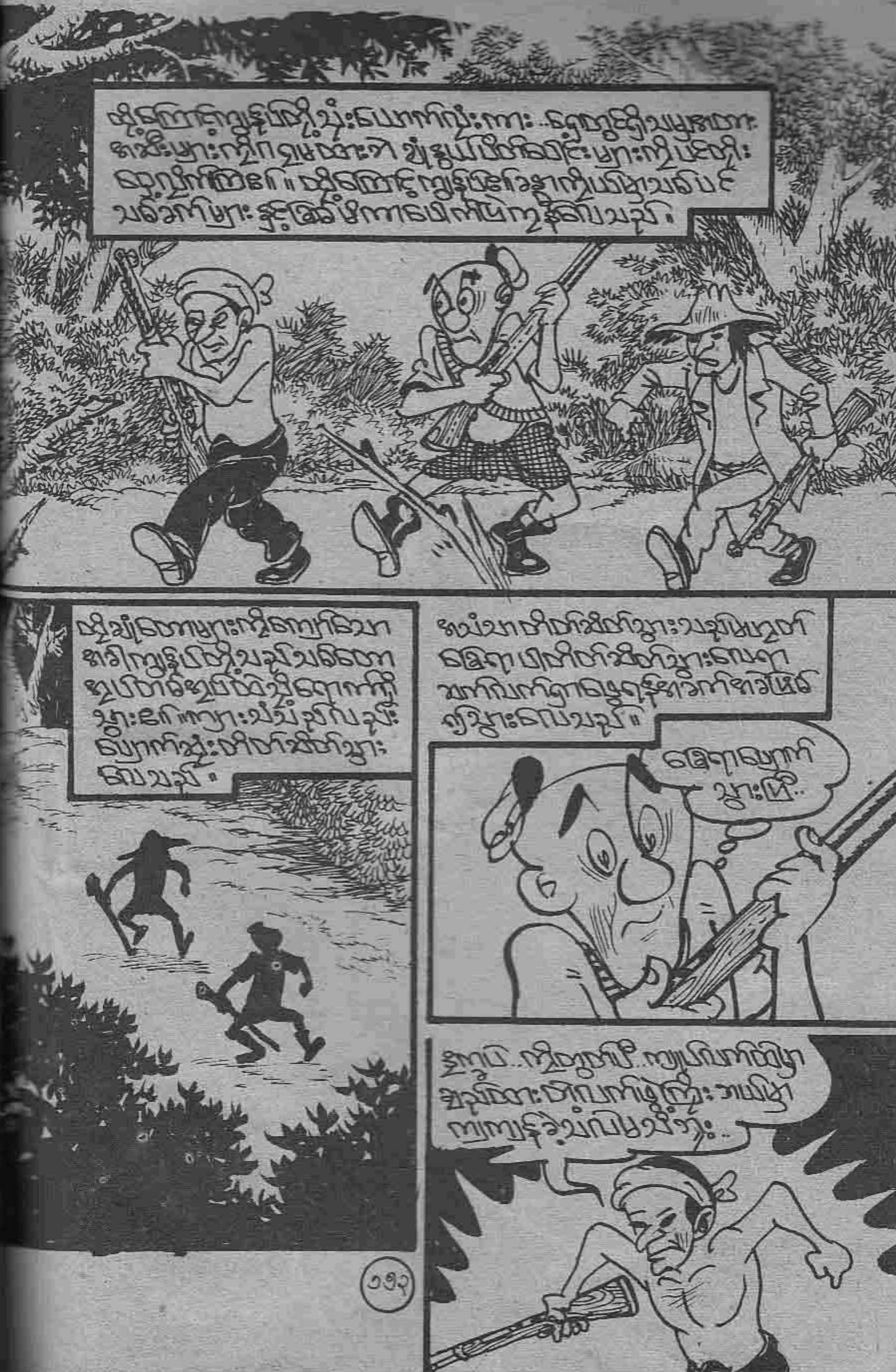

ကိုမင်းနှင့်ကချင့်မြူနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်ပြေးသွားမဟားသဘော ချေ။ ဒိုးဝေက်ပြန်ပြေးသည်.. နောက်ကကြောင်းပြန်လှည့်သွား ပြီ။
ဒိုဝေနှင့်ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်မှာ ရှေ့ဆက်ပြေးကြခဲ့ကြလေသည်။
ကျားဖြူနှင့်သံဆိုင်ဂိုဏ်းမှ အကောင်များပါ ပျောက်နေခြင်းကား ထူးခြားလှသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ရှေ့မှ ဖြိုးကြောင်း ခေါ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းကား သေချာပေါက်ပါ ဥပါယ်ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ သူ့ထောင် ချောက်ထဲရောက်နေသကဲ့သို့ရှိတော့၏။
ဟင်...
ကျွန်ုပ်ပြန်ညှိ၍ မြင်တွင် ကျားဖြူ ကြောက်ပုံ ရမလဲ ရုတ်ခြင်း ... တစ်ခုပေါ်လာခဲ့သည်။
ဒီကောင်ကြီး သစ်ပင်ပေါ် ရောက်နေပါလား

ကျားများသည်ပါးစပ်ကြောင်
လည်ချောင်းကက်သည်ကိုမမြင်
ကုန်ခဲ့... သို့ရာတွင်ကျားကြီး
ကြီးကားသားမနိုင်ကျားများ
အကြမ်းဆောင်နိုင်သော
သတ္တဝါကြီးဖြစ်ကြောင်း...
ကျွန်ုပ်တို့ကြုံတွေ့ရပေတော့
မည်။
ဥပါကျား
ဟား...ဟား...
ကိုမင်းခင်... ဒီကောင်ကြီး
သစ်ပင်ပေါ်ကနေကျော့ကွင်းကျော
နေနိုင်တယ်...
ကိုမင်းခင်မှာစကားပင်ပြီးလှသူမှတ်ချက်ချုံပုတ်အတွင်းမှပေါက်သွားသော
ကျွန်ုပ်တို့သည်သစ်ပင်များဆီသို့မှေ့ကြည့်၍ဂဏ်ဝါဖက်လှည့်လိုက်သည်။
ထိုအချိန်... ကျွန်ုပ်ပိန်တတ်မကာ
နောက်ကကြောင်ကြည့်နေသည်။
ထွက်သွားခါဒိုးအောက်
ပန်ကိုသတိရလိုက်
သည်။
ဒိုးအောက်ပန်
သတိမှထားမိ
ပြီမဟုတ်လား...

ထိုနောက်မှာပင် ဦးဇော်ဂျီနှင့် ထွက်သွားသောနေရာဘက်မှ ဒိုးခနဲ သေနတ်သံတချက် ကြားလိုက်ရတော့၏။
အိုး...
ဟာ...
ကျွန်ုပ်လည်း အားကုန်ပြေး၍ နောက်ကလိုက်ပါလာခဲ့သည်။
ဦးဇော်ဂျီနှင့် သွားဒါကို!!

ဦးဆော်ကြန်ကိုမေးသော..သူတို့
သေနတ်သံကျွန်ုပ်ကြားခဲ့သော်လည်း
ကျွန်ုပ်ပြန်လည်ရှာမှနှင့်ခံ့ရပါ
ပြီ။ ကျွန်ုပ်မြေပြင်ပေါ်မှ
တွေ့ ဦးဆော်ကြန် ကို.
ပစ်ချောက်ကိုတိုက်ခဲ့ခြင်း
ပင်ဖြစ်သည်။
ဦးဆော်ကြန်မှာသေနတ်ကိုမပစ်ခင်က
သို့သော်ကြန်မြင်းကျားမြီးကိုတွေ့ပါနိုင်မည့်
အကြောင်းကြောင့်သို့ ကျားမြီးကိုယ်
မှတွေး တွေ့ကြသည်ကိုမတွေ့ရခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်သည်။
ကျွန်ုပ်အတော်ပင် ကြောက်ရွံ့မိသည်။
မုဆိုးဘဝမှအေးချမ်းစွာအနား
ယူနေသော ဦးဆော်ကြန်ကိုကျွန်ုပ်
သေရွာသို့ပို့ခဲ့မိလေပြီ။
ကျွန်ုပ်အမှားပါပဲ
ဦးဆော်ကြန်ရယ်...

၁၃။လူဘီလူးကြီးယက္ခ

မင်းခွင်က ကျွန်ုပ်တို့ကိုမိတ်ဆက်ပေးလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က လည်းလျှင်ကို
မြင်ဖူးသူကဲ့သို့ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါ ။ နွားကြီးခြင်းမာကျင်းမကြီးသဖြင့်
ဓါးရှင်းသိုလ်ကကြံ့ဘာဓါဆီရောက်ပြလိုက်မိသည်။

ကျုပ်တို့..တောင်ခြေရှာမှာ ကျားခြေရာကြီးကိုနင်းတက်ရာမှာ အနုတ်ကျန်တွေ အနိုင်မှာ များများ ကိုတွေ့ခဲ့ရတယ်..ဒါကြောင့် ဒီကျားကိုပစ်ရန်နောက်တက် လာခဲ့တာပါ...
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုပါတယ်..ကျုပ်တို့မှာလည်း အင်အားနည်းပါတယ်ဗျ..ခင်ဗျားသာ ဒီကျားကြီးကိုပစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ဒေသခံရွာသားတွေ ကြောက်ရွံ့ခြင်းများ မှုန်ပန်တော့...
ယာကူကြီးက..မုဆိုးဦးဇမြိမ်သောက် မှ..ရှေ့ဒီကိုးမြားများကိုလှမ်းကြည့် ၏..ထို့နောက်တော့ကြွလာမိသည်။
ကျုပ်..ခင်ဗျားတို့ကို စခန်းအရေးတောင်ချုံပြီးတော့ ခွင့်ပါတယ်...
သာများပါ.
၁၆၃

ဒီကျားကြီးကို..ပစ်ဖို့
ရင်း..ဒီကျားကြီးရဲ့ခြေရာကို
ကျုပ်တောထဲလိုက်လာတာသုံး
ရက်ရှိခဲ့ပြီတယ်..
ဘာမြင်ကြီးပဲဆိုတော့
ဒီကျားကြီးရဲ့ခြေရာနောက်ကိုကျုပ်
လိုက်ရှာပြီး ခြေရာကို...
မိုးရိပ်ရှိကိုရောက်လာမှ
သိမှာကျုပ်တောက်ပြီး
တောင်းတဲ့ဆိုးရိပ်တော့မှာ
မဟုတ်ဘူး..ဟား..ဟား...
ဟား....
မင်းဒီလိုမျိုးအခွင့်အရေး
တောင်းဆိုနေတာဗျား
ပဲရှိတယ်..ကျုပ်ကိုယ်ကြည့်ပြုတယ်...
ကျုပ်လိုက်ခဲ့တဲ့ဒီကျားကြီးရဲ့
မဟုတ်ဘူး..ဒီကျားရဲ့အသက်
ဖြစ်ဖို့ပါ...

ဒါဆို..ကျုပ်တို့
ရအောင်...
ငြင်းဆိုလိုက်သည် ။

ကျွန်တော့်ကိုချိန်ရွယ်ရင် မငြင်းပါဘူး... ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကြောက်ပါကြောင်း ... ဘူး...
ဒီမျိုးနဲ့ကျုပ်ကို ... ကျုပ်ကတော့ ... တောပဲမျှ ...
မုဆိုးအကြောင်း ... ရောက်နေပါသည်။ မကြာမီ ... သွားပေတော့သည်။
ကျွန်ုပ်ပြီးမှ ... ပေးသည်။
ဦး ... ရောက်ပါသည်။

မီးပုံဘေးတွင်ထိုင်ကြသောအခါ သူတော်ကျွန်းပေါ်မှ ဘကြီးမှာ
မျက်လုံးပြူးနေတော့သည်။ သူ့ကိုကြည့်ရင်း..ကျွန်ုပ်..ဦးဖောက်ပြန်
မသေမချင်း..ကြက်ဆိုးလေးဒီကြည့်ရှုနိုင်မယ်ထင်ပုံကို
ပြန်လည်ကြားယောင်မိသည်။
ကျားကြီးကြီးကိုသတ်တဲ့ လူဟာ.. ဝက်ခြင်းနဲ့ကြက်ကုန်း ရှာကျွေးနေရမယ်...
ဝါးဟာကာဝှင်းဆိုင်းနှင့်ကြက်ကုန်းရှိသော လူမှာမရှိဆိုသောစကားမှာ ဆိုးဝါးသောအကားသာဖြစ်ရပေမည်။ ယခုကျားကြီးကို မြင်ရသည်မှာ သူတော်ကျွန်း မှဘကြီးကောင်းနှင့်ခြင်းနှင့် ကုန်းသယ်ယူပြီးမှာဖြစ်ရသည်။
ကျွန်ုပ်ဦးဖောက်ပြန်... ဘယ်တော့ခြင်းနှင့်ကုန်းနှင့်လျှံသည် ကျွန်ုပ်ရှိတော့ဝမ်းသာရသော ကြီးပြင်းခဲ့ပါသည်။
ဒီကတိုင်းဆိုရင်ကျားမြေကြီးကိုသတ် နိုင်တဲ့သူ ဖြစ်ဖို့ဆိုရ တော့မှာပါ...
ခင်း.. တောက်တောက် တွေတယ်...

ခင်ဗျားကပြောတော့ တုတ်ကြီးနော်.. နာမည်ကို ကျုပ်ကြားဖူးနေတာ ကြာပါပြီ..
ကျုပ်တို့ဘိုးဘွားရဲ့ဦးစာကျော်ကိုလုပ်ခဲ့ကြတာ.. ခင်ဗျားတော့မိဘ... သက်ဆိုင်တာပေါ့
ဒါဖြင့်.. ဘာကြောင့် ဦးစာကျော် ကိုသတ်တာလဲ..
ကျုပ်ဦးစာကျော်ကိုဘဲ.. ... ကျုပ်ရဲ့... ဦးစာကျော်... ကျုပ် ဦးစာကျော်ကို ... ...

သနားပါတယ်..
ဟား..ဟား..ဟား..

၁၇၁

ဒါဖြင့်..အကျွန်ုပ်ဒီတောကျော်ပြီကို.. မရွှေ့နိုင်ဘူးလား...
ကျုပ်ပြောခဲ့တဲ့ ငမင်းကျိုးနားနားမှာ မှန်ကျုပ်ထင်တဲ့အကြောင်း ရတော့မှာလေ..ဒီအပေါက် ခရီးကျုံကြာမှ နောက် ဖြစ်ကြည့်လို့ရှမှာ ပါလား...
သူကားမနိုင်ဘိုင်မင်းနိုင်ကဲ့သို့ပင် အဖိုးသူ့အဖေရဲ့ငှားလိုဆောင်နေသို့ ဖြစ်ကြောင်းဆွေ့ကျိုက်ရှင်း သူ့ဖခင်ကြောင့်သာမျက်နှာကို မြင်ဖူးကြကျွန်ုပ်ကားအားပေးလိုက် ၏ ။
ကျားအကြီးကို အမှားသတ်မိနိုင်မယ် လို့ကျုပ်ထင်တယ်..
အဖေကြောက်ခြင်းမရှိပါဘူး.. သူ့ကသတ်နိုင်မှာနား။ သူကသတ်တာ.. အမှန်နားပါ..ဒါပေမဲ့ပြောသေးကျွန်တော် ထိုးမနိုင်ပါဘူး။ အားကျိုးစာပေပါတကယ်နိုင်ခဲ့ သူကစတွေ့သေခြင်းတရား ပါပဲ ။

အိုး..ဘကြီး..ဟိုကျား
သွားဆိုပါတော့...
ကျွန်တော်ကကြီးခေါ်ခဲ့
မယ်..
ဟုတ်ပြီ..သူ့ပယောဂကိုရှင်
ကျုပ်ကိုချီးခဲ့ပြီ..
မိပါပြီလားလေ...

၁၄။တောဘုရင်နှင့်မုဆိုးတစ်သိုက်

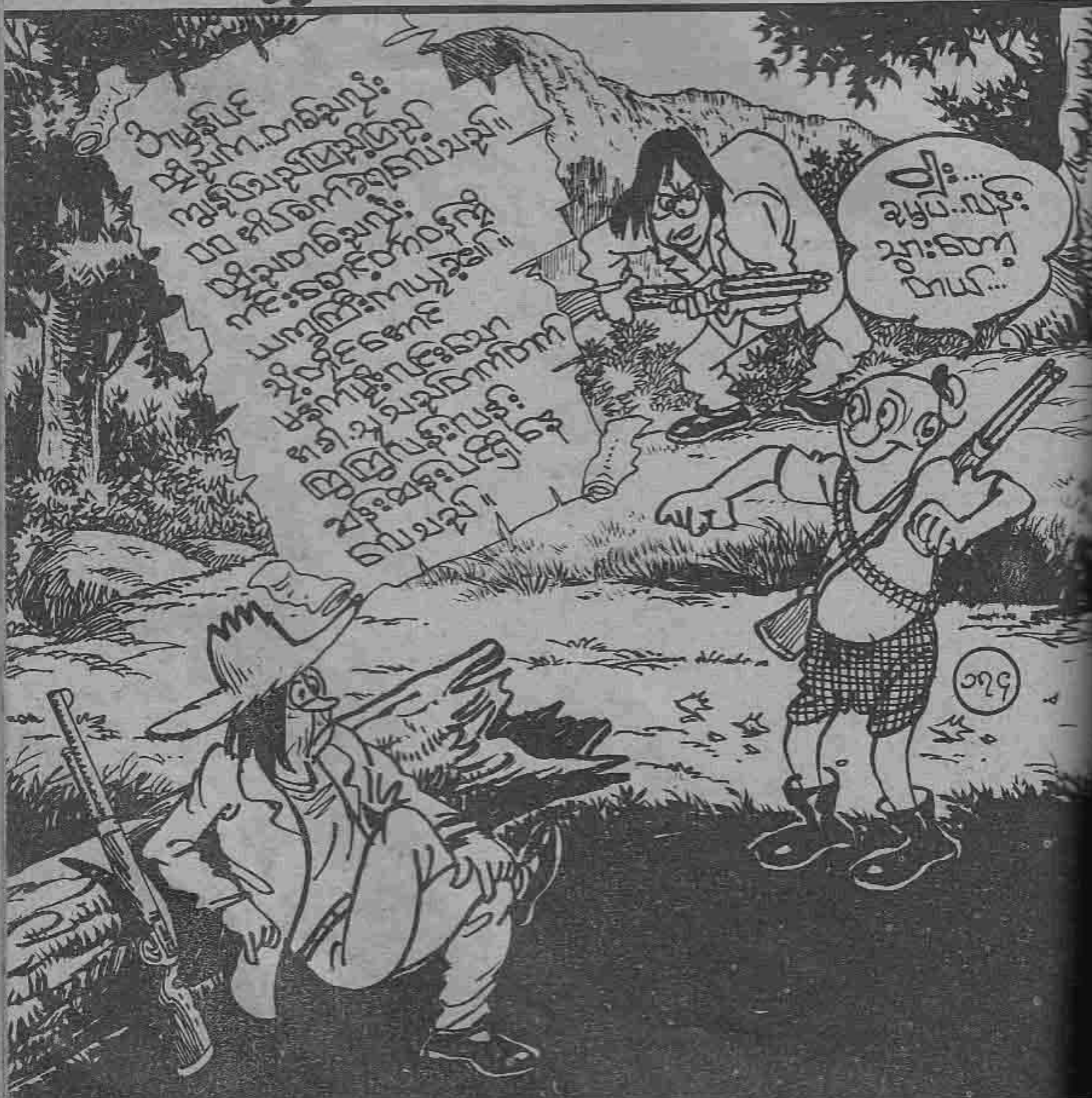

ကျားခြေကိုမှတ်ထားပေါ့
ပြီးရင်ကျုပ်ကကျားခြေရဲ့အခြေ
ကိုနင်းပြီး ခြေတိုင်းစမ်းကြည့်မယ်..
ဒီပုံကိုမှတ်မထားနဲ့ ..ဒီခြေ
ဟူပါ..
ပကွ..
ဒီနေ့မှာ...ကျားခြေရဲ့နောက်ကိုသွား
နေပဲ...
ပကွကြီးကားဆွဲကျားကျွန်းသူ... ကိုယ်ကိုယ်ကိုတဝင် ကြီးကျွန်းသူဖြစ်ပုံရ၏။
ခင်ဗျားကကျားခေါင်း
ပါဦး....
ပါလား..

ကဲ.. ခုမြို့ကိုကြရအောင် တစ်ခုလောက်ယဲ့သား..ဦးကောင်ကြီးက မျောက်ဖိုတစ်ကောင်ကိုလှည့်ပစ်လိုက် ကျွမ်းကျင်တယ်...
ဒါ့ကြောင့် ညကိုမသားမောင်ကို ကျွန်တော်တို့ဗိုလ်ကြီး ဆော်ကြပြီ ပဲ..ဒါ့ကြောင့်ခဲ့ရှိုးသွား ရတယ်...
ဦးကောင်ကြီးက ဘာလုပ်ဖို့များ တယ်..ဘာလိုလဲ ကွယ်နေသေးလို့ များလို ဘယ်နေ့ကတော့ ဖြင့်ပါသွားပြီးကာမှ ဒီကိစ္စဝိုင်းကူညီပါတယ်..
လူတစ်ယောက်ကိုနှိုးပြီး စာပို့ခိုင်း ထိုတယ်.. ခင်များသတိရှိနေရမှာ ပေါ့ ကိုယ်လုပ်မယ့်ကိစ္စ..ဟဲ..သတိ လူတစ်ယောက်ရှေ့ ရောက်လာမှာပါပဲနော်..

ဟာ...
သွားကြစို့..

၁၈၀

ကျားဖြူကိုသာပစ်ခတ်
ရမည်ဟုဆုံးဖြတ်ထားသည့်
ဒီမှာလည်း
မရှိဘူး
ဟိုက်...
ဂျော်...
ဟင်း...
ဝီး

၁၈၂

ဟာ..
ဝုန်း..
သနားတယ် ယက္ခ..
အီး ဟီး..
ဟီး ဟီး..

တချိန်မှာမကြာမြင့်မီ.. ပကျွကြီး
ပည်ကြားဖြူကြီးကိုရှာရှည်
မခဲ့ပြီ ။ ကျားဖြူကြီးကိုကျိ
ခဲ့တွေ့ခါကျသို့ဘာလွှာလိုက်
ပါသွားလေပါတော့သည် ။
ဒီတော့မှကျွန်ုပ်ပြသည်ကျားဖြူ
ကြီးကိုချိန်ရွယ်ကာလက်ဖြင့်
ခလုတ်ကိုဖိညှစ်ပစ်လိုက်လေတော့
သည် ။
ဒိုင်း
ဒိုင်း
ကျွန်ုပ်ပြသာမဟုတ်။ မိုးဖိုးကလည်း
ပစ်ခတ်ပါ၏။ သို့သော်ပစ်ကွင်းမှာ
မကျွမ်းကျင်သဖြင့်ကျည်ဆံအကောင်း..
အကြင်းမှာမြဲပစ်ခတ်ရသဖြင့်ကျည်
ဆံကောင်းမထိမှန်ခဲ့ပေ။
ဒိုင်း
ဒိုင်း
ကျားဖြူကြီးနောက်သို့မိုးဖိုးနှင့်ကျွန်ုပ်ပြ. ပစ်ခတ်ရင်းပြေး
လိုက်ကြလေသည်။ ထို့ကြောင့်တောတောင်တခုလုံး ဆူညံနေလေသည် ။
ဒိုင်း
ဒိုင်း...
ဒိုင်း
ဒိုင်း

အား..ကျွတ်
ကျွတ်..
ဒုက္ခပါ...

စကူမည်ကြော့ရကြား မင်းဒင်ကိုတောက်မှာစိတ်ဝင်ပြီ ပေါက်ဖည်းပြန် ထွေးပက်ရ ကြားရ။ ဝေးဝေးမှ သေနတ်သံများကိုသာကြားရ၏။ မင်းဒင်ကား ကျွန်ုပ်ကို ဥပေက္ခာထားခဲ့မှာ။ ဒေါသထကြီး ကျားဖြူ ကြီးနောက်ကိုလိုက်ပစ်ခတ်နေမှာဖြစ်ပါ၏။

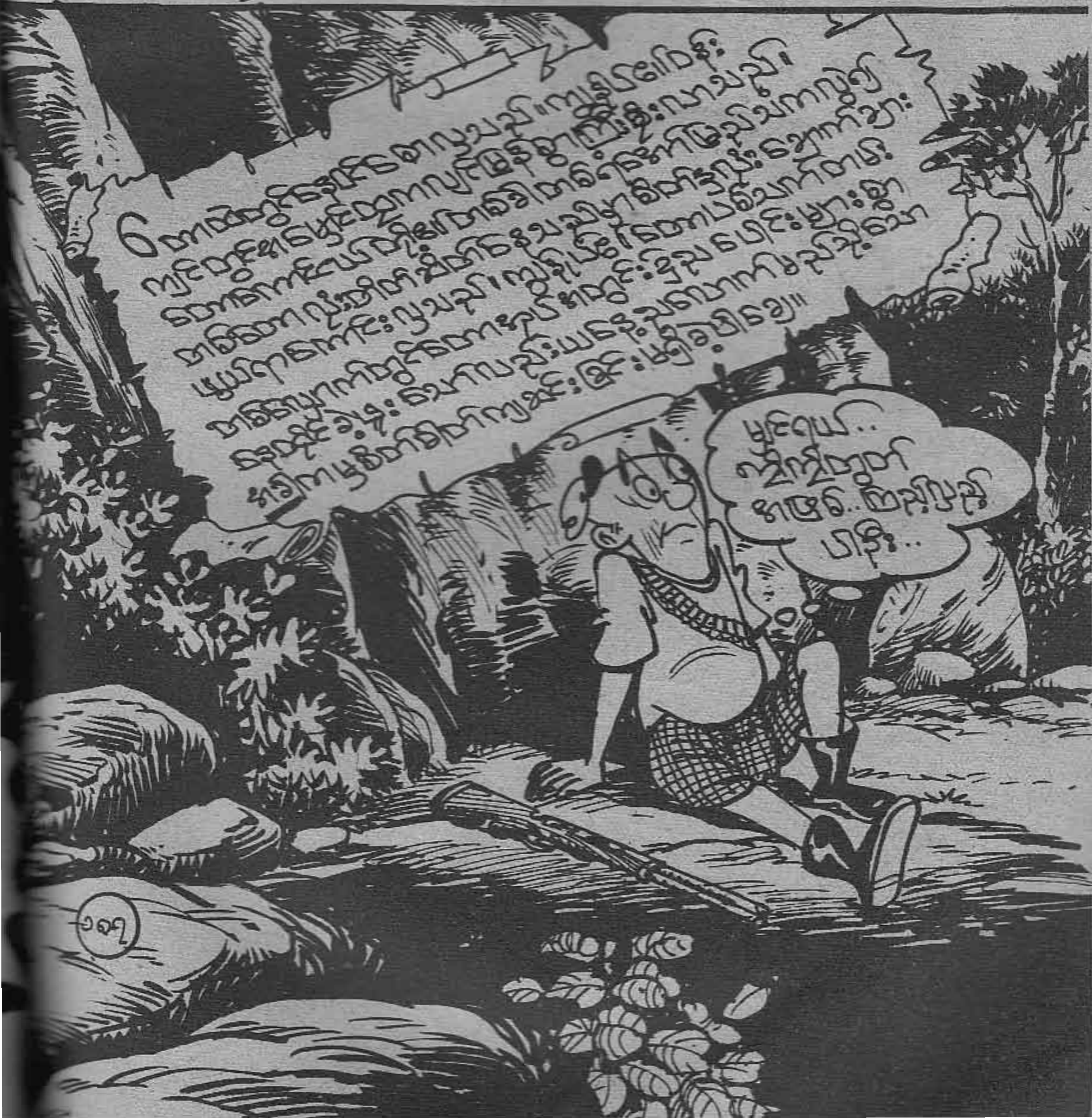

ကျွတ်.. ကျွတ်..ကျွတ်
၁၁

မလေးမှုတွေပါလာကာကျွန်ုပ်
ကိုပြန်ကြားမှ သိရသည်။
ကျွန်မတွေ့လိုက်ပြီး
ကြီးကြီး မသက်ရှိရင်လည်း
နေပါစေတော့ရှင်...ရှင်
မှာလိုက်သာ ဆိုမြန်
ပြန်လာခဲ့ပါတော့..
ဩ..ဒီကျားကြီးကို
မသတ်ရမချင်း..မပြန်ဘူး
လေးမျှင်..
ကျွန်ုပ်ပါးစပ်ကြောက်လာနေသော
စကားကိုကျွန်ုပ်ပြောလိုက်ပြီး
ဟိုကျားသို့သွားသည်။ထိုစကား
မှာမှာမင်းနှင့်ဆော့ဘာလုံးသော
စကားမှားသာဖြစ်ခဲ့သည်။
အင်..
ထိုစဉ်ခိုင်နောင်ကျား
က ကျွန်ုပ်ရှေ့တွင်
ထိုးကာကာပေါ်ထွက်လာ
ပြန်သည်။ကျွန်ုပ်
သေနတ်ကိုချိန်၍
ပြင်ကာ ပစ်လိုက်ပါ
သို့သော်..ကျည်ကား
မထွက်။
ဖျောက်
ဖျောက်..

ကျားကြီးပေကွာ။
၁၉၁

မှိုက်ကာလေး၏အသံကိုကြားရသည်။ လူကိုမမြင်ရပါကလား။ မှိုက်ကာလေးသည် အာမှ လူမှိတ်ဝင်ကို ကျွန်ုပ်အား ဆောင်ကြဉ်းနေကာ.. ဘာမှန်းမသိ စေခိုင်းနေလေသလော..
ထို့နောက် မှိုက်ကာလေး၏အသံကိုကြားနေရခြင်းကား ဒီပြဿနာ တွေ။ သူ့အသံသည်.. ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်လာခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ပိန်းသားကြီး လိုက်ပါသည်။
မှိုက်ကာလေးရေ.. ဝါ..ဒီမှာလေ...

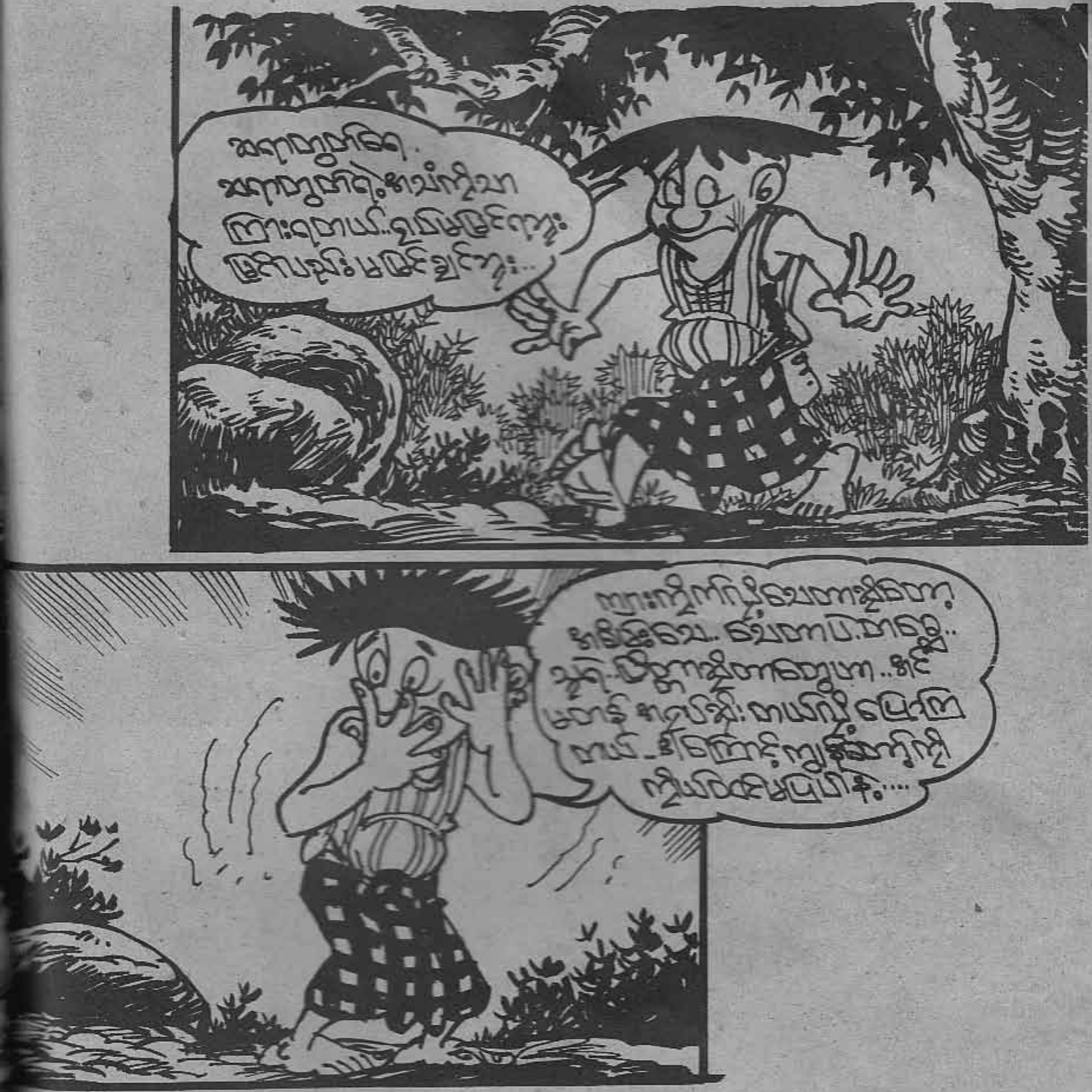

မှိုကြီးကတော့..သင်္ချိုင်းဂူတွေကို ရှာဖွေနေသည်။.

ကျွန်တော်ပြောသမျှ ကူညီပါတော့ကို..ဓားမျှ စကားနားထောင်ပါတယ်...
ဝဲလွဲကောင်း..ဖိုးကိုကလေး.. မင်းသားယားတုန်းက..ဘာကူညီပါတော့ ရှိလို့..ဓားမျှတော့နေရတာပါ... စကြားနေမယ်ဆိုရင်ခက်မယ်...
ဆရာလှလှ..ဒီကို မကျွန်ပါယ်ပါနဲ့..ကျွန်တော် ဖျောက်ကြားပြီ..ဓားသွား ကြားရပြီ..ကျွမ်းမေ့ကျွ..
ဘယ်ကိုမြင်ရမှာလဲကွ.. ငါက..လျှို့ဝှက်ပြီးမှကြဲ နေတာကွ..
ဒီတော့မှ..လျှို့ဝှက်ပြေးမှုဖိုးကိုကလေး ဆိုပါတော့။
ဟာ..

မင်း..ဘာမကြံရူပြီး ဒီကိုရောက်လာတာလဲ..
ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်လဲ.. ရှောင်းသာဒေါက်ကာမီးမြှာနေရတာ ပျင်းလာတယ်..ဆံ့ခွဲ ဒီတော့ရှာကာသွားမှီး သတ်ခေါက်မယ်ကဘာသွားကလို့.. ကျွန်တော်တို့လိုက်ခဲ့ကြတာ...
ဆံ့ခွဲကမှုဆရာကို ဖိတ်မေးမှုသက်.. ကျွန်တော်ပြည်း ဆရာတွေကြိုကိုဖိတ်မဲ့ပျားး..
မင်းနှင့် ဆော...
ဪ..မင်းနဲ့သကာဘာဝိသုံးကျားခေါက်ကြုံကြ ဒေနရတာတဲ့..ဗာခုတော့ စခန်းမှာမောဆောနဲ့.. ဗိုလ်ပြင်နေတယ်..ကျွန်တော်တို့စခန်း က.. ဒီနေ့ရာနဲ့မဝေးဘူး....

ကျားပြေးစပ်ထဲရောက်နေတာဟုတ်လား
ဆရာ.. လှိုဏ်ထဲရောက်နေတာ
တောက်ခြေသံဟာပေါ့..
မှိုက်ကာခါးပေးက..ကျွန်ုပ်ကိုကျွန်းနီးမှီးရင်း
စကားလာပြောပြောနှင့်ရှာကိုလာသည်။
စခန်းကလေးပေးလားကွ...
မင်းပေးပြန်းနေတဲ့..ဗျ..
နောက်ကိုသင်းနားမယ်..
မပေးတော့ဘူး...
မဆင်းနဲ့တော့
ဆရာကွာ..
ဝိုင်း..
ဟိုက်..

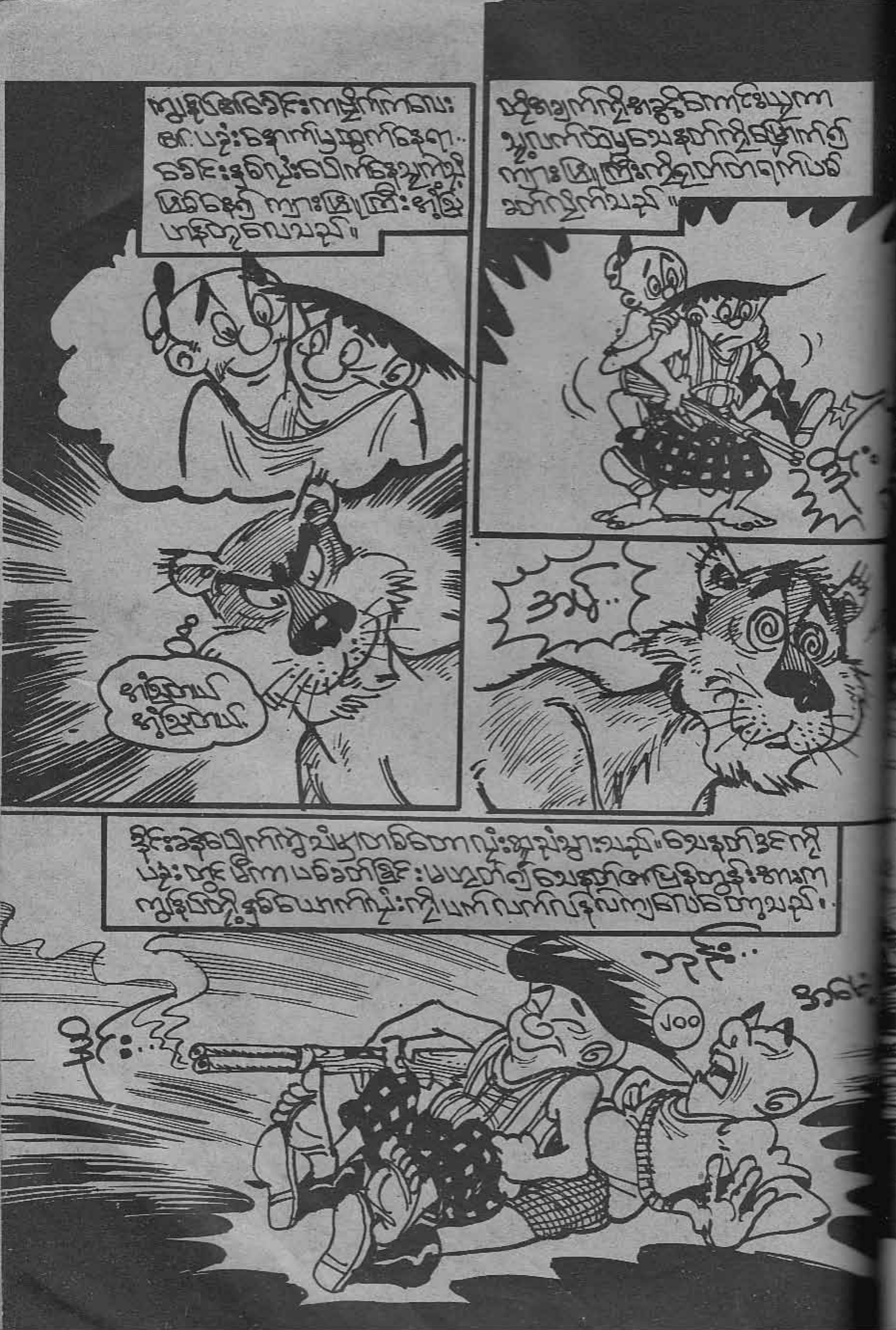
ဗိုက်ဆာတယ်
ဗိုက်ဆာတယ်
အမ်..
ဒိုင်း::..
၂၀၀

ကျားမြေကြီးမှာ.. ဗိုက်ကော်ပြီး သွားဟန်တူသည်။ လူနှစ်ဦး မာဆိုဂျက်ပစ်နိုင်ကာ.. နောက်ကျွမ်း ပစ်ကျွံကျကာပြေးသွားလေသည်။
ဝေါင်း
ဆရာကြီး.. ကျုပ်တို့ခဲ့ရမှ မပစ်ရဘူး.. ရှမ်းပစ်လိုက်တာ ကျားကြီးကိုထိမှထိရဲ့လား မသိဘူး..
မလွှမ်းနဲ့ကွာ.. မင်းမပစ်ဘူး ဒိုင်းဗိုက်ဆာကွာကလေးက.. ဒီဗိုက် ကြီးတဲ့ပစ်မှတ်ကို.. လွတ်အောင်ပစ်ခဲ့ ပြီတာယ်...
ဖော်ကားပြီ.. ဟွန်း..
ပဉ္စိဒိုသိုက်ကာမှ ကျနိုပ်ပိုင်မှိုက်ကလေး သည်.. ဦးခေတ်လှုံမြေပုံးသောစကား ဖရ.. ကျားမြေကြီးကိုပစ်မသတ်ဘဲ ဒိုဆိုသာ ဓာင်းနှစ်လုံးနှင့်လူ့ဆိုသည်ဆွာနွမ့်ပိုင် ဖြစ်ခဲ့ချေပြီ တကား။
ဗြွှာ.. ဓါင်းနှစ်လုံး.. လူ့ဖြစ်နေပါ

၁၆။ ကြေကွဲဖွယ်အခန်းအနားတစ်ခု

မင်းနှင့်ကာလမြို့ပြင်ဘူဂိုရွှေနီကျွန်း
ဖွဲ့သောအသွေးကျွန်များကြိုပြင်
ကာလမြေကသည်။
သေချာတာပေါ့..
ကျုပ်တို့ဒါရွာပါ..
လိုက်ကြည့်ရအောင်..
မယ...
ဒီနေရာကနေမှလိုက်တာပေါ့
ဘိုမင်းနှင့်..ကျုပ်ကလည်းမတွေ့ရက်
ဖိုင်ဘူး..
ကျုပ်တို့အနားယူနေဦးမှ
ဇရိုသူကောမြော့ကျွန်းနေပါမယ်..
ဟုတ်..ခရောဂါပေးလို့မဖြစ်ဘူး..
ကျွန်းတစ်ခြမ်းကောင်းပြ..ဒါခြေနင်းစခန်းမှာ..
မိုးကြိုးပင်များချောက်ကြီးရိုးပေါက်ဘေး
သောကကြီးမှာသွားလာနိုင်တယ်...
၂၀၃

ဒါကို.. ကျုပ် သိပြီးသားပါ... ကျိုင်းဒင်
ဒီကျွဲပိုက်ရဲ့သားနဲ့ အမြှားတေ.. ဘာဖြစ်ပြီးစားနဲ့ ရတာပါ.. ကျုပ်ရန်ပုံကျားကြီး လွတ်မြောက်သွားတာ မြင်ရင် လျှို့ပါး..
မဟုတ်ဘာ.. ကျိုင်းဒင် ဒီကျားဖြူကြီး ပစ်ဖို့ကိစ္စကို ကျုပ်က.. ငွေရလို့လိုက်ခဲ့တာပဲ သိတာမှန်တယ်.. ဒါပေမဲ့.. ဒီကျား ဖြူကြီးကိုအမြှားမုန်းသာနဲ့.. ကျုပ် လည်းမုန်းတာပဲ..
ဒီကျားဖြူကြီးကြောင့် ကျုပ်ဇနီးရဲ့.. ဘဝမြို့ရွာက ရွာကိုးရွာလုံးတွေ.. ကျွန်းခဲ့ရတာ"

ပြောတာ မှန်ပါတယ်..

နောက်ဆုံးတော့..ကျွန်ုပ်ပါဖော်ကြီးသည် မကြောင်းသင့်စကားကိုပင် ကိုမင်းနှင့်က လက်ခံလိုက်လေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် စခန်းသို့ပင်ပြန်လာခဲ့ကြသည်။
ကိုမင်းနှင့်က စခန်းမှူးကျွန် ကိုသာဆေးဘက်ပိုင်စာပေ များကိုရှုံးကာထွေခဲ့ကျ ဒါကိုကြားရနေသောကျွန်ုပ် တို့ခြိုလေးကကိုယ်ပါတီး စည်းဝေးစား။
သူက..ကျွန်ုပ်ကို ခင်ဗျားကိုမျှော်.. ကျားကြီးနောက်ကျိုက် နေမိတာဦးကျပါ..
ဘာဦးကိုမင်း ဒီကုပ်ပါဘူး..ခဏကြာ သက်သာသွားမှာပါ..
ထိုစကားမှာတွက်ကျွန်ုပ်.. ကိုယ်ပါတိုင်မှုံ့မှားသင့်ဖိ မိသည်။
ဟား။ မယုံနိုင်စရာ ပါလား..

ကိုမင်းဒင် နှင့်တကွ
ဩော်..
မင်းဒင်..မင်းဒင်
ဗျာ..ကျွန်တော်
သနား
ပါတယ်..

ကျွန်ုပ်မြင်ခဲ့ရသော မှော်ဆရာ သက်သာသွားသဖြင့်..ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်ကြီးကို ကျေးဇူးတင်မိ နေလေသည်။
ထိုနေ့ကား.. ပြီးသကာလ.. ... ကင်းစခန်း... ရပေါ်။
ထိုနေ့သည်ကား..ယခင်က ကဲ့သို့.. ... ကောင်းစွာ ... ညဖြစ်ပါ၏။
ဖေါ..
ဖေါ....
ဖေါ..
ကျွန်ုပ်မြင်ရသည့် ... ကျားမြေကြီးသည် ... လူနာကောင်သည် ...

ခေါင်းနှစ်လုံးနှင့်လူ...
ဒေါ်...
ဒေါ်..
သာဓု.. သာဓု
သာဓု...

နံနက်လင်းသောအခါကျွန်ုပ်
သည်.. ကြည်ကြည်လင်လင်
ပင်နိုးခဲ့၏။ ခြေထောက်
မှာအတော်ပင်သက်သာနေ
သဖြင့်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
ဖြစ်သွားမိသည်။
လန်းသွားတာ
ပဲ..
မှိုက်ကြီးလေးရေ.. ဒါ
လက်ကိုင်ထောက်ကျွန်ုပ်ရအောင်
ဘိုးတော်ကမယ်..သစ်ကိုင်းခွ
ရှာပေးစမ်း..မင်းကျွန်းပိုး
ရှာမျှော်တော့ ..
မှိုက်ကြီးလေးကသစ်ကိုင်းခွကိုင်းကို
ခုတ်ကာ..
အချောကိုင်ပေးလေရာ..ကျွန်ုပ်အတွက်
အသုံးဝင်သောလက်ကိုင်ထောက်တစ်ခု
ဖြစ်၍သွားလေသည်။
ရော့..ဆရာ..
ဟဲ..ဟဲ..
ဒါနဲ့ဆို..
ပြေသွားပြီ..

မလှမ်းမကမ်းမြစ်ချောင်း ဘေးတွင်ထိုင်နေသော... ကိုမင်းဒင် ကိုတွေ့လိုက်ရ သဖြင့်ပါကက်ကိုစုတ်ကို ခါးပုံကြား ထိုးလိုက်သွား မိသည်။
သူသည်ပါကက်ဖူးပွင့်ဓားလေးကို ပွင့်ကာ ဓားမြှောင်ပါကက်ဖူးပါလေး ကိုထုတ်ကြည့်နေရာမှ မြေပုံ ကြီးသော ကြောင်ကျွန်းပါကက် သို့လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
သူ့မျက်နှာမြင်လိုက်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်သည်မိမိပါးသင်းကာ... ငေးငေး ကြည့်မိလိုက်သည်။
ဟာ..
ယခင်ကသူ့မျက်နှာထားခွင်မှ နေသော..မှတ်ဆိတ်မွေး..ပါးမြိုင် မွေး..သွင်းသိုးသိုးများကိုမတွေ့ ရတော့ချေ။
လူဆော ပါလား..

ဒေါက်တာ သက်သာသွားတယ်. ခင်ဗျားကိုကျေးဇူးတင်စကားပြောချင်လို့...
ဘယ်... ဘယ်လို..

၂၁၄

ဖြစ်သွား
မှုန်ကိုကြီး

ကဲ.. ဒီမှ
မြင်နေပါပြီ..ကျား ဖြစ်။
ကြီးနောက်လိုက်ကြ
ရအောင်..
ဒီနေရာက ကျားဖြစ်ကြီးကို
ဆွဲတိုက်သိမ်းပေးမယ့်နေ
ကျွန်တော်ယုံကြည်
နေတယ်..
ဒီမြေမှာ ဒိုးတွေပေါ်ကဗျာမသက်ရှည်
ကြီးတယ်ဖြစ်တောက်လွှာလည်ပြီးဒီကိုက
ရအောင်ပဲ မှာကြ..ဝဲမိုးမှာပဲနေမယ်
ဆိုရင်နေ့ရှိခဲ့တယ်..။
မင်းသိမ်းပေးသောစာလွှင့်စာစရေး ကျိုက်ပြု
ပက်ပ်မိနိုင် ။
မဟုတ်ဘူး
ကိုမင်း၁၉

ရုပ်ရှင် တစ်ကားလုံး ကြည့်ပြီး ဇာတ်သိမ်းခန်း ရောက်ခါနီးမှ ထပြန် တာနဲ့ တူနေပြီ ။
ဒီကျားဖြူကြီးကို ဘယ်လို ဖော်ထုတ်ပြီး တာဝန်ကျေမှာလဲ..ကျွန်ုပ် မျက်လုံးနဲ့ ... ကျွန်ုပ်နိုင်မယ်...
ဒီခရီးအောက်ကာလသိမ်း အောက်ခြေကောင်းသွားပါပြီ ဒီတော့..ကျွန်ုပ်..ယခုကိုယ် တွေ့တော့ အားမရ ရှိကာခဲ့ပါမယ်...
ကောင်းပြီလေ..ကျွန်ုပ်တို့ လှည့်ပတ်ကြည့်ပဲ သွားကြတာပေါ့...
၂၁၇

မနေ့က..
ကျွန်ုပ်တို့ကျားဖြူကြီးနှင့်
ရင်ဆိုင်တွေ့ခဲ့ရာ..
ဇော်ဂျီ သို့ရောက်လာ
ခဲ့ကြသည်။
ထိုဇော်ဂျီတွင်
ကျွန်ုပ်တို့
ကျားဖြူနောက်သို့
လိုက်ခဲ့ကြသည်။

လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် သွေးကွက်ကြီးများကိုတွေ့ နေရာ.. ကျားဖြူကြီးသည် လေးလေးလံလံသွားနိုင်ပြီ
သို့သော်ကျားဖြူကြီးကား ရုန်းပြီ တို့၏မြင်ကွင်းမှ ထွက်သွားသည် တောကြီးမှ ကြိုးနိုင်နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။
တောင်တက်ကမ်းဆင်းတိုင်းနေ့ချက် ခရီးဆန့်လိုက်ကြသည့်တိုင်အောင်.. ကျားဖြူကြီးအားမတွေ့ရှိပဲ ခြေရာ မျှပင်မမြင်ရတော့ပါသည်။
ဟူး.. မောလိုက်တာ..
လမ်းမှာတွေ့ခဲ့တဲ့.. သွေးကွက်ကိုကြည့်ရင် သွေးထွက်ပုံနဲ့ဆိုရင်.. ဒီကျားဟာသွေး လွန်ပြီးသေပြီးကောင်းနေပြီ ထင်တာ...

ကျွန်ုပ်ဒိတ်ပျက်သွားသည်။ ကျွန်ုပ်ကား လက်ကိုင်ဒုတ်ကိုထောက်၍ ကားယားကားယားလမ်းလျှောက် နေရသည်။
နေကားမြင့်သထက်မြင့်လာလေရာ.. ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးမှာချွေးတို့ဖြင့် ရွှဲစိုနေကြသည်။ မင်းနီကား တက်ကြွသထက်တက်ကြွနေလေသည်။
ရှေ့မှာတောင်ထိပ်ပြီ.. ဒီတောင်ထိပ် ကနေ ... မပေးနိုင်ဘူး..
ဒါ.. သူ့ရဲ့နောက်ဆုံး သင်္ချိုင်းပဲ..

ဟုတ်တယ်.. ငါထင်တာ မမှားနိုင်ဘူး..
အို..
ကျားက ဒီမှာ မရှိပါလား.. ဘယ်ရောက်သွားသလဲ...

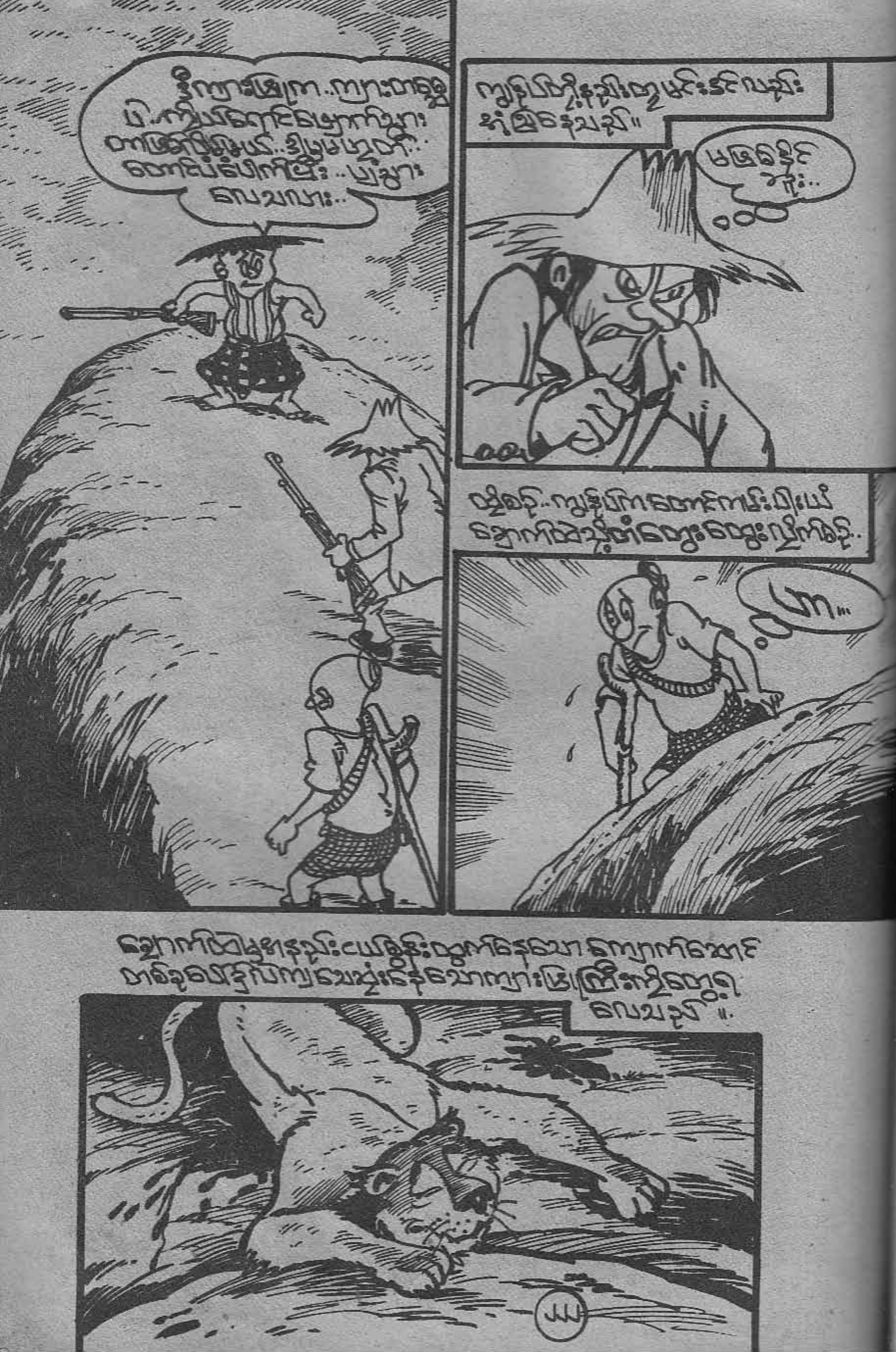
ဒီကျားမြကြော..ကျားတစ္စ ပါ..ကိုယ့်ကြောင်ချောက်ထဲကို တက်ဖြတ်ပြီးမယ်..ဒါ့ပြင်ကျွန်.. တောင်ပံခံပါကိုပြီး..မျှော်များ လေသလား..
ကျွန်ုပ်တို့နည်းတူ မင်းဒင်လည်း အံ့ဩနေသည်။
မဖြစ်နိုင်ဘူး..
ထိုစဉ်..ကျွန်ုပ်ပါ တောင်ကမ်းပါးယံ ချောက်ထဲသို့ ငုံ့ငေးကြည့်လိုက်စဉ်..
ဟာ...
ချောက်ထဲ၌မှာ နည်းငယ်စီးထွက်နေသော ကျောက်ဆောင် ထိပ်ဝယ် ညကပါကျွန်ုပ်ပစ်ခဲ့သော ကျားကြီးအသေ တွေ့ရလေသည်။

အကျွမ်းဝင်နိုင်တဲ့နေရာကို
ရှာသွားတာပါ.. ဦးကျားပေါက်
ရှိတဲ့ကျားပါ...
အားကုန်းကဆွဲသွားကြလေသည်။
မှုမကျပါ။
ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်း
မှန်နေပြီ..ကိုမင်းခင်..ဦးကျားကို
သေနေပြီ။
ကဲ..ဗိုလ်မိုးကြီးပါလျှာ..
ဒါဖြင့်ငါတို့ ပြန်ကြ
ရအောင်..

ကျုပ်ကြိုးနဲ့ဆင်းမယ် သံခဲကြိုးကိုထိန်းကိုင်ထား ကျောက်ဆွယ်ပေါ်ပေါက် ဂြိုကျားတောကို ကြိုးနဲ့ ဆွဲပြီးပေးမယ်..
ဒီပေါ်ပေါ်ရောက်အောင် ဆွဲတင်ကြ။ နောက်မှကျွန်တော် ဖြန်တက်မယ်..
သူ့အစီအစဉ်မှာ ပြင်းရောက်ကျသည်။ ကျွန်ုပ်ပါပဲသူ့ကိုယ်ကျင်းစာမိသည်။ ဂျားပါးလှသောကျားကြီးမှာ တရော်ကို မည်သည့်သူမှမသိ.. ကျွဲချင်ပေ လဲကြသည်။
သူ့အာနီ..ကျိကျားတောင်ကို ထူးထူး ခြားခြားအမှတ်ရစရာ ဖြစ်နေရ သည်မဟုတ်ပါလား။

ညာဘက်လက်ကလွှင့်သေနတ်
ကိုင်ထား၊ ဘယ်ဘက်လက်ကကြိုးစ
ကိုဆွဲလျက်.. မင်းဒင်သည်
ဆင်းသွားရာ..ရှင်ဘာမမြင်
ကြည့်ရှုနေရလေသည်။
မကြာမီ..ကျားဖြူကြီးရှိနေ
သော ကျောက်ဆောင်ငလေးပေါ်
ဆိုက်ရောက်သွားစဉ်၊ ထိုခုန်စ
ဆုံးမြင်ရသောကျားဖြူကြီး
ကမင်းဒင်ကိုခုန်အုပ်လိုက်လေသည်။
ဝုန်း..
ကျားဖြူကြီးကာယိမ့်မှု၊ ပါးနပ်စွာရှောင်ကိုဖြေးလောင်းဆွဲခွင်းဖြစ်သည်။

ကယ်ပါ..

ကိုမင်းနိုင်ကား သတ္တိရှိလှပေ၏ သတိကောင်းလှပေသည်။
ကျားမြီးကြီးကား ပေသို့ ဖြဲကောင်း လှုပ်.. မင်းနိုင်ကို မျက်စိတမှိတ် ကြိုက်ကြိုက်တွယ်ထားလေသည်။
ကျားကြီးနှင့် မင်းနိုင်မှာ ... လွန်းနေသဖြင့်.. သေနတ်ဖြင့်ပစ်ရန် ...
ဒုက္ခပဲ
ကံမျှ ကိုသံခဲ..
မင်းနိုင်ကိုသာ ...
၂၂၉

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးဆွဲတင် သည့်တိုင်အောင်ပေ သဖြင့် ရှေ့သို့ရောက်မလာနိုင် ကြသည်။
ထိုမြင့်ကျောက်ခြွန်းပေါ်ရှိ သစ်ပင် စိမ်းနေရာမှ ပွန်းကာ မြောက်ချင် လာသည်။
ကိုမင်းဒင် . သတိထားကျုပ်တို့ သွားရမယ်..
မထင်နဲ့..ဒိုးဘူးတော့ပြီ ..ဒီကောင်ကြီး မလေ့သေးဘူး..ငါပေါ်ရောက်ရင် ဆရာနဲ့တောက်ကပြီမယ်...
ဆရာ...ဒီကို တွေ့လောင်းကြီး နေ့ဘိုဘယ်ဖြစ်နေလဲ...
ဂုတယ်..ကျုပ်ပစ်လိုက်တော့ မှန်ခဲ့..ဒီကောင်ကြီးကို သတိမြင်းမှ မြဲနိုင်တော့ လာခဲ့မယ်...

ဟာ..
ထိုအခါကျွန်ုပ်တို့မျက်..
လုံးသည်ကြိုးနှင့်ကားမသေ
ထိုကြိုးပေါက်မှာပါနိုင်တော့။
ကျွန်ုပ်ခွန်းတွင်ရှိနေသော..
ကြိုးမှာ..မာတလေးကိုကျွဲ့ခံနိုင်
သောကြောင့်ပြတ်တောက်သွား
တော့သည်..
တောက်..
ကျားကိုမြင်ပြီးတော့မင်းနှင်ပါ
လုံးတွေ့ကျော်နောက်ကြိုးလှ
သောခေါက်ထဲကျသွား
သည်ကိုမြင်လိုက်ရပါတော့
သည်။
ဟာ..ဟော့..
သွားပြီ..
အား..
ဝှီး..
ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးမိတ်မကောင်း
ကြီးကြီး ချာလည်ကျနေကြသည်။ ချက်
ချင်းဆိုသည်ကျွန်ုပ်နှင့်သောကပန်ကို
သတိရမိသည်။ မင်းကြီးမာတေးနှင့်တ
ပါတ..အကျားတို့အားလုံးနောက်ကြိုး
သောချောက်ထဲသို့ဝင်တွင်မာဆုံးသတ်
သိမ်းမည်ဆိုသောအကားမှုနဲ့ခဲ့လေပြီ။
သွားပေ
ဦးတော့
ကျွမ်းနှင်..

ကျွန်ုပ်ကား ကျွဲမနက်တွင်မှ ကိုမင်းခင်ကို
ခင်တွယ်မိ၏။ ကျွဲနေ့တွင်ပင် သူ့ကိုလက်ထပ်ခဲ့ရုံး
လိုက်ရသဖြင့် ကြေကွဲဝမ်းနည်းစိတ်ဝင်မိသေးသည်။
သူ့ကိုအရင်က လျှကြမ်းကူရမ်းကားဟုမြင်ခဲ့မိ၏။
ယခုတော့ သူသည်ကြေကွဲဖွယ် ဇာတ်လမ်း
တစ်ပုဒ်၏ မင်းသားဖြစ်ကာ ရည်ရွယ်ချက်ပြင်းပြသူ
ခိုင်မာသူ၊ စွဲသတ္တိကြီးမားသူဟု မြင်ခဲ့မိတော့သည်။

မချစ်ရင်လည်း ရပါတယ်..

ကျွဲခိုးကားကျွန်ုပ်ပါဝင်ခဲ့သကဲ့သို့ တောတွင်းစာမှုတိုက် ရှုပ်ယှက်ခဲ့သည်။ သို့သော်.. ကြည့်ရှုရန်ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ ကားမဟုတ်ပါ။
ရေချိုးသန့်စင်သောတောင်ပေါ် ချောင်းကျောက်ဆောင်ခါ.. ချောင်းပေါ်တွင်ကန့်လန့် ဖြတ်ချထားသောသစ်ပင် ကြီးတစ်ပင်ကိုတွေ့သဖြင့် ဖြတ်ကူးလာခဲ့သည်။
ဒီသစ်ပင်ကြီးက မင်းနဲ့သစ်ခုတ်ထား တာလား..
မဟုတ်ဘူး ဆရာတွတ်.

ဟို..ဟိုမှာ
ကျော်မင်း..
ကျော်မင်း..
မင်း..မသွား
ပထုတ်ကြား..
ပထုတ်တယ်
ဒီသစ်ပင်ကို..မင်း

ပူတတ်တယ်..
အမျှားတို့ပြန်ရင
ရှက်စရာကြီးတွေ
ဖြစ်နေတာပေါ့..
ကျွန်ုပ်တို့ထိုစခန်းတွင်ခဏနားကာ..
နံနက်စာချက်ပြုတ်စားကြလေ၏။
ကျော်မင်းက.. မင်းဒင်ပါမလာကတည်းက စာမမြိန်ရေမရှိပြီး
မီးသန့်ရသည်။ မေးမြန်းခြင်းမပြုဘဲ မြိန်ယက်နေသည်။ သူ
လည်းဆိတ်ကောင်းမှုမရှဘူး။
ဟယ်တော်
ကျော်မင်းဒင်
ရယ်..
ထိုစခန်းမှထွက်ခွာပြီးနောက်ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုးဝေါ်လန်
တို့ရွာသို့ပင်ကာ.. သုံးမိုင်မျှသာ ခရီးဆက်ရင်းစကားများစကြောင်း
ပြောရပေသည်။

မကျွဲသာ ဤသို့ပြောရသော်လည်း ထိုစကားမှာ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မပြောသင့်ဆုံး စကားများသာ ဖြစ်ပါသည်။
ဦးထော်လွန် ဆုံးသွားရှာပြီ
ဦးထော်လွန်ကိုင်သော ဓားမရိုး သေနတ်လေးကို..ကျွန်ုပ်တို့.. မိန်းမထံ ပြန်၍ပေးသောအခါ မျက်ရည်များဖြင့် သေနတ်ကို တယုတယ ကိုင်တွယ်ကြည့် ရှာသည်။
သူ..မကြာခင်က ပြောတယ်..မုဆိုးကြီးပဲ သေချင်တာ..အခု ပြည့်သွားရှာပြီ
ဦးထော်လွန်၏ ဘဝကား မုဆိုးဘဝဖြင့် အနားယူကာ ငြိမ်းချမ်းစွာ သေဆုံးခြင်း ဖြစ်ပေ၏။ ကျွန်ုပ် ကြောင့် ရှင်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဂယက်ထကျမှု နောက်ဆုံး အသက်ဆုံးရှာရလေသည်။
ဖြစ်ရလေ ဦးထော်လွန်ရယ်။
ထို့နောက်..ထိုနေ့နံနက်တွင် ဦးထော်လွန်မိန်းမ၏ မိမိ ကျေးရွာသို့ သော တောင်ပေါင်းများဖြင့် သွားခဲ့ကြလေသည်။
၂၃၇

သူ.. တောင်ပေါ်မှာ
ဪ
ကိုမင်းနှင့် ချစ်သူ

ရက်စက်လိုက်တာ ဆော်မြိန်ရှု ရယ်
ကျိန်စာကလေးကား ကျွန်းအင်ကြီးချစ်ရှုပင် ဖြစ်လာပေတော့သည်။ ပက်စလက် ဆဲဆဲ နတ်ဆိုးမ နေ့တွင် ကျွန်းအင် ချုပ်သော ကာလ ခေါ်ကာ ဖြစ်၏ ပင်ကိုယ်ရုပ် ပြောင်းပက်စလက်ပြီး ကြိုးသဖြင့်ကား ခေါင်းပေါ် ကျိုပ် ကိုဖြစ်ပါ သူဖြစ်ပေးမှုံ ခဲ့သူ လည်း ဖြစ်၏
သို့သုံးချိုးမျှ စာကုဏ်းအဘိုးကြီးမောင်သော ကာလုံအား ဝေဇူး စီ ပါကို ဖြစ်စေပါလော့ နောက်ဆုံး ကောကြွ မြွေမိတ်ထာ နဂိုး ချုပ်ခဲ့ရ လေပေသည်။
ကျွန်မ မပြောဘူး ပါဘူး.. နောက်ဆုံး ခုထဲ ကျွန်တော့ ကျွန်မ.. အကျွမ်းပြီး အသုံးကိုမှု ပေးမည် မနိုင်ဘူး ပက်ကာပေးမည် မနိုင်ဘူး ဆိုတော့ ပဲရှာရတယ်..

ဒါကြောင့်

မသိနိုင်တော့ပါတကား။
လိုက်ပါသွားလေသည်။
သွားပြီနော်
ဖိုး.... ဖိုး..
၂၄၃

701958